FLORÆ AUSTRIACÆ

VOLUMEN TERTIUM,

CONTINENS

ICONUM

CENTURIAM TERTIAM.

FOL 10
QK318
.J23
1775
v.3

FLORÆ AUSTRIACÆ

SIVE

PLANTARUM SELECTARUM

IN

AUSTRIÆ ARCHIDUCATU

SPONTE CRESCENTIUM,

ICONES,

AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,

AC

SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.

VOL. III.

OPERA ET SUMPTIBUS

NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

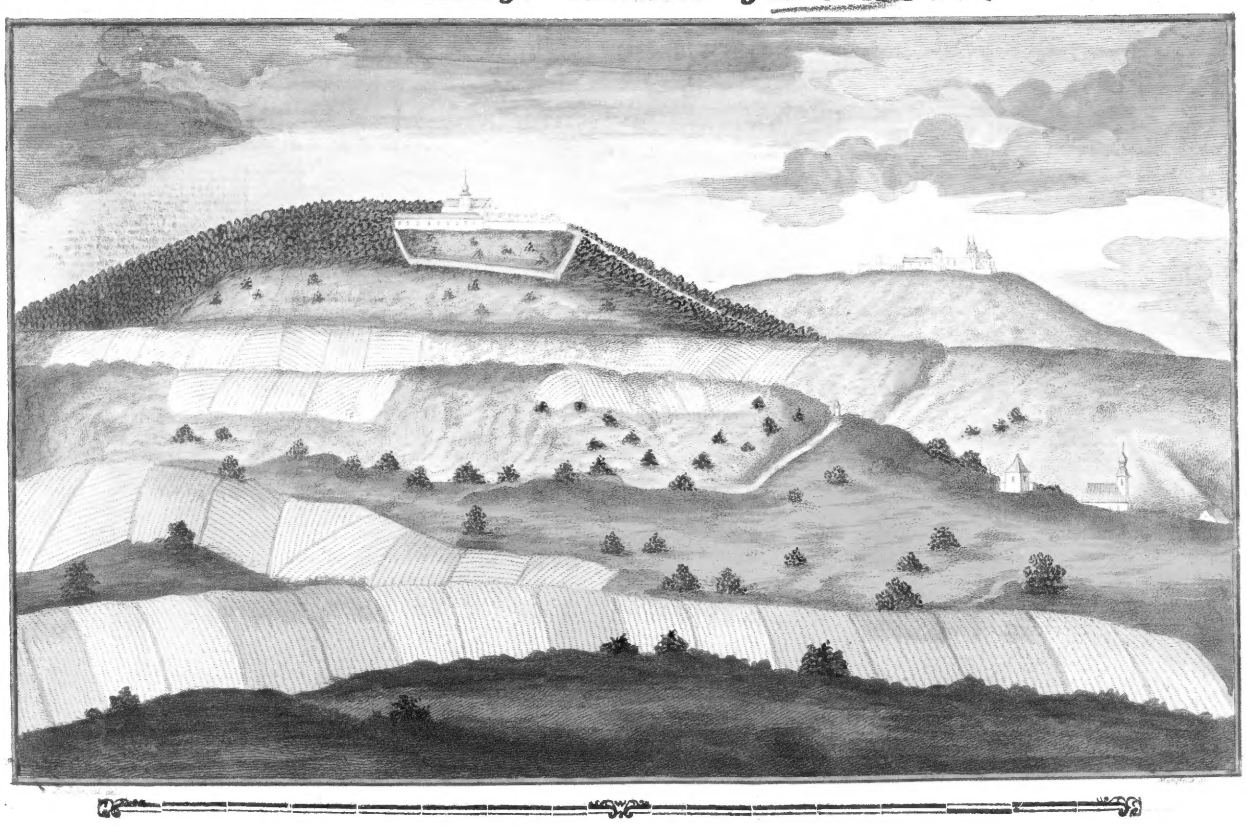

VIENNÆ AUSTRIÆ,

TYPIS LEOPOLDI JOANNIS KALIWODA,

AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCLXXV.

Mo. Bot. Garden,
1895.

TABULA DUCENTESIMA PRIMA.

HELLEBORUS NIGER. *Linn. syst. pag. 381. Scop. carn. 1. p. 405. Crantz. fasc. p. 133.*
Helleborus niger legitimus. *Chaf. hist. 274.*
Helleborus niger, flore rofeo. *Bauh. pin. 183.*

Radix nodofa, obliqua, inaequalis, perennis, foris nigra, intus albida, tandem ramofa & cefpitofa, fibris auctu validis concoloribus longiffimisque, fapore pollet naufeofo, ingrato, & fubacri; folia emittens ex variis fuis nodis fingularia, per hyemem etiam virentia, ad quorum multorum exortum fcapus autumno prodit, etiam fingularis, qui florem fuftinet terminalem, plerumque unicum, rarius ex bracteis infuper alterum, cernuum, vix odoratum, elegantem, Decembri fe explicantem. Sunt autem hi fcapi teretes, verfus fuperiora graciliores, erecti, virides, a tribus ad fex uncias alti, fub flore rugofi, in decuffe inftructi bracteis duabus fubovatis, concavis, fcffilibus, faepius integerrimis, aut vero ad apicem emarginatis inciffive. Petala funt in principio nivea cum bafi virente; fed brevi, idque praeprimis externe, fuffundunture magis minusve colore rofeo, evadunt firmiora, perfiftuntque in fructu fofcefcentia; caeterum late ovata, integra, obtufa, planiufcula vel concava, expanffiffime aut paulo magis conniventia. Nectaria circiter octo, tenuiter pedicellata, tubulata, compreffiufcula & bilabiata ex flavo virente; labio fuperiori multo longiore & emarginato, inferiore crenulato. Filamenta albent cum antheris flavis. Germina numero variant a quatuor ad octo. Fructus eft fimilis Helleboro viridi. Folia funt glabra, longe petiolata, digitatique ex foliolis ut plurimum feptenis, lanceolatis, firmis, crafffulis, obtufis vel acutis, fuperne ferratis, breviter petiolatis, lateralibus pedatis. Folii variantis additur delineatio. Creffit in montibus quibusdam altioribus copiofiffime.

TABULA DUCENTESIMA SECUNDA.

HELLEBORUS HYEMALIS. *Linn. syst. pag. 381. Crantz fasc. pag. 133. Hall. hist. helv. num. 1191.*

Helleborus ranunculoides praecox tuberosus, flore luteo. *Morit hist. 3. p. 459. s. 12. t. 2. f. 4.*
Aconitum hyemale. *Cam. epit. pag. 828.*
Aconitum unifolium bulbosum. *Raub. pin. 183.*
Aconitum luteum minus. *Dod. pemp. pag. 311.*

Tota planta glaberrima est, pro radice tuber habens transversim oblongum, inaequale, foris nigrum, intus albidum, fibris pallidis capillatum, & perenne. Ex hoc, primo jam vere breviqne post solutas nives, folia diversis saepe in locis exeunt gemina, alterum florigerum, sterile alterum multoque serius increscens. Petioli sunt his crassi, teretes vel inferne imprimis compressiusculi, fistulosi, erecti, plus minus quadrivanciales. Ipsa vero folii pagina subrotunda expanditur horizontaliter in circulum, ad petiolum usque subquinquepartita, ut lobi sint ex lanceolato oblongi & acutiusculi, ac modo simplicissimi, modo varie lobati aut incisi. Florigero folio insidet flos solitarius & odoris ferme expers; cujus petala primo in campanam erigunturur, tandem patent decidunturque; exterum flava, subovata, longitudinaliter & rugose lineata, obtusa, planiusculo, alterna angustiora, omnino sena, quo numero nec plura nec pauciora mihi videre contigit. Celeberrimus Hallerus, uno petalo florem quandoque diminui, ait, dum folii lobus unus tunc luteus est. Nectaria sena, staminibus breviora, haec inter atque petala positunur, ex basi gracili & pallente alacunda in tubulum flavum compressum & bilabiatum; labiis plerumque bidentatis, antico multo breviori. Stamina lutea, a viginti ad triginta, a corolla ad duplum superantur. Germina ut plurimum quina vel sena virente, in totidem capsulas transitura stylo persistente mucronatas, quatuor circiter seminibus subrotundis nigris rugosisque factas, & pedunculatas, ut pedunculi simul mentiantur columnam integram. Floret Martio. Fructus maturescit sub finem Aprilis vel Majo, & folia tunc brevi perenne, ut nihil super relinquit de planta superstit. Rara apud nos planta incolit loca montana & alpina.

TABULA DUCENTESIMA TERTIA.

LEUCOIUM ÆSTIVUM. *Linn. syst. pag. 234. Scop. carn. 1. p. 234.*
Leucoium bulbosum serotinum majus primum. *Chaf. hist. 170.*
Leucoium bulbosum majus seu multiflorum. *Raub. pin. 55.*
Polyanthemum. *Renealm. sp. 101. t. 100.*

Bulbus ovatus, ex squamis dense compactus, intus albus, & foris fuscescens generat folia ferme linearia, erecta, obtusa, integerrima, leviter carinata, sesquipedalia, plura; exteriora breviora, vaginantia, sicque reliquorum bases ligantia & includentia. Scapus compressus, anceps, fistulosus, foliisque paulo altior erigitur. Pedunculi ex eadem spatha fere egrediuntur quini, angulati, longi & unifiori. Petala concava & inodora utrinque albent cum macula ad apicem callosum conniventemque virente. Filamenta alba habent antheras luteas longasque. Stylus albus staminibusque longior infra stigma tenue & breve incrassatur paumper, & virescit. Flores eadem versus penduli sunt. Capsula ferme pyriformis, prae pondere suo intumescit scapum versus terram trahens, matura membranacea nec perfecte sicca, trilocularis & trivalvis, semina continet plura, quorum pauca in quolibet loculamento ad perfectionem venire solent, eaque tunc atra lucida & subrotunda. Crescit in udis & subpaludosis. Floret Majo, dans semina Julio.

TABULA DUCENTESIMA QUARTA.

CARPESIUM CERNUUM. *Linn. syst. pag. 547. Scop. carn. 2. p. 142.*

Cer-

Carpesium floribus terminalibus. *Hall. hist. helv. num.* 1834.
Aster cernuus. *Cl. epiv.* 1. *p.* 251, *t.* 252.
Aster cernuus Columnæ, flore citrino. *Barr. ic.* 1142.
Aster asiaticus, foliis circa florem mollibus. *Raub. pin.* 266.
Chrysanthemum conyzoides asiaticum, foliis circa florem mollibus. *Morin. hist.* 3. *pag.* 18. *t.* 6. *t.* 5. *f.* 27.

Ex obliqua, perenni, fusciescente, unciali vel paulo longiore, calamum crassa, parum lapida, fibrisque validis capillaris radice folia prodeunt primo anno radicalia, subtequis caulis foliosus, erectus, pedalis vel bipedalis, teres, striatus, hirsutus, calami crassitie, & superne ramosus. Folia ex oblongo lanceolata alternantur, acuta, rariter & obsolete serrulata, utrinque villosa, versus basin attenuata imprimis inferiora & radicalia. Rami terminantur in pedunculos apt flore incrassatos deorsumque inflexos; unde flos cernuus est. Calycis foliola exteriora foliis caulinis similia sunt, patentissima, valde inæqualia magnitudine. Interiora sunt erecta, inter se æqualia, oblonga, obtusa, virescentia, ad marginem vero membranacea albaque. Corollulæ flosculi discum planum constituunt æqualem & pallide flavescentem cum limbus tandem sordida fuscitate. Corollulæ cum quadam flavedine virent, sunt cylindroseæ, & magis minusve ad limbum externe obsidentur corpusculis glandulosis pellucidis excedentibus & capitatis, cujusmodi etiam numerosiora sunt similitudinem germinis attenuatam circumdant. Limbus breviter quinquefidus & acutus patet in disci hermaphroditis, connivet autem in radii feminis. Antheræ & stigma bifidum flavent. Receptaculo nudo plano punctato & ampto semine insident fusca, striata, ex ovali linearia, odorata, ad apicem angustatum glandulosa ac unctuosa. Ad latus sucta sistuntur corollulæ feminæ & semen; tum hoc in nativo volumine. Crescit in montanis sylvis, florens Augusto.

TABULA DUCENTESIMA QUINTA.

PEDICULARIS ROSTRATA. *Linn. syst. pag.* 407. *Scop. carn.* 1. *p.* 440.
Pedicularis rostrato-capitata. *Crantz. stirp.* 320.
Pedicularis caule procumbente, ramoso; floribus rostratis, sparsis. *Hall. hist. helv. num.* 922. *tab.* 8. *fig.* 1.
Pedicularis caulibus reflexis, spica laxa purpurea. *Seguier. ver.* 3. *pag.* 125.
Alectorolophus alpina tertia. *Clus. hist. CCX?*

Radix teres, inæqualis, brevis, præmorsa, calamum crassa, fibris laterales emittit crassis, longas, pallide flavescentes, caulesque e capite subsquamato ab uno ad quatuor, adscendentes, tres quatuorve uncias altos, paucis foliis valde inordinate vestitos, ad latitudinem levissime villosos, virentes vel purpureos. Folia radicalia sunt pinnata, longis & canaliculatis petiolis prædita, plurima; foliolis pluribus, oppositis vel alternis, pinnatifidis, subdentatis, ad oras sæpe rubentibus, dense pictis, crassiusculis; quorum ut figura mollius pateat, microscopio aucta folii pars ad marginem depicta exhibetur. Caulina similia sunt, sed minora. Sic etiam folia floralia, quorum costa lata & submembranacea est. Omnium ora raris pilis albis adspergunturque, oculum nudum fugientibus. Flores aliquot, velluti in capitulum collecti, foliorum floralium dense posteorum axillis solitarii insident, brevicer pedunculati, & elegantes. Racinis apud nos in foliis inferioribus lucentur, aut per alas distinctas sparsi, ut ecma vel capitulum disparcos, quales ex Helvetia plures vidi, optime in Halleriana icone expressos. Calyx oblongus, ventricosus, purpurascens, quinquangularis cum intermediis illis obsoleciioribus, superne in quinque laciniis acutis erectis & ad apicem in bracteolam pinnatifidam abeuntes dividitur, sinu inferiore ampliore rotundato & paulo profundiore; angulis striis & limbi oris subvillosis. Corollæ tubus ro-

nuis & calyce longior albet. Galea fauciatæ purpureæ, longa & erecta, incurvatur in rostrum tenue compressum & fabulatum. Labii inferioris purpureo rubentis, ampli & plani laciniæ sunt subrotundæ, intermedia minore. Stylus galeam paruper superat. Capsula ovata, superne compressa, glabra, fusca. Semina oblonga, acuta, & angulata. Crescit in alpium jugis frequens. Floret Junio & Julio. Semina maturat die Augusto. Caules ramosos nunquam vidi.

TABULA DUCENTESIMA SEXTA.

PEDICULARIS VERTICILLATA. *Linn. syst. pag. 407. Scop. carn. 2. p. 441. Crantz. stirp. p. 312.*
Pedicularis foliis pinnatis, quaternis; floribus purpureis, spicatis. *Hall. hist. helv. num. 318. tab. 9. fig. 1.*

Caules ex radice perennante, brevi, flavescente, & constante ex fibris fusiformibus, pleromque multi (sedecim aliquando numeravi) exiurgunt, erecti, ab unica ad sex, etiam duodecim, nodosi atti, hirsuti, subangulati & simplicissimi. Folia sunt pinnata, petiolata, mollia, ferme glabra; radicalia plura; caulina quaterna, opposita vel rarius terna, idque ut plurimum in toto caule bis, rarius semel, ter rarissime. Summa insuper subsessilia infra spicam plerumque adsunt quaterna. Foliola sunt oblonga vel subrotunda, sessilia, acuta & inæqualiter serrata, parva, alterna vel opposita, distincta vel confluentia, viridia. Spica densa, paulatim producta, constat foliis integris sessilibus denuis parvisque, & floribus axillaribus brevissime pedunculatis ac foliaceis. Calyx ex subrotundo ovatus, inflatus, pellucens, albidus, membranaceus, angulis decem virentibus pilisque violaceis longis præditis notatur, superne brevissime quinquedentatus & connivens, pecque incisuram inferiorem profundiorem transmittens corollæ rubum, propterea valde incurvatum. Hæc purpurascit. Galea tota erigitur, compressa, acuta, uti in congeneribus, per totum longitudinem sita, stylo paulo brevior. Labii inferioris laciniæ sunt subrotundæ, laterales majores. Antheræ nigrescunt. Capsula fusca, glabra, oblonga cum altero latere recto, altero obliquo dehiscente, semina continet ovata. Fructus præcedenti Pedicularis foliatæ adeo est similis, ut nequeat distingui. Cum eadem etiam crescit ac floret.

TABULA DUCENTESIMA SEPTIMA.

HELIOTROPIUM EUROPÆUM. *Linn. syst. pag. 144. Scop. carn. 1. p. 120.*
Heliotropium foliis petiolatis, ovatis; spicis inferioribus simplicibus; supremis geminis. *Hall. hist. helv. num. 593.*
Heliotropium majus. *Cluf. hist. XLVI.*
Heliotropium vulgare. *Rocc. fr. pag. 29. t. 49.*

Radix annua ramosa & foeticide albescens pronis caulem erectum, teretem, ramosum, semipedalem vel duplo altiorem. Planta tota inodora, villosa & porumper aspera est. Sapor fabacris. Folia sunt ex ovato oblonga, obtusa, petiolata, integerrima, subincana, crassiuscula & alterna. Rami terminantur in spicas, atque has inter summitatemque foliorum pergunt elongari, ut tunc spicæ foliis evadent oppositæ. Hæ flores densè locant, sursum versæ omnes, alternatim sessiles, superne, ubi adhuc floretur, recurvatæ, in parte inferiore jam fructescente rectæ, tandem cruciales, plerique conjugatæ. Calyx hirsutus ad basin ferme usque dividitur in laciniis quinque lanceolatis & acutis, in flore erectis & con-

conniventes, in fructu parentissimus. Corolla alber, leminisque habet obtusis, quas inter denticuli quandoque minuti interpositi conspicuntur, sæpe omnino absentes. Pauca est pervia. Semina sunt quatuor, rotundato-ovata, fusca, maximam partem cortice adhærente tecta, ante maturitatem molli viridique, postea sicco ac rugoso. Crescit rarius in arvis Austriæ; in vicinis Hungariæ autem copiosissime. Floret a Julio ad Septembrim. Autumno semina maturescunt.

TABULA DUCENTESIMA OCTAVA.

GENISTA PILOSA. *Linn. syst. pag. 475. Scop. carn. 2. pag. 52. Crantz. fasc. pag. 365.*

Genista inermis, procumbens; foliis obovatis, subtus pilosis; spicis floriferis brevibus *Hall. hist. helv. num. 353.*

Genista tomentosa, foliis hyperici. *Raub. pin. 395.*

Genista humilior, Pannonica. *Tournf. inst. 643.*

Genistella pilosa. *Raub. hist. 1. pag. 393.*

Chamagenista prima. *Clus. hist. pag. 103.*

Chamagenista foliis genistæ vulgaris. *Raub. pin. 395.*

Chamagenista montana hispida. *Raub. pin. 396.*

Ex radice ramosa, foris fuscata fusca & sæpe longa caules exeunt fruticosi, lignosi, pecorantes, ramosi, humi prostrati, eandem quandoque adscendentes, teretes, palmares aut pedales, striati, lenti, juniores virentes, annosiores fusci, glabri vel villosi, tuberculis, quibus inscederant folia priora, pluribus exasperati. Ex dictis enim tuberculis folia e gemmis ad quini exoriuntur, in ramulis post inaequam floreseentiam interdum solitaria & alternatim, obverse & anguste ovata, brevissime petiolata, integra, obtusa vel acutiuscula, parva, crassiuscula, sericeo villo filatus & ad oras vestita, superne glabra, juniora leviter complicata. Flores breviter pedunculati ex iisdem cum foliis tuberculis enascuntur solitarii, bini vel terni, plerumque inodori, ob proximitatem sæpe veluti densæ racemosi. Calyx parvus, sericeus, acutusque labium superius habet divisum in fissuras duas subovatas & profunde fissas; inferius in tres minutas. Corollæ luteæ vexillum amplum, cordato-subrotundum, extus subhirsutum, obtusissimum, quandoque emarginatum, & prædium unque brevi reflectitur. Alæ oblongæ, obtusæ, glabræ, carinam æquantes, unque donatæ tenui ac longiore, primum ferme erigunntur, tandem laxe patent. Carina oblonga, erecta, extus sericea, & vexillo paulo brevior, in finem desinit obtusum integrumque. Filamenta decem in unum cuncta corpus connascuntur, carinæ inclusum, Antheræ supra anteriaceæ. Germen lineare, teres, ac hirsutum, in stylum abit filiformem cum stigmate obtuso. Legumen oblongum, compresso-planum, acuminatum, fuscum, pilis albidis hirsutum, & unciale vel brevius, semina includit ab unico ad septem compressissima, ferme orbicularia, nitida & fusca. Crescit in collibus saxosis & asperis; florens Aprili & Majo, seminia perficiens Julio.

TABULA DUCENTESIMA NONA.

GENISTA SAGITTALIS. *Linn. syst. pag. 475. Scop. carn. 2. p. 51. Crantz. fasc. 367. Mill. ic. tab. 259. f. 2.*

Genista foliis caulibus appressis, ellipticis; fine petiolo ovato lanceolato. *Hall. hist. helv. num. 353.*

Genista sagittalis pannonica. *Cornut. hort. tab. 13.*

Chamægenista altera. *Clus. hist.* 103.
Chamægenista sagittalis. *Bauh. pin.* 395.

Radix longa, lignosa, fusca, ramosa & perennis infra tectoris superficiem horizontaliter serpit, fibrillas tenuissimas hic deorsum demittit, valdeque divisa caulículos cespitosa pronis annuatim emittens, herbaceos, simplicissimos, graciles, subarticulatos, vix manifeste pilosos, semipedales, virentes, erectos; alios ad spicam florigeros, perque totam longitudinem alis decurrentibus foliaceis a tribus ad sex angulatos; alios steriles semperque binatos. Medicis sapor exiccans est. Folia ex ovato lanceolata, sessilia, integerrima, utrinque, sed facie minus, mollíter pilosa, ad distantias varias contractis caulium alis rara infident. Bracteæ sunt parvæ lanceolatæ & hirsutæ. Flores subsessiles in capitulo oblongo terminali colligunturc. Calycis flavescentis & pilosi labium inferius paulo est longius superiori. Corollæ luteæ vexillum subrotundum, amplum, emarginatum. Alæ erectæ, concavæ & obtusissimæ. Carina vere & ex integro digitata, alis similima, seil magis coarctatus. Petala omnia longitudine gaudent æquali. Filamenta comitata omnia in pallent. Antheræ oblongæ & aurantiacæ erigunture. Germen hirsutum stigmate simplici donatur. Legumen oblongum, acuum, compresso-planum, valde mollicesque pilosum, semina continet paucissima, plerumque unum alterumve, subrotundo-reniformia. Crescit in sylvaticis pratis siccis raro. Floret Majo. Fructus maturescit Julio.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA.

RHUS COTINUS. *Linn. syst. pag.* 218.
Rhus racemis planoplis, foliis ovatis. *Hall. hist. helv. succ.* 827.
Cotinus Coggygria. *Scop. carn.* 1. *p.* 220.
Cotinus cordata. *Dod. pempt.* 6. *l.* 2. *c.* 19. *Du Hamel. arb.* 1. *p.* 191.
Coggygria. *Clus. hist.* 26.
Coccigria Theophrasti. *Lob. ic. stir.* 99.
Cotinus seu Coggygria. *Bauh. pin.* 415.

Frutex a quatuor ad octo pedes altus, radici insistens ramosæ, diffusus, una cum radice sapore gaudet astringente & balsamico totus, odorem spirat etiam balsamicum, si teratur, & cortice obducitur duplici, exteriore fusco & tenui, interiore autem crassiore albo succumque glutinosum balsamicum laxo emittente. Rami juniores virent. Folia sunt utrinque glabra, ovata vel obverse ovata, integerrima, obtusa, venosa, firma, sparsim alternantia, virentia cum nervo medio petiolique sæpe rubentibus. Flores exigui locantur in paniculis terminali, a tribus ad sex uncias longa, inferne rara, superne densiore. Scipulis pedunculis subjacent lineares. Calycis persistentis semiquinquefidi virentis & patentissimi laciniæ sunt oblongæ & obtusæ. Petala sunt oblonga, plana, patentissima, obtusa, subvirentia, & calyce paulo longiora. Filamenta erigunture. Antheræ fuscescunt. Receptaculum, cui germen immergitur, colore est aurantiaco. Fructus glabri, siccus, valde compressus, obverse semicordatus altero scilicet latere ferme obliterato, fuscescit; unde maturiorem virens ac nitidissimus. Constat membrana exteriore rugosa; alia interiore duriore; & semine unico, cui est nucleus albidus membranæ propriæ inclusus, ut fructus drupa dici ficce possit. Pedunculi post florescentiam intro atque minuto elegant spectaculo in fila capillaria hirsuta & rubra producuntur, quibus pauci inhærent fructus, quum plerique abortare soleant. His paniculis hirsutis tunc totus fere frutex obtegitur. Crescit in Austria ad sylvarum montanarum margines nunc rarus. Floret Majo & Junio, Julio fructus maturescit. Flos & fructus auctii adstant ad latus.

TA-

TABULA DUCENTESIMA UNDECIMA.

SALVIA ÆTHIOPIS. *Linn. syst. pag. 66. Crantz. fasc. p. 238.*
Æthiopis foliis sinuosis. Raub. pin. 241.
Æthiopis laciniatis foliis. Barr. ic. 188.
Marum ægyptiorum. Alp. exot. pag. 253.

Gravcolens tota & speciosa planta ex radice digitum ferme crassa primo anniti sano folia folia radicalia promit, altero caulem unicum sesquipedalem, vel ad summum tripedalem, erectum, tetragonum, striatum, striatum, albo lanugine vestitum, intus medulla albo plenum, inferne simplicissimum, hinc per ramos oppositos subdivisos & adscendentes valde paniculatum. Folia sunt opposita, ovata, acuta, minutim crenulata, magis minusve sinuata, admodum rugosa & venosa, subtus lanuginosa & incana, facie subvillosa; radicalia petiolis donata lanuginosis, semipedalia, in culta stirpe interdum sesquipedalia, cujusmodi minus aliquod non coloratum oblongi curavi. Caulina superiora sunt sessilia, summa quoadum ad ramos recurvata. Bracteæ sunt late subrotundæ, concavæ, nervosæ, villosæ, mollitter miscenotæ, ad basin albæ, exterius virentes cum oris quandoque purpurascentibus. Flores terni, aut bini, & brevissime pedunculati calyce gaudet plurima albo lani obtecto, exterius virente, cujus labium superius in tres dentes minutissimos desinit, cum intermedio dente breviori minusque profunde inciso; inferius autem in duos. Petali nivei, ad fauces labiati & punctati, cubitus est brevis; galea carinata; labii inferioris laciniæ laterales oblongæ, media cuneiformis ac postice bifida. Semina nigrescunt. Reliqua sunt generis. Crescit ad sepibus & in apricis locis. Floret sub æstum Junii.

TABULA DUCENTESIMA DUODECIMA.

SALVIA SYLVESTRIS. *Linn. syst. pag. 65. Scop. carn. 1. p. 27. Crantz. fasc. p. 241.*
Salvia nemorosa. *Crantz. fasc. pag. 242.*
Horminii sylvestris quinti species prior. *Clus. hist. XXXI.*
Horminum sylvestre salviæfolium minus. *Raub. pin. 239.*
Horminii sylvestris quinti species altera. *Clus. hist. XXXI.*
Horminum sylvestre salviæfolium majus, vel maculatum. *Raub. pin. 239.*

Tota odorata & aromatica est. Radix lignea, perennis, ramosa, longa & fusca caules plerumque plures omnatim producit, adscendentes vel magis erectos, a dimidio ad duos pedes altos, tetragonos, ramosos, brevi villo vestitos, modo purpurascentes, modo pallide virentes. Folia sunt oblonga, ad basin vix cordata, obtusa vel acuta, breviter petiolata, obtuse & inæqualiter serrata, crassiuscula, facie glabra, dorsio ad lentem subtomentosa, per venas valde reticulata & rugosa, ex incano sordide virentia, interdum pallidis maculis adspersa fleetaque. Rami in spicas elongantur plus minus semipedales erectasque. Bracteæ sunt ex subrotundo acuminatæ, concavæ, villosulæ, longitudine calycum, purpurascentes magis minusve, rarius virides, tres flores singulæ locantes. Calyx subvillosus & striatus ex viridi purpureoque variegatur, magis interdum vergens in colorem alterutrum, adeo ut in aliis individuis purpurascat, virescat in aliis fere totus; labio inferiori bifido & acuminato; superioris apice brevissime & obsolete tridentato. Corollæ cubus albus; limbus apicalis modo fere cyaneus est, modo magis purpureus. Quin etiam cum specimina corollis plane albis bracteisque virentibus donata inveni. Galea oblonga ad lentem conspicitur dorso hirsuta & undique genitalis pellucidis minutisque adspersa. Labii inferioris laciniæ laterales sunt oblongæ & concavæ; intermedia est subrotunda concava & extargitata. Stamina supra appendicem villosulis sunt, & petalo breviora. Anthe-

chera oblongæ flavent. Stigma bifidum extra emarginatum galeam prominet. Semina sunt fusca. Crescit passim ad agrorum margines & ad vias. Floret Julio, Augusto & Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA TERTIA.

EUPHORBIA DULCIS, *Linn. syst. pag. 538. emend. edit. 3. p. 122. Scop. carn. 1. p. 334.*
Tithymalus nemorosus alter, foliis latioribus & fimbriatis. *Bauh. pin. 540.*
Tithymalus non aceris, flore rubro. *Bauh. hist. 3. p. 673.*
Tithymalus montanus non aceris. *Bauh. pin. 292.*
Picula seu Esula minor altera floribus rubris. *Lob. ic. 358.*
Esula foliisque. *Rio. inv. icir. lob. 117.*

Radix constat tuberibus subovatis, ad apicem truncatis & cicatrice a proacrito caule donatis, calami plus minus crassitie, albis cum suffusa partim rubedine, velut in quam serie longitudinali & horizontali corpus connatis; cum fibris longis in terram demissis. Caulis unus alterve, annuus, pedalis, teres, erectus, simplex, ad oculum nonnatum perumper villosus, umbella terminatur quinquefida, aut plerumque simplicissima, aut cum radiis semel bifidis. In cuba autem plantæ caules numero augentur, ex superiorum foliorum axillis ramulos bifidos emittunt, umbellæque terminatrices radios habent, semel vel etiam bis bifidos. Folia sunt oblonga, obtusa, subsessilia, integerrima aut omnium consistentia per totum ambitum serrulata, patentia, utrinque villosa ad lenitem, binaria, alternantia. Involucrum pentaphyllum foliis binis est. Involucella sunt ex foliis binis oppositis, cordatis, acutiusculis, semper serratis, eadem quo folia caulina colore donatis, quibus multo breviora, modo longiora occurrunt. Flores minimi, alii steriles germine destituuntur, quos inter præprimis sunt flores in centro umbellæ locati, alii plerique fertilitate gaudent. Omnibus petala sunt quatuor, eaque subrotunda, integerrima, & atropurpurea. Calyx ferme glaber viret. Germen est bifurcum. Capsula fusca, verrucosa simulque villosa, continet semina subrotunda, nitida, glabra, & tandem nigricantia cum hilo albido. Crescit in montosis scaticosis; florere incipiens sub finem Aprilis, fructus Junio perficiens. Ad latus exhibentur in nativo statu fructus & semen recens. Anthus dein flos; cujus petalum quartum in appendice parte latet. Verum *Tithymalus foliis cordatis serratis, floribus umbellatis quinis, floribus cordatis, fructu pentapyro* Halleri num. 1051, cui flos flavus est, & flava sunt tota involucella, affinis summopere plantæ atque a clarissimo Mygindo etiam in Austria detecta, nisi hujus sit Euphorbiæ varietas, an species distincta, porro restat investigandum.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA QUARTA.

LINUM FLAVUM. *Linn. syst. pag. 224. Scop. carn. 1. p. 230.*
Linum sylvestre aureum latifolium. *Chaf. hist. 317.*
Linum sylvestre latifolium luteum. *Bauh. pin. 214.*
Linum latifolium luteum. *Bauh. hist. 3. p. 454.*

Multos annorum ex radice perennante lignosa concorta multiplicitate & fuscescente herbaceos erigit caules, dimidium vel sesquipedem altos, glabros, membranis paucis brevioribus eminentibus, quæ videntur a foliorum lateribus dorsoque medio ducere ortum, angulosos, & ad summitatem subdichotome ramosos. Folia sparsim alternantur, sessilia, an-

angustè lanceolata, acuta, integerrima, glabra, crassula, plus minus falcunculata, ad caulem utrinque in ipsa origine instructa glandula sessili badia, saporisque amari & glutinosi. Flores elegantes erecti breviterque pedunculati locantur in dichotomiis ipsis alii, alii juxta ramorum longitudinem. Calycis virentis foliola sunt acuminata, lanceolata, & ad microscopium albide ferrato-spinosa, uti ex auctio tali addito in tabula foliosa apparet. Petala calycem ter superant, flava, striato-venosa, ampla, obcuneiformia. Filamenta eorum flava exiguntur, quinque alterna calyce duplo longiora antheris praedita luteis; alia quinque brevissima & sterilia. Styli flavescunt. Capsula subrotunda & acuta sustenetur. Haec addita etiam depicta ad marginem. Crescit secundum sepes & frutices in nonnullis locis, ubi floret Junio & Julio, semen perficiens Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA QUINTA.

LINUM TENUIFOLIUM. *Linn. syst. pag. 224. Scop. carn. 1. p. 230.*
Linum foliis linearibus, calycibus longo aristatis. *Hall. hist. helv. num. 838.*
Linum sylvestre quintum, angust. folium secundum. *Clus. hist. 318.*
Linum sylvestre angustifolium, flore magno. *Bauh. pin. 214.*

Colles apricos siccos tenuique gramine vestitos frequens incolit, ex radice lignosa perenni ramosa pallente & per aetatem multicipite caules promens plures, basi adscendentes, hinc erectos, teretes, glabros, annuos, semipedales vel duplo altiores, superne ramosos ibidemque foliis minus dense obsitos. Folia sunt angusta, acuminata, firma, nitida, sparsa, pollice plerumque breviora, sessilia, ad lentem spinulis albidis sursum arcuatis ciliata. Flores subpaniculati pedunculisque habent foliola calycis ex ovato aristato-acuminata, rigidula, ad basin pallide virentia & campanulata, dein petala & purpurascentia, per lentem conspecta ad oras pilis sive glandulis capitatis albidis ciliata. Petala sunt roseo aut purpurea aut alba, (nam sic solent in diversis variare,) & calyce duplo ferme longiora. Filamenta quinque sterilia interne latescunt. Sterilium rudimenta in hac planta inveniri nulla. Fructus est ex subrotundo acuminatus & glaber. Flores a Junio ad Augustum. Semina maturescunt Augusto & Septembri. In altero tabulae margine auctio exhibentur foliolum calycis & folii caulini pars; in altero paniculae pars fructiferamis naturali in situ.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA SEXTA.

ALLIUM VICTORIALIS. *Linn. syst. pag. 238.*
Allium radice oblonga, reticulo obducta; foliis ovato-lanceolatis; umbella sphaerica. *Hall. hist. helv. num. 1229.*
Allium alpinum. *Bauh. hist. 2. p. 566.*
Allium anguinum. *Cam. epit. p. 329.*
Allium montanum latifolium maculatum. *Bauh. pin. 74.*
Victorialis longa. *Clus. hist. 189.*

Odor alliaceus debilior toti plantae est. Bulbus ex basi crassula cylindraceus rubet nigridus, caulique similis ipsi, foliis fere foliorum vaginis & caule inclusio constet, tunicis vestitus pluribus crassis fuscis & exterioribus reticularis, quae illi proprie bulbi formam ex ovato oblongam tribuunt; hinc fibras longas numerosas & subtilissimas reerat immittit; ipsoque vero per aetatem in appendicem lignosam & circulariter scabram producitur. Horizontaliter crescit; & plures sibi mutuo adhaerere solent. Primis annis folia bina vel terna fo-

■ pormis, angustiora; tandem caulem pedalem aut altiorem, erectum, superne gracilioremque aphyllum & angulatum, infeme teretem viremem cum adspersis maculis purpureis digitumque crassum. Folia duo vel tria ex vagina amplexicauli oriuntur, lanceolata, sine nitore virentia, glabra, nervosa, a crinibus ad sex uncias longa, duas plus minus lata. Umbella sphaerica, ex vagina strumpena spathacea tenui brevi latique, per pedunculos semiunciales & ad basin pueruiscentes, flores colligit dense pluriimos. His petala sunt alterna tria ovata obtusa triploque latiora; reliqua tria lanceolato-oblonga; omnia cum quodam virore fordide albentia patulaque. Filamenta subulata albida erectaque corollam ferme ad duplum superant, alterna, quae ante petala latiora locantur, ad basin paramper dilatata, nec mihi visa connata. Antherae ex fusco flavent. Germen subrotundum & trisuleorum virat. Stylus albus. Fructus est trizocus. Semina sive rugosa & nitida. Crescit in pratis alpinis. Florat Julio. Semina perficit sub finem Augusti. Ad marginem adstant flos, fructus, & bulbus cum scis spolianus cum appendice sua.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA SEPTIMA.

RHODODENDRUM CHAMÆCISTUS. *Linn. syst. pag. 299. Scop. carn. 1. p. 287.*

Chamaecistus octavus. *Clus. hist. p. 76.*

Chamaecistus hirsutus. *Bauh. pin. 466.*

Cistus pumilus montis Baldi. *Bauh. hist. 2. p. 19.*

Cistus Chamaerhododendros foliis conferti ferrea rubiginis virentibus margine pilosis. *Plud. ulm. 106. t. 23. f. 4.*

Ledum foliis serpilli ad margines cilii instar pilosis, flore purpureo. *Mill. gen. p. 225. t. 106.*

Elegans fruticulus ex radice lignosa dura ramosa diffusa & nigrescente caules promit lignosos, ramosos, fuscos, a foliis delapsis tuberculatos, adscendentes, plures. Folia extremos ramulos ornant sparsa, ovata, petiolata breviter, subacuta, crassula, firma, ad oras pilis albis ciliata, conferta, utrinque glabra nitida & virentia, parvula. Pedunculi ramulos terminant aut solitarii, aut umbellatim bini vel terni, perpetuo unifiori, semiunciales, erecti, teretes, rubri, villosi; singuli orti ex squamis duabus oppositis ovatis concavis obtusis virentibusque cum suffusio rubore, plane spherici. Foliola calycis sunt oblongo-lanceolata, acutiuscula, patentissima, petalo duplo breviora, concava, pilis capitatis villosa, saepe tincta rubedine, persistentia. Corolla aut cuneata, aut saturatius purpurea, & rotata dividitur in laciniis ovatis, obtusis, aequalibus, planiusculis, & ad exortum ex rubro saturato striatas. Filamenta decem, albida, subulata & petali ferme longitudine patent in orbem. Antherae arrecubent. Stylus in aliquam partem declinatur. Flores per pedunculum recurvatum spectant explicati extrorsum. Fructus autem erigitur; qui est capsula subrotunda, obtusa, quinquelocularis, scabriuscula, quinquelocularis, ad apicem dehiscendo patens. Semina sunt numerosa & exigua. Crescit in alpibus. Florat Junio & initio Julii. Perficit semina Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA OCTAVA.

SCILLA AMOENA. *Linn. syst. pag. 243.*

Hyacinthus stellaris caeruleus amoenus. *Bauh. pin. 46.*

Hyacinthus stellaris, caulibus pluribus ex eodem bulbo ortis, singulis pluribus floribus onerata. *Morit. hist. 2. p. 374. s. 4. t. 12. f. 17.*

Hya-

Hyacinthus stellatus Byzantinus. *Bocl. cyst. vern.* P. 2. *fol.* 13. *fig.* 5.

Austriacis civibus adnumero hanc plantam, olim forte Constantinopoli allatam, nunc in prato quodam copiosissime & vere sylvestrem ■ ripas Danubii crescentem; ubi quotannis sub finem Aprilis floret, fructus fert maturos sub finem Maji & Junio incunte, quando brevi postea folia marcescunt, ut vestigium plantæ ulterius haud apparet. Tota glaberrima est. Bulbus squamosus, compactus, interne albus, extrinsecus tunica sæpe fuscescente, ex ovato subrotundus, & ad latera tubulem gignens, folia emittit circiter quatuor, plus minus pedalia, dimidiam uncias lata, planiuscula, pagina, in obtusum solidumque apicem terminata, lætæ virentia, mollisque. Scapus in planta sylvestri dumaxat unus alterve, plures in culta, compresso-angulatus, longitudine circiter foliorum, superne raritet ex ternis vel quatuor communiter floribus racemosis, sæpe purpurascens obscure, florens erigitur, fructescens pro capsularum immaturarum pondere propriique debilitate totus in terram proiicitur. Flores inodori habent petala cærulea cum basi alba, plana, fere æquatim, acutiusula, decidua, patentissima cum alterutis quandoque reflexis. Filamenta cærulea & tubulata cum basi leviter dilatata compressique gerunt apiceres ex atro cyaneos. Germen viscr. Stylus albus. Capsula subrotunda, angulosa, membranacea, fordide fuscescens cum diffusio partim rubore, mollior adhuc in tres valvulas dissilit, dein siccas evasitas; continetque in quolibet loculamento semina pauca globosa & fusca.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA NONA.

VALERIANA ELONGATA. *Linn. syst. p.* 72. *Jacq. vindob. p.* 205. *t.* 1. *Scop. carn.* 1. *p.* 35.

Nardo celtica similis alia, sive Valeriana alpina minor. *Barr. apud Linn. amœn.* 1. *p.* 154.

Planula erecta, nitida, a quatuor ad sex uncias alta, in summis alpium jugis loco saxoso nascitur, floreus Junio Julioque, culta in horto ita insuetus hujus, nec habitum hic mutans. Radix perennis, fibrillis undiq; sempiterbilibus aut brevioribus, teres, fuscescens, saporis atque odoris pauci, ætate frequenter longe ramosa atque sic multiceps caulis plures emittit. Folia radicalia ovata, sinuata, magis minus-ve incisa-dentata, obtusiusculata, petiolata, venosa, crassula, saturate virent. Caulina his similia, opposita per duo vel tria paria, sed sessilia, & summa fere semper incisa-laciniata. Caulis simplicissimus terminatur in racemum compositum elongatum aut in thyrsum magis contractum in individuis brevioribus, emittentem pedunculos communes oppositos breves paucosque flores leviter odoratos subumbellatim locantes. Corolla quinquefida, rarius sexfida, colorem fordide aut ex fusco habet flavescentem. Stamina tria brevia. Stylus etiam brevis, & crassus. Stigma obtusum. Semina papposa.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA.

POTENTILLA CAULESCENS. *Linn. syst. pag.* 351.

Fragaria foliis ovatis, spice serratis, oris sericeis, pappo placentæ longissimo. *Haller. hist. helv. num.* 1123.

Quinquefolium album majus. *Raub. prodr. p.* 139.

Quinquefolium album majus caulescens. *Raub. pin.* 325.

In montibus demissioribus haud minus quam in summis nostrarum alpium jugis, licet utrobique haud frequenter, ac semper eodem habitu crescentem, adnotor, me recte a Po-

Potentilla Clusiana, in altera Floræ Austriacæ centuria exhibita, separatim. Solo pentandria constans magnitudine contescentem illico indicat; dum tamen varietatis forma integra diversitatem habet, in vivis facile observabilem. Radix perennis, lignosa, digitum crassa, fusca nigrescens, plerumque intorta, sissuris rupium profunde insinuatur, ut ægre evelli integra queat, superne multiplex in caulículos frutícosos lignosos pastatim producitur, obvolutos densissime præteriorum foliorum stipulis. Ex his caulículi erigunturnonnulli, herbacei, hirsuti, foliosi, teretes, graciles, a tribus ad sex uncias alti, ad summitatem divisi in ramulos bifloros vel trifloros. Folia radicalia sunt digitata & quinata omnia, petiolata, utrinque mollibus albidisque pilis hirsuta, donata stipulis linearibus: foliolis obverse ovatis, sessilibus, ad apicem serraturis acutis a tribus ad septem inæqualiter incisis, cæterum integris. Caulina sunt plerique ternata eum stipulis succestive latioribus magisque ovatis. Summa ■ pedunculos sunt simplicia; aut nulla, dum solæ stipulæ adsint subtilitate aut integerrimæ ovatæ. Folia vix conniventi sibi juniora. Flores erecti inodori corymbosi & pedunculati calyce gaudent hirsuto, virente ex integro vel cum purpura ad apices suffusa. Petala sunt alba, oblonga, obtusa, plana, patentissime, & calyce paulo longiora. Filamenta pallens cum antheris sulphureis. Styli superne fuscescunt. Receptaculum ex albo densique pilosum est. Semina fusca pilis vestiuntur albis, stylumque persistentem gerunt. Flores Augusto. Fructescit Septembri.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA PRIMA.

JUNCUS JACQUINI. *Linn. syst. pag. 251.*

Juncus folio subulato; capitulo subquadrifloro, terminali. *Jacq. enum. stirp. pag. 237. t. 4. f. 2.*

Juncus caule unifolio, petiolis bifloris, floribus umbellatis. *Hall. hist. helv. num. 1316.*

Juncus alpinus, capitulo glomerato & nigro splendente. *Scheuchz. it. t. p. 40. t. 5. f. 2.*

Juncoides alpinum, foliculis junci glomeratis, atrofuscis. *Scheuchz. agrost. p. 323. t. 7. f. 9.*

Cespitosa tenaque globerrima planta ex radice perenni fusca horizontali nodosa fibrosaque prolongata perpendiculariter terræ inimittente culmos juxta invicem plures promit simplicissimos, teretes, erectos, a tribus ad sex uncias altos, basi vaginis paucis vestitos. Folium in culmo unicum, subulatum, teres, sulco levissimo exaratum, apice acuminatum lipacchatoque, suberectum, basi vaginans culmumque amplectens, pro varia ortus sui in culmo altitudine (quæ valde inconstans quidem, rarius tamen in ipsa conspicitur basi,) varie eandem excedens & sic longitudine diversum. Folia eximia sine culmo mere radicalia adsunt alia, cæterum prioribus similia. Culmum terminat gluma bifolia aut unifolia, lanceolato-aristata, tenuis, membranacea, ex fusco pallens. Pedunculus ramosus brevisque flores colligit a tribus ad septem, quos decem quoque vidit illustris Halleruus, propriis pedunculis brevissimis, ex obscure bifida quadam amplexatione ortis, innixos, magnos pro plantæ compendio. Cauli sunt acuminati & triangulares. Calyx constat e glumis propriis bivalvis foliolis subrotundis concavis obtusis parvis & ex fusco purpurascentibus. Tum ex perianthii foliolis lanceolatis, concavis, mucronatis, rigidis, ex fusco nigris, nitidis. Filamenta brevissima gerunt antheras linteres longas flavas & ferme flocem æquantes. Germen viret. Stigmata spiraliter intorquentur, rubra villosa & flore duplo longiora. Capsula obtusa & fuscata includit semina pauca ovata & acuminata. Coli facile fit patitur in horto, nec mutat habitum. Crescit in summis alpibus, floretque Junio.

TA-

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SECUNDA.

RANUNCULUS ILLYRICUS. *Linn. syst. pag. 379. Crantz. fasc. pag. 113. Lobel. ic. 672.*

Ranunculus illyricus, radicibus bulbosis, foliis oblongis. *Bauh. hist. 3. p. 863.*

Ranunculus grumosa radice quartus. *Clus. hist. 239.*

Ranunculus lanuginosus angustifolius, grumosa radice maior & minor. *Bauh. pin. 181.*

Tubera numerosa, parva, oblonga, sordide albentia, aggregatque cum innumeris fibrillis, sobolem generant similem, aut matri adnascentem, aut per fibrillam albicantem a matre magis minusve remotam. Caulis pedalis teres & erectus dividitur superne in aliquot pedunculos unifloros. Folia radicalia in junioribus plantulis primo prodeuntia sunt integerrima nec divisa; caeterum sunt illa pedalata & ternata; summa binata & subsessilia, etiam simpliciia; in aliis autem individuis saepe magis atque inordinatae composita, uti ex iconum plenae adjecta icone videre est. Foliola sunt ex lanceolato linearia, longa, acuta & integra. Caulis, pedunculi, & folia molli & incana lanugine obsidentur. Calycis penetralia foliola laetene virent cum ora albente, extus ex albo lanuginosa sunt, totaque reflectuntur, eorum decidua. Petala ampla, calyce ad unam tertiam longiora, facie lucida & laevate flava cum tangue virescente, dorso velutti virore simul quodam tincta, quinque vel sexa, plana, & patentissima. Stamina flavent. Germinum capiculum ex ovato oblongum, ex flavo viscens, stigmata habet villosa. Semina sunt glabra & acuta. Crescit in collibus herbosis aridis. Florer Maio & initio Junii. Fructus Julio maturescit.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA TERTIA.

INULA OCULUS CHRISTI. *Linn. syst. p. 557.*

Conyza tertia austriaca. *Clus. hist. p. XX.*

Conyza pannonica lanuginosa. *Moris. hist. 3. s. 7. t. 19. f. 1. Bauh. pin. 265.*

Aster montanus hirsutus sive Oculus Christi similis, si non idem; sive Conyza tertia Clusii. *Bauh. hist. 2. p. 1047.*

Helenium lanuginosum angustifolium, summa caule ramoso. *Vaill. act. 1720. p. 391.*

Ex radice perenni, teretes, fuscescente, gracili, subodorata, annuentes, fibrillis auctae & longis, horizontaliter serpente ramosique, caules emittit plerumque distantes pluces, pedales, totos lanuginosos, erectos, firmos, rarius unifloros, ai sepius ex foliorum alis magis minusve ramosos. Folia sunt oblonga, acuta, venosa, rugosa, crassa, integerrima aut obsolete denticulata, longa, utrinque lanuginosa & incana, radicalia & caulina infima versus basin angustata in petiolum, reliqua sessilia aut amplexicaulia. Flores odorati erigunture. Calyx villosus & incanus squamis componitur densis acutis radiaque corollae patentissimo triplo vel quadruplo brevioribus. Corolla est lutea. Feminae in radio quaedam sunt integerrimae, plerasque tamen tres vel duos denticulos ad apicem habent. Antherae seras generis monstrant. Conjunctae etiam exterae. Crescit in locis aridis; florens Julio. Culta valde cespitosa evadit, altior ramosiorque, ac minus incana.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA QUARTA.

LYCOPERDON RAMOSUM.

In adscensu ad montem Gaus mense Augusto, loco umbroso sterili jamque subalpino, invenimus hunc fungulum, ligno putrido aggregatim innascentem. Feeme turbinati

aut paulo magis rotundai, foris fortiste albentes, intus candidi, integri, tuberculis ad lenitem tantum bene conspicuis ■ verticem impressis superi, ligni superficiem basibus suis immergunter. Solutis suspensis prudentique manu ligni fibrillas; videmus omnes cohaerere filo tenuissimo ramoso, quod cunctis dat originem, dum per ipsum ligni substantiam penetrat, ramulosque ad cujusvibet funguli basin aliquo pertingit. Bene maturos haud vidi. In salutis exhibentur funguli ligno inhaerentes, una ligno exempti; dein auctus aliquis integer, idemque perpendiculariter discissus.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA QUINTA.

SYMPHYTUM TUBEROSUM. *Linn. syst. p. 147. Jacq. Obs. p. 3. pag. 22. tab. 63. Scop. carn. 1. p. 127. Bauh. hist. 3. p. 594. Lob. ic. 584.*
Symphytum tuberosum majus. *Gaz. hist. Cl. XVI.*
Symphytum majus, radice tuberosa. *Bauh. pin. 259.*
Symphytum radice tuberosa. *Cam. epit. 701.*
Symphytum minus, radice tuberosa. *Bauh. pin. 259.*

Quæ in Observationibus meis Botanicis circa hanc stirpem differui, hic fere repeto. Ut at primo intuitu a Symphyto officinali distinguitur facillime, sic ægre in utroque observantur notæ, quibus hoc discrimen apte expressi possit. Decurrunt quidem communiter in Symphyto officinali per caulem, sæpe integerrim, multo magis quam in tuberoso folia, reddunteque hinc illum angulatiorem. Sane in eodem omnia frequenter lapidescunt. Tum quoque folia summa sæpius foliolaterantur. Acinos sunt hæc perpetua. Quamdiuque enim in tuberoso folia per caulem decurrunt foliis longius; minus fierum folio in pluribus Symphyti officinalis individuis; unde velari in medio sic terminos nota hæc distinctiva confundatur, adeoque disparet. Idem dicendum de lapidescentia est, nec minus de foliorum ista summorum alternatione, quæ in officinali æque crebro opponuntur, quam vicissim alternantur in tuberoso. In floris structura, præter utrique communes variationes, nihil adeo diversi videre potui. Verum, certum, constanteque discrimen obtervo in florendi tempore æque in figura radicis, quibus loci natalis & staturæ diversitas adjungi potest. Floret tuberosum in tenuibus locis cultumque in horto sim circa medium Aprilem, ut jam ante Maji finem haud amplius conspexeris florentem. In montanis tamen floret paulo serius. Officinale Junio primos expandere flores solet, pergitque per magnam ætatis partem. Hujus itaque respectu tuberosum præcox valde est. Tuberosum præterinis loca sylvatica & fruticosa amat, ubi rarissime offenderis officinale. Habitus est tuberosi, quam officinali, multo tenerior; floccura minor; folia, recentia, flores, caules ramique pauciores. Radix autem quam maxime & constanter differtur; quæ in tuberoso est verum tuber, in principio simplex, in annosa planta ramosum, breve, primi anni foris extra albidum, postea extus nigescens, nunquam in fibras illas crassas longosque, sui in officinali, excessum. Corollæ semper sunt octoloeuæ vel magis flavæ, nunquam purpureæ. Antheræ luteæ.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SEXTA.

LILIUM BULBIFERUM. *Linn. syst. pag. 240. Scop. carn. 1. p. 240.*
Lilium caule foliosa; foliis sulcatis, graminis; floribus campanuliformibus, intus flaccosis. *Hall. hist. helv. num. 1232.*

Li-

Lilium purpureo-croceum majus. *Bauh. pin.* 76.
Martagon bulbiferum verum. *Clus. hist. pag.* 136.

Bulbus subovatus constat squamis crassis, albis, laxeque sibi mutuo incumbentibus; ex hujus geneseos fibrillas crassas, adnatives circularibus lineis sulcatas. Caulis simplicissimus, erectus, sesquipedem altus, subteto-angulatus, glaberque aut subpilosus, foliis ornatus numerosis, sparsis, superioribus horizontaliter patentibus, acutis, integerrimis, obsolete hirsutis, ad totum parumper asperis, saturate virentibus, subnervosis, sessilibus, lanceolato-linearibus, tres quatuorve uncias longis. Singula, inferioribus exceptis, in axilla gerunt bulbillum unum alterumve subrotundum nitidum dilateque virentem, qui terræ mandatus in verum bulbum transit. Pedunculus caulem terminat teres crassus ac villosulus, nec solitarius, aut umbelliatim binæ, ternæ vel quaternæ; alii aphylli, alii bracteatus una aut altera instructi. Flos erigitur, campanulatus, inodorus, speciosus, intus ex aurantiaco rubens, foris pallide aurantiacus. Petala omnia ineus a basi ultra medietatem lamellis & apophysibus scabra sunt, punctis paucissimis adspergunturque nigris, limbumque habent patentem quidem, nec tamen revolutum. Alterna tria paulo sunt exteriora, lanceolata, angustiora, utrinque fere æqualiter attenuata, nec sunt vere unguicolata, & in his nectarifera tubulosa floccosaque linea inferiorem partem occupat solam. Reliqua tria ex ungue canaliculato in bracteam late ovatam explicantur, nectariique fulcum ab utque apicem gerunt insculpentem. Filamenta rubent. Antheræ ex atro purpurascunt. Stylus triangularis etiam rubet. In pluribus floribus pistilli domicilia rudimentum aliquod exile adest; hinc in paucissimis fructus sequitur ovatus cum seminibus succescentibus. Crescit in pratis montosis, florens Junii sub finem & Julii.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SEPTIMA.

PRUNUS MAHALEB. *Linn. syst. pag.* 342. *Scop. carn.* 1. *p.* 343. *Gmelin. sibir.* *p.* 95.
Cerasus foliis subrotundis, serratis, petiolis multifloris. *Hall. hist. helv. num.* 1084.
Cerasus sylvestris amara Mahaleb potata. *Bauh. hist.* 1. *part.* 1. *pag.* 227. *Dalechamp. arb.* 1. *p.* 148.
Cerasus affinis. *Bauh. pin.* 451.
Mahaleb. *Clus. hist.* 64. *Cam. epit.* 91.
Mocaleb Gesneri & Matthioli. *Lob. ic. adv.* 133.

Arbusculæ tota glabra, habitu inconcinnum, sæpe humilis valde & ramosa, alias iterum hominem superans altitudinem, lignum habet albidum, quod extincatione rubrorem contrahit aliquem odoremque fortiorem, durum & cortice obductum fusco. Folia sunt venosa, ex subrotundo ovata, modo ad basin cordata, modo minime, utrinque nitida, obtuse acuminata, nec simpliciter obtusa, idque etiam cum emarginatione, crenulata, alterna, petiolata, facie saturate, dorso pallide virentia, recentia vix odorem, marcescentia magis, aut glandulis plane destituta, aut eandem gerentia uniam, in petioli antica laterali parce ad extremum ipsius paginæ sessilem, deprehendum & rarum. Racemi ex propriis geminis orti, bianciales, subangulati, & simplices, sustinent flores pedunculatos aliquot odoratissimos. Laciniæ calycis sunt ovatæ patentiflorum e petalisque multo breviores. Hæc alba sunt. Filamenta adhuc circiter octodecim. Stylus vicet. Fructus ex ovali subrotundus, pisi majoris volumine nitidusque nigrescit. Pulpa haud multa & amara colore ringit purpureo. Nux, qualis in Cerasis est, includit nucleum amarescentem. Floret Aprili & Majo. Crescit in collibus saxosis.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA OCTAVA.

DRABA PYRENAICA. *Linn. syst. p. 432. Jacq. vindob. p. 255. Scop. carn. 2. p. 7. Gmelin. fasc. p. 13. t. 1. f. 5.*
Draba caulibus superne nudis, foliis petiolatis, inferioribus quinquefidis, superioribus trifidis. *Herard. prom. pag. 344?*
Alyssum pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis. *Tourn. inst. p. 217. Allion. ped. p. 1. t. 6. f. 1.*

Radix teres, fusca, perennis, caulem tenuior, sapore acri raphani prædita, cupium folliculis profunde insculptum, fibras etiam teres sæpe emittit pallidasque, & multiceps surculos ramosos congestosque generat, inferne foliis elapsorum annorum emarcidis densissime vestitos, supra hæc novas foliorum rosulas formantes, ex quorum centro saepius exoritur aphyllus, teres, erectus, ad lenem hirsutus, ab unico ad octo flores pedunculatos sustinens, aut brevissimus, aut ad summum uncialis. Ad hujus fructescentis latus surculus alter, geminatus sæpe, producitur. Folia sunt parva, crassa, nitida, rigidula, plana, basi velut attenuata in petiolum semiamplexantem, profunde omnia trifida, (nam inferiora in nostratibus planis invenire quinquefida nulla unquam hac usque potui) ad apices & ad oras ciliata; lobis oblongis & acuticulis. Interdum rosulæ elongantur, quando tunc folia spartim alternantur. Flos ratione plantulæ magnus. Calycina foliola obtusa concava erectaque virent cum saltuatim sæpe purpura. Petala sunt calyce duplo longiora, subrotunda, ampla, plana, potentissima, integerrima, subvenosa, purpurea aut ex carneo cærulea, etiam magis cinerea, unguibus donata brevibus. Filamenta albent aut purpurascunt. Antheræ flavent. Stylus fere ipsum germen æquat longitudine. Siliculæ subovatæ, stylo instructæ superstite, glabræ & compressiusculæ, utrinque semina duo locat, quorum unicum sæpius pervenit ad maturitatem. Crescit in montanis alpium jugis. Floret Majo & Junio.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA NONA.

VICIA GERARDI. *Ger. prov. pag. 497. num. 5. tab. 19.*
Vicia minima. *Gmelin. fasc. p. 388. t. 2. f. 2.*

Quam maxime hæc planta differt ab Halleri Vicia num. 426. (quæ Linnæi sylvatica est, ante annum in Austriæ locis subalpinis etiam detecta,) propriaque constituit & distinctissimam speciem. Ex radice perenni, tenui, teretes, prælonga, fusca & septatrice caules exeunt per intervalla plures, annui, erecti, sesquipedales, angulati, albidis mollibusque villis pubescentes, rarius glabriusculi, modo simplicissimi, modo ex pluribus pauciorisve foliorum alis ramosi. Stipulæ villosæ, anguste lanceolatæ, acuminatæ, integerrimæ, semisagittatæ sæpius adsunt; ad folia tamen superiora deficiunt quandoque alternatim, interdum utraque. Folia eadem villositate ubique gaudent, patentque ad angulum acutum, ut plurimum quidem in foea planta plane distincta eudemque faciem servantia, nonnunquam tamen minime id faciens, præcipue in individuis ramosioribus. Sunt pinnata ex pinnulis utrinque communiter fere undecim sive impari, oblongis, integerrimis, obtusis cum exigua mucrone, brevissime petiolatis, alternis vel oppositis. Costæ ferme sessiles striatæque cirrho terminantur. Pedunculi communes axillares ad eundem fere cum foliis angulum adscendunt, iisdem breviores, villosi, striati, foliosi, striati, ante folia positi, superne racemosi. Flores a tribus ad quatuordecim, penduli, inodori, breviter pedunculati. Calyx parvus, nitidus, glaber cum ora subhirsuta, & compressus, ex purpureo viret. Dentes tres inferiores sunt subfalcati, summi multo latiores. Vexillum ob-

obverse ovatum, emarginatum absque acumine, alis paulo longius, cum illius purpura violaceum magis insistit rubenti. Alarum albidarum summitas est vexillo concolor. Carina longitudinem alarum habet, aut albo cota, aut alio colore simili. Stigma per totum ambitum pubescit. Semina solitaria vel geminata, paruumper elongata subrotunda, & cum virore quodam nigrescentia continentur in legumine oblongo, utrinque acuminato & glabro. Crescit in Silvaticis. Floret Junio. Semina perficit Augusto. Tenuis pubes in tabula colorando apte reddi sculptura non potuit; aliis enim pubes in tabula, diligentissime aurifexio expressa, aegre apparet; dum idem saturatius colorandis figura postea illuminanda non admittit sine elegantiae iactura.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA.

GLOBULARIA NUDICAULIS. *Linn. syst. pag. 111. Scop. carn. 1. p. 93.*
Globularia foliis oblonge ovatis, integerrimis; caule nudo, unifloro. *Hall. hist. helv. num. 217.*
Scabiosa bellidis folio, humilis, caule nudo, radice non repente. *Moris. hist. 3. p. 50. s. 6. t. 15. f. 4.*
Bellis caerulea, caule nudo. *Bauh. pin. 261.*

Radix fusca, teres, longa, perennis & multiceps inter rupes varie pergit, foliaque emittit radicalia plura, firma, crassiuscula, nitida, facie saturate virentia dorsoque pallidius, glabra, obtusa, integerrima, vix venosa, ex superiore parte latiore paulatim & longe angustata in petiolum, a tribus ad sex uncias longa. Scapus ex uno capite ut plurimum unicus, nitidus, striatus, superne purpurascens, semipedalis, vel etiam pedalis, erectus, stipulis lanceolato-acuminatis paucisque duabus vel tribus, in florescente etiam planta, semper instructus, caeterum apicillus, capitulum florum subrotundum sustentat. Flos nonnullusque bracteis foliatur virente & lanceolate acuminatis; neque alius adest calyx communis. Perianthium proprium semiquinquefidum & villosulum laciniis gaudet lanceolatis acutis; duabus superioribus paulo latioribus. Corollae ex purpureo caerulescentis laciniae sunt lineares & acutae, tres superiores unico longiores duabus inferioribus. Antherae caeruleae pollinis fertent albo. Crescit in alpium saxosis. Floret Julio.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA PRIMA.

CRATÆGUS CHAMÆMESPILUS. *Jacq. vindob. p. 243.*
Cratægus folio oblongo, serrato, utrinque virente. *Tourn. inst. 633.*
Mespilus Chamæmespilus. *Linn. syst. p. 343. Scop. carn. 1. p. 345.*
Mespilus foliis ovatis, serratis, glabris. *Hall. hist. helv. num. 1090.*
Sorbus Chamæmespilus. *Gunn. fasc. pag. 83. tab. 1. fig. 3.*
Chamæmespilus. *Bauh. hist. 1. p. 72.*
Cotoneaster forte Gesneri. *Clus. hist. 62.*
Cotoneaster folio oblongo serrato. *Park. pin. 452.*

Fruticis habitus est neglectus. Radix comis longis & vagis rupium anfractibus se accommodat, unde eruit difficillime potest. Trunci ramique seniores teretes & nitidi fuscescunt; antea ex fusco purpurascentes; adhuc foliosi & villosi virent. Folia sunt lanceolata vel ovalia, argute serrata, acuta, nitida, facie saturate virentia, dorso cum virore pallentia, alterna, petiolata, duas uncias plerumque superantia, in planta florente postea que semper a me inventa glaberrima. Pedunculi terminales & ex summis foliis axillares,

ra-

remoti, teretes, villosi, crassuli, pallide virentes, foliisque breviores densum florum nec amplum constituunt cymam, intra folia crassiuscula velati abscondidum, ut florum aliquod in icone antrorsum prorer naturam deductum sistatur, quo ■ prodeant id conspectum, bracteis prædita vagis setaceis rubris atque aduncis. Calyx compositatus germini innascitur, foris ferme glaber, interne autem, & ad ortus quam maxime, lanuginosus, quinquepartitus in lacinias lanceolato-acuminatas, concavas, erectas, crassulas, quandoque subrubentes. Petala sunt quina, obverse ovata, rubra, obtusa, erecta, versus basin attenuata mutuaque cohærentia, calyce duplo longiora, infra medium interne pilis omnium tenuissimis crispatisque lanuginosa, calycis limbo interna, valde caduca. Filamenta fere octodecim, inæqualia, alba, subulata, erectiuscula, & longitudine corollæ, superne conniventia, gerunteque antheras primum obscure virentes, demum fuscas, subrotundas, basi didymas, & incumbentes. Germen subrotundum foris & intus lanuginosum emittit stylos duos filiformes, pallidos, erectos, longitudine staminum brevioruin, cum stigmatibus simplicibus & obtusis. Cuilibet cymæ pauci fructus succedunt, ab unico ut plurimum ad quinque, reliqui abortantibus. Sunt hi ex subrotundo ovati, nigricantes, ex angulo rubentes, excavata calycis emarcida, infidentes pedunculis nunc glabris. Caro subacidula est, facile & fabrilibilis, colaris dilucidissime aurantiaci, & bilocularis. Scilicet membrana ovata tenuissima albida & bilocularis in media carne locatur, semenque unicum in qualibet loculamento includit inverse ovatum nitidum, hinc (quia unicum est, quoniam alterutrum frequenter abortet,) compressum, infra convexum, ex cortice constans corticem badianque & ex nucleo candido & saporis amygdalini, pyri semini simillimum, ac minus compressum. Crescit in primo adscensu alpium rarius, in secundis sugis frequentius. Floret Majo & Junio. Fructus maturescunt Septembri.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SECUNDA.

CONVALLARIA LATIFOLIA.

Polygonatum terminis latiore folio. Cluf. hist. 176.

Polygonatum latifolium, elleborii albi folio. Raub. pin. 303.

Cum Convallariis Polygonato & multifloræ, quibus cum maxime crescit, radice & reliqua habitu convenit, ut facile confundatur, etsiamsi egregium Clusium jam olim diversitas haud fugerit, ante annum ab inclaresso Sigisberto Schiverock denuo animadversa, atque, ut putem, ex hac adumbratione nunc posita extra dubium omne. Radix paulo tenuior est, prædita sapore dulci, postea subacri, & glutinosa. Caulis a semipede ad duos pedes altus, ut tabula planum statuere mediocris sistat, basi est teres, cæterum per totam longitudinem satis angularis, qui angeli magis notabiles ortum ducunt infra medium foliii dorsum, superne villosulus, idque brevissime. Folia sunt ovata, in acumen angustata, sessilia, multinervosa, fibrus ad nervulos minutissime & tantum ad tenerem villosa, integerrima, utrinque nitida ac facie imprimis, dorso pallidius quidem virentia sed nullatenus incana. Pedunculi laterales in eadem planta unicum, geminos & ternos, in plantis maximis imisque etiam quaternos, ipsos quoque propriis pedicellis munitos, sustinent flores pendulos & suaveolentes. Corollæ sunt, quam in Convallaria multiflora triplo ampliores, tubulosi, albi cum lineis obsoletis magis ex viridi flavescentibus; limbo virente, patulo, obtuso, nec infundibuliformi. Staminia inseruntur infra mediatatem tubi. Stylus ultra limbi originem elevatur. Bacca est globosa, ex cæruleo nigra, & trilocularis; in qualibet loculamento continens semina primo virentia, tandem fuscescentia, tria vel quatuor, interdum in uno alterove etiam quinque. Floret Majo. Semina maturescunt Julio. Imaginem plantæ non vide unusquisque sibi fingat, qui proponet sibi Convallarium habitu pedunculisque Convallariæ multifloræ, floribus Polygonati, foliisque Convallariæ majalis.

TA-

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA TERTIA.

POLYGALA CHAMÆBUXUS. *Linn. syst. pag. 471. Scop. carn. 2. p. 49. Crantz. fasc. p. 439.*

Polygaloides procumbens, foliis duris, ovatis, nervo striato. *Hall. hist. helv. num. 345.*

Chamæbuxus flore coluteæ. *Raub. pin. 471.*

Anonymus flore coluteæ. *Chaf. hist. 104.*

Elegans plantula jam sub Martii finem florere incipit, semina Junio perficiens, tota glabra & sempervirens. Radices graciles, longæ, teretes, & multicipites per summam tellurem serpunt. Caules sunt frutiosi, perennantes, teretes, cum ramis adscendentibus luteide virentibus vel purpurascentibus. Folia inordinate alternantur, elliptica, crassa, buxea fere forma & durities, mucrone exiguo atque innocuo terminata, integerrima, brevissime petiolata, facie plerumque atrovirentia, dorso dilutius, uti latitudine sic magnitudine valde variantia, saporis ingrati, occupantia ramulorum magis superiorem partem. Pedunculi breves unifiori vel bifiori in foliorum axillis solitarii locantur, squamisque bracteari bracteis inferioribus villosis, summis sub quilibet flore ad originem pedicellorum propiorum ternis concavis subrotundis purpurascentibus majoribus ac solo margine subvillosis. Flores plerumque grave prunum redolent. Calycis triphylli foliola cum levi quadam purpura sunt ochroleuca, subovata, obtusa; inferiora duo concava illi matro ad latera interiora incumbunt; superius longius solitarium & carinatum prominet, melleoque succo fœtet in fundo. Petala duo exteriora, quæ pro alis haberi possunt, ex obverso ovata obtusaque figura in unguem paulatim angustantur, calyce fertur triplo longiora, pallide ochroleuca, sæpe purpura extus ad apicem leviter tincta, superiora versus vexilli adinstar reflexa. Tertium petalum exhibet tubi speciem compresse subcylindrici, qui connatus dici possit ex vexillo carinaque concretis in unum corpus. Est autem hoccce petalum antice per totam longitudinem sulcum, & superne trilobe dividitur; cujus laciniæ laterales, quæ a carina formantur, sunt oblongæ, obliquæ calloso, obtusissimæ, concavæ; intermedia vero, a vexillo ducens ortum, est compressa-cucullata, & in quatuor vel sena tubercula solida dividitur, hinc subcrispa. Totus hic tubus petalorum colorem exteriorum habet, ad apicem vero luteus est, qui color in flore senescente in badium fuscumque mutatur. Limax intercurrit granuberantes, quæ indicare videntur locum concretionis carinæ cum vexillo, superne absunt singulæ in quatuor gracilia filamenta, antheris ovalibus erectis turgidique donata, abscondita intima & rota in cucullo tubi modo descripta; ut geniique hæ linea credi queant ipsa filamenta coalita in duo corpora, quæ ad vexilli carinæque concretionem quam maxime conveniunt. Germen orbiculare compressum & emarginatum stylum emittit ex basi tenuiore superiore versus sensim crassescentem magis magisque, erectum, ad cucullum, cujus occurrit dorso, semicircularitor incurvatum. Supra ipsum germen tunica etiam inflectitur, ut ad dorsum illico cucullo pertingat. Stigmatis hiantis flavi & bilabiati labium inferius longius propendet. Capsula subarticularis compressaque ante fecundatum decidit, & in quilibet loculamento semen continet ovatum nitidum nigrumque cum hilo albo & longo. Datur series individua, in quibus aliæ & calyx elegenter ex rubro purpurascunt, quasi ramulus additus monstrat. Quidnodum contra in magnitudine fuit hæc varietas occurrit. In tabula exhibentur etiam hæc ordine sequentes floris partes. Bracteæ, calyx, flos demptis alis, ala, petalum interius inflatum ex illustra sine nativa ad latera stipulatum operculumque cum cucullo clausio, pistillum, stigma ad microscopium auctum, semen, & capsula.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA QUARTA.

CACALIA ALPINA. *Linn. syst. p. 536. sp. pl. n. 12. & p. 1171.*
Cacalia. *Lob. ic. 592.*
Cacalia foliis cordatis, serratis, longissime petiolatis; floribus umbellatis. *Hall. hist. helv. num. 137. d.*
Cacalia glabro folio. *Clus. hist. CXV.*
Cacalia foliis cutaneis acutioribus & glabris. *Bauh. pin. 198. Moris. hist. 3. p. 94. s. 7. t. 12. f. 6.*
Tussilago Cacalia. *Scop. carn. 2. p. 156.*

Pauci nec geniculati foliorum radius, fusiformis, unam alteramve unciam longa, digitum minimum crassa, plerumque praemorsa, fibris latius longis crassisque, perennis, adhuc circularibus regis exhiberata, ante etiam multiceps, & saepe ad latus veteris ex propagine novas radices furfinis, caulem gignit annuum, suberectum, hasi saepe cubitenam, striatum, semipedalem vel bipedalem, subangulatum, ad summitatem parum pubescentem, inque paniculam floriferam evolutum. Folia sunt ex reniformi subrotunda, obliterae repanda, acute & inaequaliter crenata, nervis, subtus venis praecipuarum reticulata, in caule alternantia & pauca, ad radicem unicum, aut, quum marcescendo perire hoc folia, saepe nullum; petiolis duntaxat teretibus, infima fere canaliculatis, nullis auriculatis. Foliorum caulinorum summum est ovatum acuminatum petiolatumque. Ex summi axilla folii quandoque ramus exit; caeterum caulis est simplicissimus. Flores sunt subodorati. Calyx glaber, corolla triplo brevior & tubulosus, componitur ex squamis tribus vel quatuor, ad apicem ciliatis, oblongis, canaliculato-concavis, erectis, obtusis, cuniciantibus, viscentibusque pallide cum subfusa saepe purpura, aut purpureis locis. Plerumque in plurimum terni vel bini, hermaphroditi & fertiles, dimitte purpurei, fungeque intumescibiliformes, limbi quadrifidi laciniis habent ex oblongo lanceolatas, acutas, integerrimas, glabras, & patentes. Filamenta quatuor, (nec unquam a me observata quinq.) capillaria & alba sustinent antheram atropurpuream apiceque quadrilenticulatam. Stigmata duo revoluta colorem corollae exhibent. Receptaculum nudum focat semina oblonga glabra & coronata pappo setili pilosoque. Crescit ad montium pedes a torrentibus humidis, atque hinc adscendit ad alpium prima juga; florens Julio & Augusto, semina perficiens Augusto & Septembri. Ad margines corollae adhaerent vix aucta; cum foliis variantis circumscripto.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA QUINTA.

CACALIA TOMENTOSA.
Cacalia alpina. *Linn. spec. pl. n. 12. α. p. 1170.*
Cacalia foliis cordatis, serratis, longissime petiolatis; floribus umbellatis. *Hall. hist. helv. num. 137. a.*
Cacalia vulgaris incana folio. *Clus. hist. CXV.*
Cacalia foliis crassis hirsutis. *Bauh. pin. 198. Moris. hist. 3. p. 94. s. 7. t. 12. f. 1.*

Habet radicem priori similem, rotundamque adeo helicum. Caulis sesquipedalis vel tripedalis, striatus, subangulatus, annuus, erectus, medulla alba fractus, villosus, purpurascens cum mixto virore, ex superioris ala folii saepe ramo auctus, caeterum simplex, extremitates dividitur in paniculam densam florum suaveolentium. Folia radicalia, quae in florente deficere solent, & caulina inferiora sunt ex uniformi subrotunda, saepe amplissima, nisi ut addita circumscripta definitione folii non maximi videre est, subrepanda, acute & valde inaequaliter crenata, venis numerosis subtus exantibus reticulata, crassula, mol-

mollia, superne virentia subpilosa aut ferme nuda, subtus incana & tomentosa; petiolis donata angulosa-striatis, modo canaliculatis, modo teretibus, semper majoribus minoribusve appendiculibus coronatis ad exortum utrinque auriculatis. Summa folia sunt amplexicaulia, ex lanceolato oblonga, & acuminata. Calycis glabri, corolla duplo brevioris, & tres vel quatuor flores continentis, squamæ sunt priori similes. Corollulæ purpureæ, tubulosæ, cum limbo quadridentato acuto & erecto aut patuliore patulo. Filamenta quatuor cum antheris atropurpureis & quadridentatis. Pistillum semen & reliqua precedentis. Crescit in montosis altioribus & in subalpinis. Floret cum prione. Ad tubulæ marginem semen fistitur genuino voluminis; cum his circiter stadium calycis foliolum petalumque. Etiamsi celeberrimi Botanici hunc tomentosum precedentis glabræ varietatem credideruntur, re bene perpensa inque centenis aliquoties individuis exploratis omnibus ceu species distinctas proposui. Nam nec usus, nec locus, nec cultura mutante apud nos discriminis, quæ sequuntur. Prior alpina gerit folia utrinque glabra, magis coriacea & firma, obtusiora, exceptisque paribus multo minora; summum petiolorum; petiolos rarissime, ut monstri instar sic, & vel nunc potius rudimentum appendicis, antici latus. Corollam patentissimam. Calycem brevioren. Alteri tomentosæ flamma arcane est. Folia sunt subtus tomentosa & incana, magis acuta, amplioria. Petioli fere perpetuo auriculis, iisque sæpe stipellibus, instructi. Corollulæ conniventes aut valde parum patentes. Calyx longior. Suavolentia major.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SEXTA.

THLASPI SAXATILE. *Linn. syst. pag. 434. Gmelin. fasc. p. 24.*

Thlaspi parvum saxatile, flore rubente. *Raii. syn. 107. Morin. hist. 2. p. 297. s. 3. t. 18. f. 29.*

Thlaspi montanum, pinguiori folio, carneo flore, plana & cordata siliqua Gualdi. *Barr. ic. 845.*

Thlaspi siliquis ellipticis, foliis lanceolato-linearibus integerrimis. *Nov. comm. acad. Petrop. vol. 5. p. 330.*

Nasturtium foliis pinnatis, ellipticis; siliculis alatis, emarginatis. *Pall. hist. belle. num. 312.*

Lirionthlaspi quaternum, carnoso rotundo folio. *Gil. cyphr. 1. p. 279. t. 277. f. 2.*

Ex radice perenni, ramosa, tenere, superne horizontali & multicipite caules exsurgunt plures, annui, glabri, semipedales, erecti vel adscendentes, teretes, inferne purpurascentes, cæterum glauci, densius foliosi, in racemos fructigeros tandem producti. Folia sunt spatulata, subfistulata, oblonga vel lanceolata, infima etiam obverse ovata, obtusa vel acuta, integerrima, glauca, carnosa. Calycis subcompressi, parvi, & ex viridi flavescentis foliola duo ad basim magis gibba sunt. Petala alba lineis roseis pinguntur, inaccescentia plane rubescunt. Antheræ luteæ ad utrumque latus filamento adnascuntur, ut hoc emineat. Flores inodori pedunculis brevibus propriis corymbosæ pedunculo communi insigniuntur. Siliculæ ferunt pleraque superne convexæ & subtus concavæ, reliquæ ex adverso superne concavæ & dorso convexæ, margine membranaceo ampla & emarginato donantur. In quolibet loculamento semina binaque gemina, oblonga, parva & flavescentia. Crescit in rupestribus montium, floretque Maio & Junio, Julioque & Augusto fructum ferens. Plantam tabula exhibet fructiferentem cum adhuc racemo florente. Culta latius expanditur in caules pedales & multos.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SEPTIMA.

THLASPI MONTANUM. *Linn. syst. p. 434. Scop. carn. 2. p. 18. Crantz. fasc. p. 23.*
Thlaspi Badense. *Clus. hist. CXXXI.*
Thlaspi montanum, bursæ pastoris fructu. *Get. espèr. 1. p. 275. f. 276.*
Thlaspi alpinum bellidis caruleæ folio. *Bauh. pin. 106.*
Lepidium caule erecto; foliis radicalibus spatularis, ovatis; caulinis amplexicaulibus, sagittatis. *Hall. hist. helv. num. 518.*

Acris planetula radicem habet perennantem, in longas teretes palladeque fordeiores fibras divisam, ac superne per ætatem multicipitem foliigenosam & fruticescentem. Tota glabra est. Caules herbacei, teretes, plus minus semipedales & erecti folia ad exortum gerunt plura, in urbem humi strata, plana, facie facuro & quasi extra vivere nitentia, in pastica parte in plurimum livide purpurea, ex obverse ovata aut lanceolata figura pendentia in petiolum attenuata, integerrima aut denticulis uno alterove notata, obtusiuscula, radius contorqinata, crassa & tenua. Quæ vero ad caulem alternato semine situ foliolia locantur, sunt minora, erecta, ex oblongo lanceolata, per cordatum basin subamplexicaulia. Corymbi denti successive accolumentur in longiores racemos. Calyx aut viret, aut purpurascit, aut flavet; foliolis oblongis, obtusis ac concavis. Petala niveo calyce duplo longiora, asperiia, obverse ovata, integra planique ex ungue procedunt. Antheræ flavent. Germen ovale est, octaedrum & quadrisulcatum. Stylus germen longitudine æquat. Silicula obverse cordata, subtus convexa, supra magis minusve concava, glabra, stylo persistente munitur. Semina sunt pauca, fere gemina in qualibet loculamento. Crescit in montosis. Incipit florere sub finem Martii aut Aprili. Semina Junio perficit.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA OCTAVA.

THLASPI ALPINUM. *Crantz. fasc. p. 23. t. 3. f. 1.*
Thlaspi alpestre. *Jacq. vindob. p. 260. non linnæi.*
Thlaspi minimum. *Haller. enum. 2. p. 33. t. 15. f. 2.*
Thlaspi alpinum rotundo Burfera ex Austria. *Bauh. pinax. 49.*

Cultus planetula apud me habitum non mutavit, nec propius accessit ad Thlaspi montanum, quam sylvestris alpina ipsa, quare separo, affinem valde exterum stirpem. A Thlaspi perfoliato differt magnitudine petiolorum & radice perenni. Hæc ramosa ac ætate multiceps rosulas foliorum plures producit, plurimique tunc caules, qui intra rosulas procumbunt, atque interdum reptere videntur, uti in figura Crantziana; supra rosulas annui, herbacei, teretes, simplicissimi, pallide virentes, & a dimidio ad sex uncias alti, erigunturur. Folia sunt crassa, glabra & glauca; radicalia exterius obverse ovata, vel lanceolata, interdum etiam orbiculata, in petiolum attenuata, plerumque integerrima, rarissime denticulo obscure notata, & obtusa; interiora caule proxima ovata & serrata. Caulina cordata, aut paulo magis ovata, semper integerrima, subacuta, amplexicaulia, erecta, alternatim sparsa. Flores corymbosi. Calycis erecti obtusique foliola cum viridi flavent. Petala nivea, obverse ovata, ampla, calyce duplo longiora patentissimaque. Filamenta calycem parumper superant. Antheræ flavent. Sevii persistunt. Fructus præcedentis. Crescit in alpibus. Floret Julio. Semina maturescunt initio Augusti.

TA-

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA NONA.

HYDNUM GELATINOSUM. *Scop. carn. 2. p. 472.*
Echinus crystallinus, gelatinosus. *Hall. hist. helv. num. 2319.*
Fungus non vescus nonus. *Lesf. prust. pag. 96.*
Fungus crassiceps candidus, substantia gelatinosa. *Hoffm. flor. altdorf.*

Mense Augusto in sylvis udis umbrosisque subalpinis inveni ramum putridum spinis pecten, totum obductum hisce fungulis, cujus partem sisto. Constant substantia gelatinosa, tremula, subpellucida, lactescente, aliquot lineas crassa, instar gelatinæ cornu cervini solidioris, quæ discissa aquei coloris est. Carent sapore ac odore. Stipes crassus, teres aut parum compressus, interdum brevissimus ac vix ullus, pilosus fere dimidiatum, sæpius horizontaliter, quandoque difformiter, supra convexiusculus & glaberrimus, ad oras minutissime denticulatus, subtus planiusculus & ad oculum nudum villoso-pubescens, ad arcuatum vero accidentis denticulis minimis pyramidatis multisque eratum; ut cum Hydnis Tremellas jungere videatur.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA.

ONONIS MINUTISSIMA. *Linn. syst. p. 78. Crantz. fasc. pag. 370.*
Ononis lutea sylvestris minima. *Col. ecphr. 1. p. 304. t. 301.*
Ononis foliis ternatis, ovatis, serratis, subtus villosis; floribus solitariis; calycibus hiantibus. *Hall. hist. helv. num. 359.*
Ononis lutea montana non spinosa minima. *Barr. ic. 1107.*
Ononis spinosa lutea minor. *Bauh. pin. 389.*

Lignosa radix, perennis, ramosa, caulem crassiore & multiceps plures caules promittit subrectos, plus minus semipedales, teres, villosos, subbracteos, superne florigeros, plerumque simplicissimos. Folia sunt periodica, alterna, tota villosa & cilisia pilis plerisque apice capitato-glandulosis, ternata, summa modo plura modo pauciora simplicia: foliolis obverse ovatis, argute serrulatis, oblique subbilineatis, crassulis parumque viscidis. Stipulæ sunt lanceolatæ, acuminatæ, subunicoperrimæ, & glandulosæ edentæ. Flores solitarii & solitarii. Calyx bifolius profunde secatur in quinque laciniis lanceolatis, setose acuminatis atque conniventes. Junio atque Julio inveni inclusum calyci corollam clandestinam ac minutissimam, ut ei lenticam examinari debeat. Illo scilicet duplo brevior, ex flavescenti pallet tota, & connivet. Corolla pilis, avulso calyce, ad lenticam aucta, in cubitis margine exhibetur; ipsique stirps in illo florendi statu jam provectiore depicta fuit. Tuba vexillum, brevi unguie donatum, atque hinc expansum in bracteam amplam ex ovato subrotundam foris oblique striatam inque mucronem incurvum terminatam, connivendo alis incumbit. Hæ oblongæ, obtusæ, concavæ, & unque brevi petiolatæ erigunturque. Carina compressa, obtusissima, oblonga & erecta germen amplectitur, alas superans, vexillo brevior ipsa. Filamentorum cylindrus, a germine hirsuto & virgini antice fissus antheras gerit flavas. Legumen sequitur obtusum cum mucrone a stylo superstite, calyce nunc patenne paulo longius, nigrum, subpilosum, continens semina erta vel duo ex fusco flavescentia. Sub finem vero Augusti alia longe est corollarum ratio, uti ex ramo ad marginem addito elucet. Corollæ hyeme nunc longitudinem seterum calycis habent. Vexillum obverse lateque ovatum inque medio striis notatum fuscis est potentissimum. Alæ oblongæ vexillo breviores, & longitudine pallidioris inque acumen falcatæ carinæ, erigunturque. Fructus idem. Etiam ostia planta hunc florendi duplicem modum servat. Crescit ad moenium apricos pedes. Legumen cum semine seorsim quoque tabula monstrat.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA PRIMA.

ATRAGENE ALPINA. *Linn. syst. p. 376.*
Atragene austriaca. *Jacq. vindob. p. 248. Scop. carn. 1. p. 387.*
Atragene clematides. *Crantz. fasc. p. 127. t. 5.*
Atragene foliis ternatis; foliolis trifoliis, acutis. *Hall. hist. helv. num. 1145. & vol. 3. pag. 188.*
Clematis caeruleo alpina. *Bauh. apud Clus. hist. p. CCCXXXV.*
Clematis alpina geranifolia. *Bauh. pin. 300. prodr. 135. Pluk. alm. 109. t. 84. f. 7. Morit. hist. 3. s. 15. t. 2. f. ult.*
Clematis caerulea ferraro folio. *Bauh. hist. 2. p. 129.*
Clematis foliis compositis & decompositis; foliolis ternatis serratis. *Hall. dict. 1. 284.*

In rupibus ad alpium praecipitia, in subalpinorum saxosis ad frutices, inque ipsis tigneis tectis arcis Stixenstein crescentem vidi, semper habitu Vitalbae eadem, nec usquam ex demissis in terram sarmentis radicem agentem, quod quidem culta in horto ex sarmento terrae de industria immisso fecit. Caules ex eadem radice plures, ramosi diffusi, longi, angulati, glabri, fusci, ad crium quadrorve aut etiam sex unciarum distantias foliosi & nodosi; juniores adhaerendum herbacei, hirsuti & ex fusco viridique purpurascentes; aut super laxa prostrati, aut ad vicina scandentes. Folia sunt opposita & subbipinnata; petiolis hirsutis & sesquipollicaribus; foliolis lanceolatis, acutis, glabris, inaequalibus, sessilibus, ultimis serrato-incisis, dorso lucidis & cum virore pallentibus, facie saturatius & sine nitore viridibus; ternatis lateralibus ad basin nonnunquam confluentibus. Horum per varios ramos primo prodeuntium petioli, foliolis ipsis marcescentibus perennibusque, persistant, inscandantur, & in cirrhos commutantur validos extremitate crassiores; e quarum axillis gemmae oriuntur, vel futurae ramifera, vel folia producturae alia duo, quae e suo sinu pedunculum emittent solitarium unaflorum parcissimum tereten hirsutum, petiolisque longiorem. Minus frequenter gemmae oppositae una floreant, aut perficiantur. Stipulae obtusae & villosulae ad gemmam adsunt quatuor, quarum longiores opposite e duae ad pedunculum ponuntur, reliquarum quaelibet uno petiolo subjacet. Flos inodorus & elegans nutat. Foliola calycis sunt quatuor, longe lanceolata, acuminata, patula, petalis plus quam duplo longiora, utrinque caerulea, plana, extus ad lentem villosa. Petala erecta, sphacelata, integra, sordide albentia, plana, plerumque duodena. Filamenta albida, plana, lata, extus pilosa, longitudine petalorum, extremitati interne adnatam gerunt antheram sulphuream & bilocularem. Germina virent. Styli longis adscendentibus pilis hirsuti, albi & longitudine staminum erigunter. Semina subtriangularia, villosa & compressa definunt in caudam filiformem fuscam pilis holosericeis albisque villosam, & sapore pollent servido. Floret Junio. Seminia maturescunt Augusto. Ad latus adstant tractus integer, petalum & stamen.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SECUNDA.

VIOLA ALPINA. *Jacq. enum. vindob. pag. 291. Obs. part. 1. p. 21. t. 11.*
Viola montana secunda. *Clus. hist. 309.*

Ex radice perenni, tereti, unam alteramve unciam longa, a reliquis foliorum vestigiis, dum caminos prolongatur, (nam est ipse verius caulis in radicem mutatus,) per totam longitudinem inaequali, sordide pallenti, rarius multicipite, fibrillisque emissis nodosa, plura prodeunt folia radicalia, petiolis longis intorta, crassula, nitida, rariter crenata, cordato-ovata, obtusa, dorso glabra, facie ad lentem pilosa, parva. Scapus unus, rarius plu-

plures, foliis altior, erectus, glaber, rarius levissime pubescens, teres cum longitudinali sulcorum sulco, superne minimis duabus bracteis praeditus, hinc incurvatus florem sustinet ratione plantulae maximum, & foliaceum. Calyx ex violaceo viret. Corollae saturatissime violaceae petala extra sicut inferiora ad faucem albida sunt & barbato, atque hinc lineis quibusdam profundioribus notata. Calcar ultra basin calycis valde parum prominens. Stigma est capitatum & magnum. Fructus ovatus, obtusus & trivalvis more congenerum se habet. Crescit in summis alpium jugis. Floret Julio & Augusto. Semen perficit Augusto & Septembri. Foliis obtusis & crenatis, floremque magnitudine differt a Viola alpina minima apud Allionium pedem. spec. 1. p. 7. descripta.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA TERTIA.

SWERTIA PERENNIS. *Linn. syst. pag.* 199.

Gentiana foliis radicalibus petiolatis, ovatis; floribus paniculatis, racemis, spicatis. *Haller, hist. helv. num.* 636.

Gentiana duodecima punctata. *Clus. hist.* 316.

Gentiana palustris latifolia, flore punctato. *Bauh. pin.* 188.

Gentiana caerulea punctata annua Pennae. *Barr. ic.* 91.

Gentiana major flore caeruleo punctato. *Morr. hist.* 3. *p.* 482. *s.* 12. *t.* 5. *f.* 11.

Gentianae species rara e Bukkenaeo monte. *Germ. apud Schmid. num.* 94.

Radix annuaeissima, brevis, obliqua, nigrescens, fibris flavescentibus numerosissimis dense jubata, flatuosa sub terra sparga, novas plantas producitaros, perennis. Folia radicalia & caulina inferiora alternantia sunt diverse ovata, obtusa, inque petiolum sensim attenuata, superiora autem sessilia opposita & acuta; omnia integerrima & nervosa. Caulis unus alterve herbaceus angulatus, calamum crassus, pedemque plus minus altus erigitur. Superne est magis minusve paniculatus, ut depicta planta medium teneat, ex ramis & pedunculis alaribus, flore eximia caulem terminante. Perianthii pentaphylli foliola sunt angusta lanceolata, acuta, patentissima, virentia, & corolla duplo breviora. Petalum planissimum ac patentissimum ex brevissima basi in quinque laciniis lanceolatas expandetur, acutas, planas, in medio cum virore pallentes, versus oras caerulescentes, & totas lineis longitudinalibus punctisque sparsis caeruleis variegatas. Quaelibet laciniae supra originem geminae squamulam tubulosam, sessilem, atrocaeruleam, inque setas plures erectas vel conniventes excidunt. Filamenta quinque patentissima inserunturque corollae infra incisuras, antheris instructa oblongis ex atro caerulescentibus cum polline ex luteo virente. Germen ovatum staminibusque brevius viret, & in stigmata tria intermedio stylo parescit bina crassa & flavescentia. Floribus quibusdam una quinta pars divisionum deest. Capsula fusceescit, ovata, acuta, parumper compressa, unilocularis & bivalvis. Semina sunt plura, compressa, ex badio nigrescentia, & margine cincta membranaceo inaequali. Tota planta glabra est. Crescit in locis montosis. Floret Julio. Semina dat Augusto. Ad marginem adstant capsulae, semina; petali laciniae auctae, ejusdemque auctae multo magis pars inferior, ut squamae in conspectum melius cadant.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA QUARTA.

ANTIRRHINUM GENISTIFOLIUM. *Linn. syst. pag.* 411? *Oeder. fasc. p.* 307.

Linaria pannonica. *Clus. hist. p.* 321.

Linaria genistae folio glauco, flore luteo. *Dill. elth. p.* 201. *t.* 164. *f.* 200?

Linaria flore pallido, rictu aureo. *Bauh. pin.* 213.

Elegans planta, tota glauca ac glabra. Radix albicans, perennis, saepe uncium crassa pedemque longa, interdum tortuosa, cortice carnoso & medulla lignea, caules annuatim promit plures, herbaceos, erectos, teretes, per totam longitudinem foliosos, a duobus ad quatuor pedes altos, saepeque ex ramis virgatis particulares, infra simplicissimos, ut in tabula pars caulis infimi pedalis desideretur; qua forte nota a planta sibirica discriminatur, ut novam constituat speciem. Folia sparsa sine ordine, sessilia, lanceolata, acuta, crassa, venis ferme carentia, omnino numerosa, integerrima. Rami abeunt in racemos magis minusve flexuosos, dum ex foliorum superiorum valde diminutorum axillis singulis pedunculi exeunt solitari breves unifiori & subcernui. Calycis pilosi virentis laciniae sunt lanceolato-acuminatae & paulo duplo breviores. Corolla tota flava & chasma extinet habet longum & subplanum. Labium superius, infra laciniis ad fauces concavum, respondet ibidem gibbo sive palato valde prominenti, intense luteo hirsutoque, labii inferioris; cujus laciniae intermedia lateralibus multo multo est. Capsula est glabra. Crescit in arenosis siccis, florens Julio & Augusto.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA QUINTA.

GLOBULARIA CORDIFOLIA. *Linn. syst. p. 111. Scop. carn. 2. p. 92.*

Globularia caule unifolio & unifloro; foliis emarginatis, nervo striato. *Hall. hist. helv. num. 216.*

Scabiosa decima sive repens. *Clus. hist. V.*

Scabiosa bellidis folio humilis, caule nudo, radice repente, folio cordato. *Morin. hist. 3. p. 50. s. 6. t. 15. f. ult.*

Bellis caerulea montana frutescens. *Bauh. pin. 262.*

Ex eadem radice nigra caudiceli per summam telluremque spargunur plures, lignosi, perennes, fusci, per fibras crassas radicantes; quorum capita omnium foliis aggregatis, spadicatis, firmis, versus originem in petiolum excurrentibus, utrinque lucidis, integris aut obscure denticulatis, ad apicem emarginatis cum denticulo intermedio pusillo, quandoque deficiente aut soli aut una cum ipsa emarginatione. In ramis junioribus etiam folia adsunt nonnunquam sparsa. Ex centro foliorum pedunculus sive scapus exoritur erectus, a duobus ad quinque uncias longus, purpureus, subangulatus, saepe intortus, nitidus, stipula una alterave foliacea vestitus, etiam plane nudus, capitulo florum terminatus subrotundo. Perianthium commune proprie nullum habetur; caeterum squamae ovatae acuminatae concavae & ex nigro virentes, quae capitulo subjacent, praecise eosdem respondent floculis, & sic pergitur ad interiora, ut sic quinque radies capituli floculus gaudeat suo. Receptaculum alias paleas, quam illas squamas, non habet. Perianthium proprium ■ inferum, laciniatum & profunde quinquefidum: laciniis lanceolato-acuminatis & erectis. Petali tubus gracilis & calycis longitudine pallet. Laciniae sunt caerulescentes, lineares, acutae, & tres superiores longiores duabus inferioribus. Filamenta quatuor pallent, corollamque ferme aequant. Antherae sunt caeruleae cum polline albo. Germen oblongum & glabrum abit in stylum staminibus breviorem ac superne caerulescentem. Crescit in locis asperis locis, ad alpium adscendens. Floret pro varia soli elevatione ab Aprili ad Julium.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SEXTA.

TUSSILAGO ALPINA. *Linn. syst. p. 550. spec. pl. p. 1213. num. 4. a.*

Tal-

Tussilago sylvestris. *Scop. carn.* 2. *p.* 157.
Tussilago alpina secunda glabra folio. *Clus. hist. p. CXIII.*
Tussilago alpina rotundifolia glabra. *Bauh. pin.* 1214.
Petasites scapo multiloro; foliis reniformibus. (Planta adulta.) *Hall. hist. helv. num.* 142.

Habitus omnino crescendique modus congruunt cum sequente, ut sola differimina adjecturus sim. Folia sunt supra glabra, nec lucida; subtus virentia & villosa, nec tomentosa aut incana. Atque hanc solam existere diversitatem pro specie distinguenda determinandaque, autumo. Reliqua inomnia vacillant omnia. Corollas constanter quinquefidas invenit in utraque planta austriaca. Scapus in alpina hac semper multo altior, dum simul in eodem loco, quod sepe accidit, crescunt; exterum pateat sequentis, in demidiori loco vegetantis, scapus esse altior quam in hac, dum summas alpes incolit. Tum eadem ratione in Tussilagine alpina flos major est, amplior quoque folia sunt. Scapus etiam stipulis vestitur semper ad minus duabus, quandoque tribus. Nec mutantur coitæ in horto. Certe folia, quæ jam modo prodeuntia foliis incana sunt, ad senectutem usque eadem perstant, nec vel minimum deficiunt tomentum; glabra & virentia, quæ erunt in adulta, glabra jam surgunt in exortu. Crescit & floret cum sequente.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SEPTIMA.

TUSSILAGO DISCOLOR.

Tussilago alpina. *Linn. syst. p.* 550. *Spec. pl. p.* 1214. *num.* 4. *β. Scop. carn.* 2. *p.* 156.
Tussilago alpina prima canescente folio. *Clus. hist. p. CXII.*
Petasites scapo multiloro; foliis reniformibus. (Planta junior.) *Hall. hist. helv. num.* 142.

Radix perennis, stolonifera, & hinc cespitosa plurimos prodiscens plantulas, sub terra repens. Folia sunt radicalia, subrotunda, basi cordata, acute crenulata, crassa, firma; prona parte bene virentia, lucida, glaberrima, venisque prominulis reticulata; supina vero parte densissimo brevissimoque tomento incana, & venis notata proruberantibus. Petioli sunt longi teretes & subvillosi. Scapus solitarius, teres, purpureus, lanugine vestitus albicante, erectus, & a quatuor ad octo uncias altus, stipula foliacea & incana ornatur unica vel rarius iisdem geminis. Flos scapum terminat solitarius erectus & inodorus. Squamæ calycinæ acutæ, circiter quatuordecim, purpurascunt. Flosculi feminei apicali & sterilis in ambitu locantur; reliqui hermaphroditi tubulosi atque etiam sterilis limbum purpureum habent dactylum in laciniis quinque ellipticas & acutas. Antheræ purpurascit. In receptaculo nudo plano & punctato seminia sunt striata cum pappo pilosa & sessili. Crescit in subalpinis & in summis alpium jugis. Flores Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA OCTAVA.

DIPSACUS PILOSUS. *Linn. syst. p.* 111.
Dipsacus foliis hirsutissimis, capitulis hemisphæricis. *Hall. hist. helv. num.* 199.
Dipsacus sylvestris, capitulo minore, sive Virga pastoris minor. *Bauh. pin.* 385.
Dipsacus tertius. *Bod. pempt.* 5. *l.* 5. *c.* 16.
Virga pastoris. *Cam. epit.* 433.

Planta biennis ex radice fuscescente aut magis pallente, tres quatuorve uncias longa, calamum crassa, fibrisque aucta, primo anno folia more radicalia, altero caulem gi-

gnis sesquipedalem aut duplo altiorem, erectum, ad angulos spinulis brevibus albidisque asperum, ramosum, cavum, & superne subdichotomum. Folia sunt ovata vel lanceolata, acuminata, opposita, utrinque subpilosa, serrata, ad nervum medium dorsalem protuberantem spinulosa, superiora auricula utrinque ad basin appendiculata. Flores in capitulum collecti hemisphaericum terminant pedunculos erectos ramisque similes. Squamæ, quæ flosculos distinguunt, sunt lanceolato-acuminatæ, setis hispidæ, longitudine circiter flosculorum, unicique flosculo subjecta unica. Perianthium proprium est margo pallide virens, patens & ciliatum. Corollulæ albæ, æquales, longe infundibuliformes, cum tubo tenui & brevi limbique laciniis omnibus obtusissimis. Antheræ atropurpureæ. Germen hirsutum & angulatum. Semina coronantur calyce nunc tetragono. Crescit in sylvaticis. Floret Julio & Augusto. Semina maturescunt Septembri.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA NONA.

CARDUUS ACANTHOIDES. *Linn. syst. pag.* 529.

Carduus polyacanthos. *Schreb. Ingr. pag.* 15.

Carduus foliis ovatis & semipinnatis, subtus tomentosis, spinosis; calycibus molliter spinosis, reflexis. *Hall. hist. helv. num.* 165.

Carduus caule crispo. *Bauh. hist.* 3. *part.* 1. *pag.* 59.

Carduus spinosissimus angustifolius vulgaris. *Bauh. pin.* 385. *Lect. pragl. p.* 43. *f.* 5.

Carduus spinosissimus vulgaris, Polyacantha Theophrasti. *Lob. ic. adv.* 21.

Sylvestris planta primo anno ex radice tenui sola aliquot folia radicalia emittit, minus profunde rotundisque incisa, quam caulina, cæterum similia; altero anno caulem valde ramosum diffusumque; & subdeque hyeme perit. Radix tunc digitum aut calamum crassa est, longa, & sublignosa. Folia sunt pinnatifide incisa, subtus magis minusve tomentosa, nec tamen incana, cum tomento sæpe etiam vix notabili; laciniis angulosis, undulatis sive crispis, & pungentibus spinis armatis; per totum caulem decurrentia, qui hinc quoque evadit spinosus & pungens. Ramulos terminant flores subsolitarii, erecti, modo sessiles, modo pedunculo tomentoso insidentes, odorati. Calycis squamæ sunt acutæ, subulatæ, mucronatæ, mollies atque pungentes, parcili. Flosculi quinquefidi purpurascunt. Antheræ ex atro cærulescunt. Semina fusca coronantur pappo simplice & sessili. Crescit passim ad vias, inque rudentis, florens a Julio ad usque hyemem.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA.

LACTUCA SALIGNA. *Linn. syst. pag.* 530. *Scop. carn.* 2. *p.* 102.

Lactuca foliis imis semipinnatis, superioribus amplexicaulibus, hamatis, nervis spinosis. *Hall. hist. helv. num.* 13.

Lactuca sylvestris altera angusto saligno folio, costa albicante. *Hall. ad Rupp. jen. p.* 207. *tab.* 4.

Chondrilla viscosa humilis. *Bauh. pin.* 103. *prodr.* 68.

Endivia minor lactucinis spinosis. *Barr. ic.* 136.

Radix biennis, teres, albida, superne ad horizontem inclinata, calamum crassa, sæpe vel pedem longa, ramisque aucta, caulem altero anno producit erectum, teretem, glabrum, nitidum, ex ligneo pallescens, totum foliosum, bipedalem, & vel ab ipsa ramosum radice, unde planta sæpe multicaulis videtur. Rami plerique patent; infimi adscendunt. Folia sunt alterna, sessilia, sublanceata, hastata, glabra; inferiora aliqua ratione

ter & argento pinnatifida; reliqua integerrima, quædam semipedalia, summa parva & erecta, singulis ramulis minuta & stipulacea; racemisque aliquot verticillis, dum pleraque valde patent aut flaccide dependent. Nervus foliorum medius utrinque albus; aut aculeis recurvis albidisque subtus minutus pluribus, aut raris iisdem, aut in tota planta nullis. Flores ramulos graciles & flexuosos terminant, per eosdem quoque sparsi. Calycis ex glauco virentis foliola erecta, oblonga, obtusa & concava longitudinem habent varium. Corollæ circiter ereciem, calycem ad unam tertiam partem superantes, æquales, ligulatæ, quinquedenticulatæ, & patentissimæ, fulvus ex fusco virent, in prima parte fœtide & pallide flavent. Anthera stylique colore gaudent luteo. Germen glabrum coronatur pappo brevissime stipitato pilosoque; stipes vero paulatim elongatur in fructu ad calycis usque longitudinem. Semina oblonga & utrinque acuminata nigrescunt. Tota planta lactescit. Crescit in locis saxosis. Floret Augusto, sub cujus finem & Septembri semina perficit.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA PRIMA.

ASTRAGALUS CICER. *Linn. syst. p. 498. Gmel. fasc. p. 413.*

Astragalus caule ramoso, diffuso; spicis erectis; siliquis inflatis, rotundis, unguiculatis. *Hall. hist. helv. num. 409.*

Cicer sylvestre. *Cam. epit. 205.*

Cicer sylvestre, foliis oblongis hispidis, majus. *Bauh. pin. 347.*

Glaux. *Ruy. irr. tom. tab. 108.*

Radix teres, digitum crassa, repens, diffusiniter & valde ramosa, foris fordens, intus alba, perennis, & sapore prædita dulci, caules herbaceos diffusos longos virentes striatos subangulatos humique prostratos spargit. Folia sunt pinnata ex foliolis utrinque ab undecim ad quindecim cum impari terminante, oblongis, obtusis cum parvo mucrone reflexo & argute conspicuo, integerrimis, utrinque virentibus & dorso pallidius, brevissime pentaphyis. Stipulæ ad costarum exortum parvæ, acutæ, & patentissimæ aut reflexæ. Pedunculi foliorum plus minus longitudine, axillares, striati, superne in spicam florum terminantur oblongam. Folia utrinque, caules & pedunculi pilis brevibus vestiuntur, qui in viva planta vix apparent, sæpe etiam absunt, in sicca magis prodeunt. Floribus sessilibus & unodoris calyx est virens cum exiguis ad tertiam pilis nigrescentibus, in quinque divisus limbo denticulos graciles, quorum superiores sunt gradatim breviores. Corollæ ochroleucæ vexillum habet laminam ovatam & unguem canaliculatum. Alæ sunt oblongæ & angustæ. Carina oblonga obtusique. Filamenta pallida gerunt anthera flava. Legumen est rotundum, tumidum, mucronatum, utrinque compressum & longitudinaliter sulcatum, nigrescens, hirsutum. Semina plura, compressa, reniformia, glabra, subflavescentia. Crescit in pratis. Floret Julio. Augusto perficit semina.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SECUNDA

CISTUS FUMANA. *Linn. syst. p. 367. Scop. carn. 1. p. 375. Gmel. fasc. p. 102.*

Cistus foliis ductis, confertis, linearibus; peziolis unifloris; calycibus glabris. *Hall. hist. helv. num. 1032.*

Chamæcistus erecta folio luteus humilior. *Bauh. pin. 466.*

Helianthemum rosmarinifolium glabrum luteo flore. *Bauh. hist. 2. p. 18.*

Cis-

Caules fruticulosi plures, lignosi, fusci, & modo soli procumbentes, modo parum subarrecti, ex eadem radice prodeuntes ramosi & nigrescentes gignuntur. Ramuli juniores herbacei teretes viridesque foliis decorantur sparsis, linearibus, acutis, crassis, integerrimis, sessilibus, numerosis, plus minus semiuncialibus, sepe, dum ramuli decumbunt, in latus superius conjectis, saporis glutinosi. Cum hæc, cum ramuli juniores, ad lentem villis albidis obsita conspiciuntur. Pedunculi uniflori & solitarii in flore subterminales & erecti, in fructu axillares & terram versus reflexi. Flos inodorus. Calycis foliola duo linearis virent; tria reliqua membranacea ovataque ad nervos protuberantes brevissime hispida sunt, & rubent. Petala quinque simplia & flava calycem vix superant longitudine. Stamina licet plerique anthoras gerunt; exteriora numero incerto aliqua, & hæc ut plurimum breviora, antheris plane carent. Flos mane expanditur, & ante decimam matutinam delapsis petalis jam calyx invenitur clausus. Capsula viridis subrotunda & tris alvis in tria manifeste loculamenta per dissepimentum ex medio valvularum pariete longitudinaliter ductum dividitur, & in quibusvis loculamentis semina quaterna aut pauciora continet nigra. Crescit in collibus apricis asperis. Floret a Majo ad Augustum. Semina perficit Julio & Augusto.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA TERTIA.

SILENE CONICA. *Linn. syst. p. 310. Jacq. enum. vindob. p. 240.*
Lychnis conica. *Scop. carn. 1. p. 304.*

Synonyma alia omitto, ne in errorem incidam. Ex radice annua & albicante caulis prorumpit plerumque unicus, raro plures, teres, bruncialis aut pedalis, erectus, simplicissimus aut ramosus, & incanus. Folia sibi opponuntur oblonga, angusta, acuta, crassiuscula, integerrima, sessilia, ad basin levissime sepe connata, subtus incana. Hæc utrique, caulis, pedunculi & calyces densis villis sunt mollis. Pedunculi uniflori. Dichotomia dumaxat in planta sylvestri clatiore inque colta observatur, eaque valde obscura aut etiam nulla. Calyx striis notatur crisentis, basi ventrosus, in flore oblongus, in fructu conicus. Petala coloris plus minus saturate rosei gaudent appendicibus generis, emarginata cum denticulo intermedio, idque modo profundius, modo obsolete, ut integra videri possint. Styli pubescunt toti. Capsula rotundato - conica nitidaque apicem habet foraminum dehiscentem. Rara apud nos planta in collibus apricis siccis & in arvis; floretis Majo & Junio; semina perficiens Junio & Julio. In tabula tres plantæ sistuntur sylvestres, prouti variare consuevit, culta ramosior evasura.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA QUARTA.

HYSSOPUS OFFICINALIS. *Linn. syst. p. 389.*
Hyssopus foliis linearibus, punctatis; verticillis in spicas continuatis. *Hall. hist. helv. num. 249.*
Hyssopus officinarum cæruleus seu spicata. *Bauh. pin. 218.*

Omnia in hac minora sunt quam in hortensi, & corolla perpetuo saturate cærulescit. Tota grate aromatica odore & sapore. Radix perennis, lignosa, ramosa, nigrescens, fibrillis capillata numerosis, longa, & multiceps, rupiam rimis, pauca cerea substantia, profunde innascitur, caulesque simile plures, erectos, basi fruticosos ac perennantes, superne herbaceos & annuos, plus minus pedales & tetragonos. Folia sunt opposita, ex lineari lanceolata, acuta, integra, brevissime petiolata, ad lentem utrinque punctis

dis velut glandulosis & ad ores spinulis albidis instructa, quod figura addita paris folii auctii demonstrat. Ex foliorum alis breviores quandam folia exeunt, tanquam novorum ramulorum exordia. Spica secunda componitur ex pedunculis axillaribus multifloris & oppositis. Corollæ labium superius est oblongum. Labii inferioris laciniæ duæ parvissimæ sunt, sæpius recurvatæ, quæ si ex albidum indole dicentur laciniis labii inferioris intermedia, tunc laciniæ faucis Linnæanæ evadent laciniæ labii inferioris laterales. Floret Julio & Augusto. Crescit in montibus saxosis.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA QUINTA.

RHODODENDRUM FERRUGINEUM, *Linn. syst. p. 299. Jacq. obs. part. 1. pag. 26. tab. 16. Scop. carn. 1. p. 286.*

Rhododendron foliis ellipticis, glabris, subtus rubiginosis. *Hall. hist. helv. num. 1015.*

Chamærhodendros alpina glabra. *Bauhinii, inst. 1. p. 262. tab. 61.*

Chamærhodendros montana Alibobregum, lonicerifolia, chamæleæfolia vel oleastrifolia, minus odora. *Lob. ic. 366.*

Ledi alpini genus alterum. *Clus. hist. 81.*

Ledum alpinum, foliis ferreo rubiginem nigricantibus. *Bauh. pin. 468.*

In Austriæ alpibus reperitur non infrequens, floremque copia & elegantia iisdem ornamento sit, exterum fructus distortus & difformis, dum pedes raro apud nos superant. In summis alpium jugis ad pinetæ crescere solet; in subalpinis autem locis, ad quæ etiam descendit, præruptis & humentes rupes sive muscosis sive graminosis amat, ubi diffusus solo interdum extendit. Ex procumbentibus caulibus radices cerulas telluri indigit. Livida tunc, quantumvis evelli ipsa radix princeps, rupium tecta diffuris, recultet tiniæ, illius tamen in hortos transplantatio fit facilis; ubi crescere etiam per annos quidem pergit, raros autem flores producit. Versus caulium extremitates folia densius oriuntur; quæ sunt crassula, firma, integerrima, breviter petiolata, ovalia, obtusiusculæ, facie superiore virentia, dorso leprose ferruginea & punctis sæpe seris adspersa; juniora interdum quandam obsolete ciliata & utrinque virentia. Pedunculi proprii, crecti, multiflori, & bracteolis subaxillari muniti colliguntur in racemum communem. Perianthium exiguum, monophyllum, quinquedentatum & persistens fulcrum totum petali. Hujus infundibuliformis rubri & semiquinquefidi tubus est interne villosus, calyce amplior, punctis albis scabrus. Limbi vero parvissimi & obscure bilabiati laciniæ sunt oblongæ, obtusissimæ, planæ. Filamenta corollæ tubum non superant, inferne hirsuta, valde arcuata, ipsi receptaculo communi, nec corollæ, insertantur, purpurascunt, in album posita quidem, sed declinata incumbunt parteni inferiori faucis corollæ, superiora successive longiora. Antheræ oblongæ erigunur. Germen ovatum pentagonum rarissimque virat. Stigma est capitatum quinquefidum. Capsula fusca, ovato-oblonga, quinquesulcata, quinquelocularis & superne quinquevalvis semina continet numerosa & minuta receptaculo affixa pentagono & longitudinae capsulæ. Floret Junio & Julio. Semina perficit Septembri.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SEXTA.

BUPLEURUM GERARDI.

Bupleurum involucris & involucellis pentaphyllis, foliolis linearibus. *Ger. Gallopr. p. 233. t. 9.*

Planta annua, insipida, inodora & glabra ex radice pallente & gracili promit caulem erectum, teretem, subfistulosum, cavum, sesquipedalem vel altiorem, comunque ex alis foliorum ramosum. Rami pauci sunt. Folia graminea paulatim desinunt in acumen, a duabus ad quatuor uncias longa, integerrima, sessilia, aterna. Umbellæ sunt pedunculatæ, terminales & axillares, constantque radiis a quinque ad octo, inæqualibus, gracilibusque. Involucrum universale habet foliola quina, vel rarissime quaterna ternave, ex lineari vel lanceolato acuminata, inæqualia, umbella breviora. Partiale pentaphyllum umbellulam ad minus æquat, cæterum priori simile, in umbella partiali numero flores a quatuor ad octo, pene sessiles, & fertiles omnes. Germen est glabrum & sulcatum. Petala ovata, integerrima, subacuta, & introrsum flavescunt. Filamenta sunt brevia. Semina oblonga, fusca, glabra, hinc sulco exarata, inde sunt convexa & subtricta. Crescit in lapidosis & ad vineas. Flores Julio & Augusto. Semina ferit Augusto & Septembri. A Bupleuro junceo Linnæi opinor diversum esse.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SEPTIMA.

SIUM FALCARIA. *Linn. syst. pag.* 211.
Sium foliis simplicibus, serratis, planatis; nervo foliorum inclinante. *Hall. hist. helv. num.* 782.
Falcaria. *Riv. pent. irr. tab.* 47.
Seseli Falcaria. *Cornut. hist. p.* 208. *Scop. carn. 1. p.* 213.
Ammi perenne repens, foliis longioribus serratis. *Moris. hist. 3. p.* 294. *s.* 9. *t.* 8. *f.* 1.
Eryngium arvense, foliis serræ similibus. *Bauh. pin.* 986.
Eryngium quartum. *Dod. pempt. 5. l. 5. c.* 13.

Tota planta glaberrima est. Radix longissima ut vix integra evelli queat, calamum vel pollicem crassa, teres, utrinque albida, attamen foris pallide fuliscens, tamque ut plurimum multiceps idque non raro profunde sub terra, inodora, succum sub cortice exsilliens disciffa subroseum, ferme insipida, deplicitis fauces tamen urens & nauseosa. Caulis juvenilis depletus fistitur, qui in adulta planta evadit tumotilissimus, diffusus, parens, & unum alterumve pedem altus. Sunt vero caulis & rami teretes, striati, nitidi, tenues, vel ad summum crassitie calami, medullaque alba refersi. Folia radicalia sunt ternata, aut simplicia, aut difformiter pinnatifida. Costa compressa ex vagina oritur membranacea & canaliculata. Pinnæ sunt ex lineari cuneiformes, acutæ, planæ, firmiores, utrinque ut glauco virentes, a tribus ad sex uncias longæ, argute acuminatæ & prosse serratæ, per costas particulares magis minusve decurrentes. Caulina & ramea breviora figuram ferme eandem servant. Involucri universalis foliola circiter octona, subfoliacea, longitudine inæqualia, unico plerumque duplo reliquis longiore, integra, patentissima vel etiam semireflexa, sunt radiis multo breviora. Partialis similia, [illegible] paucioria. Umbella est plana, nec densa. Petala sunt albida, æqualia, ovata, propter apicem longe arcuatum introrsumque cordata, patentissima. Antheræ pallide sulphureæ locantur in filamentis albis corollamque superantibus. Germen est oblongum, compressum, striatum [illegible] nitidum. Styli albent. Flosculi plures germine stylisque carent, hinc steriles, idque imprimis in umbellis ultimo prodeuntibus. Pertantiorum propetum in flosculis sterilibus subcompanulatum parens acutum & semiquinquefidum est; in fertilibus minus notabile & pentaphyllum. Semina sunt oblonga, parva, glabra, pallide fusca, inodora, sapore prædicti parum acri, hinc plana, illinc quinque striis protuberantibus quadrisulcata. Crescit in apricis siccioribus vulgatissima, florens ab initio Augusti ad Octobrem. Ad marginem adhuc aucta flos, pertantiorum ex flore sterili, pistillum integrum ex fertili, semen, ejusque sectio transversa; auct in naturali magnitudine semen.

TA-

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA OCTAVA.

PEDICULARIS RECUTITA. *Linn. syst. pag. 407.*

Pedicularis obsoleta. *Gronov. syst. p. 316.*

Pedicularis caule simplici; foliis pinnatis; floribus spicatis; stamineibus eminentibus. *Hall. syst. veg. num. 316.*

In summis alpium quibusdam jugis copiose reperitur florens initio Julii, ex radice perenni crassa ac difficili, ceu capite communi, emittens fibras plurimas longas & sordide albentes, caulemque promens plus minus pedalem, rotundo unicum, modo plures, teretem, virentem, glabrum, simplicem, nudum, subcrectum, terminatumque spica florum subovata aut oblonga, ex floribus sterilibus sessilibus foliariis foliolisque sensim brevioribus densissime congesta. Folia radicalia & ima, quæ caulem (quandoque in medio longe aphyllum) interdum vestiunt, sunt pinnata, glabra, oblonga; pinnis oblongis, acutis, incisio-serratis, confluentibus ad pinnam proximam. Folia & caules recentia cluentem pro exsiccatione exhibiunt simpla maculæ rubra cinguntur, postea evafuta violacea, ut planta tinctoria videatur. Calyx pallide virens, campanulatus, subangulatus, subpilosus, paulo supra medium quinquefidus; laciniis lanceolato-acuminatis, erectis; suprema breviori & latiori; reliquis æqualibus. Corolla inclusa & calyce triplo longior supra hunc antrorsum leviter inclinatur. Tubus longitudine calycis & cylindraceus rubet. Galea oblonga, obtusa, recta, ad apicem pro stylo egredienti leviter emarginata, glabra, ad oras interne flavescit, exterum luteide & saturate purpurascit, ut marcescentem credas. Labium inferius trilobum & fordidius dilutiusque purpurascens patet; laciniis subrotundis obtusis & æqualibus. Filamenta capillaria, exteriora longiora sunt bifida, interiora glabra, omnia includuntur tota quanta galea, nec ante hac longiora unquam sunt, aut extra hanc in vivente planta exteruntur. Antheræ flavent, bati bilidæ & acuminatæ. Stylus glaber desinit in stigma simplex obtusum. Ad basin germinis antice glandula adstat virescens lata cum margine obsoleta trilobo. Capsula congenerum est.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA NONA.

HYPERICUM BARBATUM.

Ex radice perenni ramosa foris fusca gracili & sæpius horizontali caulem gignit erectum, simplicem, glabrum, teretem, plus minus pedalem, & cum aliqua purpura virentem. Hic ex summis duobus foliis terminatur in florem breviter pedunculatum & primo florentem; ad cujus utrinque latus ex eorundem foliorum alis pedunculi communes exeunt subquinqueflori; floribus subpedunculatis, inferioribus primo florentibus, tunc erectis, autem cernuis. Ex axillis foliorum superiorum etiam accidunt pedunculi communes oppositi breves glabri & pauciflori, interdum bifide divisi. Folia sunt oblonge lanceolata, sessilia, obtusa, glaberrima, integra; in plantis crescentes plana, cujusmodi in figura exhibita marginali plantæ fructiferæ repræsentantur, in carpea vero intra pauca minuta varie lateribus flexa, qualia icon plantæ floreatis habet. Folia, calyx & petala, omnia utrinque, punctis nigris adspergunur. Flos inodorus calycinis foliolis gaudet lanceolatis, acuminatis, virentibus, & ad oras per pilos longos mollos nec glandulosos, qui eundem adhuc dum clausum reddunt valde barbatum, (qua sola nota ab affinibus facile dignoscitur,) ciliatis. Petala sunt; obverse ovata, obtusissima, plana, trinia, lutea, & superne minutissime argute & inæqualiter serrulata, serraturis quibusdam pilo terminatis. Filamenta, antheræ, stylique tres eundem cum corolla colorem possident. Germen ovatum glabrumque ex flavo pallet. Stigmata fulvescunt. Capsula est ovata, fusca, glabra, acuminata,

ad microscopium numerosis corpusculis subbadis pellucidisque, quæ gutulas gummosas referunt, adspersa, trilocularis, & trivalvis. Semina flavescunt. Crescit in pratis ad Sylvas. Florat Junio. Julio & Augusti initio perficit semina. Ad latus conspicitur figura floris a tergo visi, cum caulis fructiferi pars superior. Amicissimus a Mygind & reverendus Franciscus Xaverius Boujart primi detexerunt.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA.

SIUM REPENS.

Ex radice brevi, perennis, teretes, alba, vix calamum crassa, & perennante, cauliculi quinquavorsum fundantur teretes, herbacei, ramosi & nudi, qui, dum tricke terræ accumbunt, repentque toti, ex nodis omnibus radiculas fibrosas & albicantes emittunt, totidemque veluti plantulæ singulares prodeunt, caulibus inter se connexas, ut omnino difficile sit in tanto plantularum cespite radicem divegere matrem. Hinc enim ita granatim immergitur, atque abdit se, ut prætereuntis oculos fugiat. Folia radicalia & caulina sunt pinnata ex foliolis oppositis, numero variis a tribus utrinque ad sex cum impari terminante, sessilibus, ex ovato subrotundis, inæqualiter serratis cum incisione aliqua sæpe profundiore, obtusis vel acutis; terminali ut plurimum magis minusve profunde trilobo. Umbellæ sunt oppositifoliæ, aliquo respectu radicales etiam dicendæ; universales fulsuræ involucri foliolis quinque vel sex, vel paucioribus, fere numero radiorum, lanceolatis, acuris, integerrimis, brevibusque. Umbellulæ hemisphæricæ & densæ floscculos a decem ad viginti quinque, fertiles omnes, & involucrum habent priori simile; plerumque hexaphyllum, & sui longitudine. Petala sunt alba, lanceolata, acuta, patentiflora, æqualia, apicemque cuncisper inflectentia. Anthera purpurascunt. Fructus compressi subrotundos separatur in duo semina glabra, hinc plana, illinc convexa. Crescit in pratis udis, nec in foliis aut rivulis vicinis ipsis, sed semper extra aquam. Florat a Julio ad Octobrem, hoc ultimo mense perficiens semina. In caliulæ margine exhibetur flos auctus; dein fructus integer in nativo statu; tandem nullum semen. Non puteam, reduci hanc plantulam ad Sison impudentum posse; nec enim aut cum autorum figuris aut cum sicco specimine meo convenit.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA PRIMA.

TORDYLIUM ANTHRISCUS. *Linn. syst. pag. 205.*
Caucalis Anthriscus. *Scop. carn. 1. p. 190. Crantz. fasc. p. 226.*
Caucalis foliis duplicato-pinnatis, nervis multoties latioribus. *Hall. hist. helv. n. 741.*
Caucalis flore rubente. *Riv. pent. irr. t. 32.*
Caucalis semine aspero, fasciculis rubentibus. *Bauh. prodr. p. 80.*
Anthriscus semine aspero. *Bauh. hist. 3. p. 83.*
Daucus annuus minor. *Tourn. inst. 308.*

Radix annua tenuis & pallens caulem procurridit pedalem vel tripedalem, teretem, striatum, totum ramosum erectumque. Folia sunt dilabipinnata, pallide & ineleganter virentia, tandem sæpe atropurpurascentia; foliolis pinnatifidis aut lanceolato-linearibus, acutis, etiam mucronatis, longe lanceolatis. Vagina haud sunt notabiles. Umbella universalis planiuscula & cava constat radiis communiter a quinque ad octo; fulsura involucri foliolis plerumque tot, quot sunt radii exteriores, quibus subfaceas tam accumbere solent arcte singulis singula, ut oculos fugiant sæpe, videanturque nec pauciora aut nulla. Umbellu-

ke denfiores & plane vel valde p-rum convexæ habent involucrum universali similé & longitudine radiorum. Germina hispida coronantur perianthio exiguo & quinquedentato. Petala in aliis indivisiis purpurea, albissima in aliis, sunt propter apicem inflexum valde obverse cordata, patentissima, ad basin attenuata, dorso hirsutula, sæpe inæqualia, in floribus exterioribus exteriora paulo majora, nec tamen valde radiantia. Filamenta plus petalisque longiora sustinent antheras oblongas purpurascentes. Styli sunt breves. Interiores pleræque flores gaudent carent, hinc sterriles. Fructus ovatus levitesque compressus dispesicur in duo semina hinc globo & pilis subulatis surfumque arcuatis hispida, illinc linea glabra longitudinaliter concava, ad convexas autem oras crinis pilosa, insulora & ferme insipida. Tota planta pilis minutis, albidis, vix nudo oculo conspicuis, aspera est. Crescit ad sepes, inque sylvis. Floret a Julio ad Septembrem. Fructus perdiit autumno. In tabulæ margine oblatus fructus; tum aucta flos, folium, ejusque segmentum transversum.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SECUNDA.

SISYMBRIUM AUSTRIACUM.

Biennis planta primo anno mera folia radicalia fundit, altero caulem foliferum, atque minus ramosum elongatumque, cujusmodi in tabula depingitur, aut ramos vel ex infimis foliis emittentem, tunequé breviorem, quem habitum culta sequi solet, sic a culta Sinapi pyrenaica omnino vix distinguenda. Modo cana glaberrima est, modo pili albi caulem, foliorum marginem, racemos calycesque pariter obsident. Rami sunt simplices floriferi & axillares. Caulis teres & a dimidio ad duos pedes altus erigitur. Folia radicalia sunt glabra, nitida, ex laciniis fere sensim in petiolum attenuata, obtusa, a tribus ad quinque uncias longa, angusta, inæqualiter dentata, idque in culta longius. Caulina infima radicalibus ferme similia sunt; proxima oblonga, dentato-incisa, & acuta; summa denticulata & subsessilia. Flores magis in racemum obtusum quam in corymbum disponuntur, odore prædili aliquo. Calyces subhaescunt. Petala sunt lutea, nervosula, calyce longiora, obtusa, ex angulo erecto alcuantis in laminam ovato-subrotundam patentissimamque. Filamenta flava corollam æquant, antheris instructa luteis & incumbentibus. Germen tantisper ultra corollam emittit. Siliqua uncialis vel duplo longior, tenuis, teres, ad semina parum torulosa, recta vel incurvula continet semina plurima ovata & ex fusco pallentia. Siliquæ omnes ante maturitatem eodem versus vergunt. Sapore mustarii tota gaudet. Crescit in umbrosis rupestribus ad pedes alpium. Floret Majo. Semina dat Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA TERTIA.

SCANDIX PECTEN. *Linn. fpl. pag. 213. Scop. carn. 1. p. 211. Dod. pempt. 5. l. 4. c. 11.*

Scandix. *Riv. pent. irr. tab. 38.*

Scandix semine rostrato vulgaris. *Bauh. pin. 152.*

Chærophyllum Pecten Veneris. *Cantz. fasc. p. 189.*

Myrrhis seminis cornu longissimo. *Hall. hist. helv. num. 754.*

Pecten Veneris. *Cam. epit. 302.*

Annua & semipedalis aut paulo altior planta radici infistit albidæ & tenui, caulemque habet teretem, striatum, glabrum, aut solitarium, aut plures. Folia sunt multipliciter-pinnata; laciniis linearibus, acutis, planis, laete virentibus, & ad microscopium ra-

rior breviterque pilosa. Involucrum universale abest. Particulare ex foliolis ut plurimum quinis fit, iisque latis & bis vel ter dentatis. Umbella universalis ex duobus constat radiis, eisque simplicissima ex unico. Umbellulæ sunt paucifloræ. Petala alba, obverse & anguste ovata, subemarginata, patentissima, in floscules centralibus æqualia, in exterioribus exteriora longiora. Filamenta corollæ longitudine & situ, alba, caduca. Antheræ subrotundæ. Styli fabulati & breves. Germen oblongum ∥ subhirsutum in floscules exterioribus; in centralibus abortantibus nullum. Semina fusca, oblonga, hinc sulcata, illinc convexa & striata in rostrum excurrunt longissimum, una cum rostro ad digitum decorum motum aspera. Crescit in agris. Floret Majo & initio Junii. Julio semina maturescunt. Ad latus siliquæ fructus integer seminisque sectio transversa; cum auctus flor.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA QUARTA.

ORCHIS ODORATISSIMA. *Linn. syst. p. 590.*

Orchidis conspicæ varietas. *Jacq. enum. vindob. p. 293.*

Orchis radicibus palmatis; flore concolore; labello obtuse trilobo; calcare germine breviore. *Hall. hist. helv. num. 1274. tab. 29.*

Orchis palmata angustifolia minor, odoratissima. *Bauh. pin. 86. prodr. pag. 30. t. 30. Seg. ver. 3. p. 250. t. 8. f. 6.*

Palmata caryophyllata. *Baub. hist. 2. p. 777.*

Subalpina pulcra Orchis hæc suavolentissima passim insigni sua copia gratissima reddit, florens Junio & Julii initio, varians indiscriminatim floris totius; modo niveo colore, modo ex carneo magis minusve purpureo. Bulbi sunt palmati & compressi. Folia circiter decem, linearia; inferiora parula, canaliculata & acuta; superiora breviora, acuminata, planiusculæ & ad caulem appressa. Caulis superne striatus & ab octo ad quatuordecim uncias altus erigitur. Spathæ sunt lanceolatæ acuminatæ & paulo floribus breviores. Hi locantur in spica densa verosque cylindrica, nec ampla. Petala tria exteriora sunt subovata & obtusa; lateralia duo patentissima, ad oras revoluta, hinc nisi linearia & angustiora; intermedium vero erigitur, & ultra petala duo interiora, quæ subtriangularia in caulem conniventa, paulo altius supereminet. Calcar nectarii gracile & incurvum æquat longitudine germen. Labium inferius est semitrilobum: laciniis subrotundis, integris; modo æqualibus, modo lateralibus majoribus aut minoribus. Antheræ flavent. Tota glabra est. Ad latus flos integer & petalum interius adstans.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA QUINTA.

ORCHIS GLOBOSA. *Linn. syst. pag. 589. Jacq. enum. vindob. p. 292. Scop. carn. 2. p. 188.*

Orchis rotunda. *Bal. lugd. p. 1556.*

Orchis Halleri. *Oeniz. fasc. p. 488.*

Orchis radicibus subrotundis; spica densissima; petalis exterioribus acutiusculis. *Hall. hist. helv. num. 1272. t. 27.*

Orchis flore globoso. *Baub. pin. 81.*

Bulbi ex ovato oblongi. Caulis ab octo unciis ad duos pedes altus, teres, erectus. Folia oblonga, acuta, erecta, ad basin vaginantia, superiora fendim minora, & glauca, totum caulem vestiunt; radicalia nulla. Bracteæ lanceolatæ acuminatæ ∥ longitudine germinis. Spica est densissima, ex conico subrotunda. Flores leviter odorati, quandoque sub-

inversi. Petala ex purpureo carnea, idque magis minusve saturate, & ovata in luminum angustum excurrunt spice spathulatam, exteriora tria patula; duo interiora breviora, magis plerumque acuta, ad basin magis purpurea, & conniventia. Labium nectarii concolor concolor, plandis præterea saturate purpureis insperfum, crisidumque lacinias habet obtusas, subæquales, aut emarginatas aut integerrimas aut intermedia fæpius mucrone aucta. Calcar incurvum pallidumque est duplo brevius germine. Tota planta glabra est. Rarissime nigrescit semper. Passim incolit pascua montana magis edita, & ad alpes adscendit. Floret Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SEXTA.

ORCHIS PYRAMIDALIS. *Linn. syst. pag. 589. Jacq. enum. vindob. p. 292. Scop. carn. 2. p. 187. Crantz. fasc. p. 506.*

Orchis radicibus subrotundis; spica densa; calcare longissimo; labello bicorni, æqualiter tripartito. *Hall. hist. helv. enum. 1286.*

Orchis flore conglomerato. *Rivin. t. 14.*

Orchis purpurea, spica congesta pyramidali. *Seg. ver. 2. p. 129. t. 15. f. 11.*

Cynosorchis militaris montana, spica rubente conglomerata. *Bauh. pin. 81. prodr. 28.*

Planta erecta, glabra, plus minus pedalis. Bulbi subrotundi. Caulis teres ferme totus tegitur foliis convolutis, acutis, paulatim brevioribus, summis fæpe purpurascentibus. Radicalia pauca & caulina infima sunt oblonga, acuta, virentia, basi vaginantia, cæterum libera, erecta, caulicula, longa uncias circiter tres vel quatuor, lata dimidiam. Bracteæ angustæ, in acumen attenuatæ, & longitudine germinis, sordide purpurascentes. Spica est densa, conica vel magis ovata, & brevis. Flos leviter aut fæpe vix odoratus, ex æquo totus elegantes ex purpureo rubet. Petala sunt lanceolata, acuta, parum concava, duo lateralia exteriora patentissima; superius & interiora duo erecta. Nectarii calcar valde gracile & subacutum germine est longius. Labia trilobi & plani laciniis medis est angustior, omnes oblongæ obtusæ & integræ vel subserratæ. Ad originem hujus labii gibbi duo longitudinales conspiciuntur. Crescit in pascuis subalpinis. Floret Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SEPTIMA.

VALERIANA SAXATILIS. *Linn. syst. p. 72. Jacq. enum. vindob. p. 204. Scop. carn. 1. p. 35.*

Valeriana sylvestris alpina secunda saxatilis. *Clus. hist. LVI.*

Valeriana alpina nardo celtica similis. *Bauh. pin. 46.*

Tota nitida est, plus minus semipedalis, in rupestribus subalpinis crescens, ad alpes etiam ipsas adscendens, hic Julio florens, illi Junio. Radix perennis, fusca, fibris longis & numerosis nulla, a foliorum reliquiis capillata, unicum vel multiceps plures plantulas proferens, odore poller & sapore Valerianæ officinalis, sed hac ingratiori & acriori, quare Linnæana synonyma alia omisi. Folia sunt subovata aut lanceolata aut obverse ovata, modo integerrima, modo paucis dentibus incisa, obtusa, flemula, subtriinervia, utrinque glabra, ad oras obsolete pilosa, fere insipida, attenuata in petiolum folii ipsius ad minus longitudine. Caulina ex adverso nascentia adsunt perpetuo bina plerumque infra antediatem caulis, exlineari vel paulo magis lanceolata, obtusa vel acuta, integerrima, rarius subdentata, ferme uncialia, e quorum alterutro vel utraque axilla quandoque pedunculus erit communis, quandoque nullus. Caulis subteres levissimeque compressus. Pedunculi com-

communes oppositi subsulciantur stipulis, particulamque formant magis minusve contractam aut productam. Flores sunt dioici. Maribus corolla multo major est cum cubo infundibuliformi longitudine laciniarum. Filamenta sunt tria petalum æquantia cum antheris ochroleucis. Germen adest etiam, sed stylo carens, hinc sterile. In fœminis superest corollam, stigmate donatus tripartito. Penali rotati tubus est brevissimus. Stamina hic nulla. Fructus sequitur papposus. Utrique corolla est caduca, in quinque laciniis divisa, ut semen interdum quatuor vel sex numerentur. Vidi in plantæ quidam fœminæ folia caulina verticillatim quaterna, & ex his quatuor pedunculos communes exeuntes. Tabula matrem exhibet, & ■ latus pedunculum fœmineum.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA OCTAVA.

VALERIANA TRIPTERIS. *Linn. syst. p. 72. Jacq. coll. miscell. p. 201. Scop. carn. 1. p. 34.*

Valeriana foliis radicalibus petiolatis, cordatis, serratis; caulinis tripteris. *Hall. hist. nat. 211.*

Valeriana alpina prima. *Bauh. pin. 165. prodr. 86. t. 86.*

Valeriana sylvestris alpina prima latifolia. *Clus. hist. IV.* quoad descriptionem, nec quoad iconem.

Ex radice odorata, subfusca, longa, perenni, & longe multicipite, folia proveniunt radicalia plura, ex oblongo cordata, glabra, obscurefuscula, longe petiolata, & serrata; primo prodeuntia magis subrotunda minusque serrata. Caulina opposita, lanceolata, acuta, breviter petiolata, serratæ cum basibus sæpe confluentibus, varie serratæ aut integerrimæ; rarissime pinnata ex foliolis omnino quinis, aut ex adverso summa simplicissima. Caulis erigitur plus minus pedalis, glaber, inque particulam terminatus. Floribus albis, hermaphroditis, triandris, atque infundibuliformibus succedunt semina papposa. Crescit copiosissime & passim in subalpinis sylvis ad earumdemque margines. Floret Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA NONA.

VALERIANA MONTANA. *Linn. syst. p. 72. Scop. carn. 1. p. 34. Dalech. lugd. p. 1127.*

Valeriana foliis ovatis, acuminatis, obtuse dentatis. *Hall. hist. helv. num. 212.*

Valeriana alpina scorpioides e folio. *Bauh. pin. 164. prodr. 87.*

Valeriana sylvestris alpina prima latifolia. *Clus. hist. IV.* quoad iconem, nec descriptionem.

Valeriana montana subrotunda folio. *Bauh. pin. 165.*

Habitu & statura cum priore convenit, quacum etiam mixtim crescere solet, panicula florum densiore floribusque sæpe purpureis aut corneis eminus sat facile distinguenda, etiamsi albos quoque in aliis individuis habeat. Corollæ eadem sunt, scilicet infundibuliformes, quinquefidæ, nonnunquam semiquadrifidæ. Stamina tria aut petalo longiora, aut ejus tubo breviora, ut ægre appareant. Flores hermaphroditi. Semina papposa. Radix sarmentosa multiceps plantas plures producit, parum odorata. Folia omnia sunt acuta, glabra, serrata, & subovata; radicalia longe petiolata; caulina breviter petiolata aut subsessilia, omnia simplicia. Caulis superne in particulam abit. A fine Junii ad Augusti finem floret, paulo serius eodem in loco incipiens quam Tripteris.

TA-

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA.

ARENARIA AUSTRIACA.

Ex radice perenni, ex foliis tenuissimis fasciculata, cespes densus exoritur caulium tenuium, procumbentium, quandoque semipedalium, ramosorum, & debilium; ex quibus annuatim rami accrescunt plurimi, erecti, herbacei, teretes, a tribus ad sex uncias alti, flore terminati unico, ita ut sæpius ex summi foliis ala ramulus alter etiam uniflorus succedat. Folia caules ramosque ornant plurima, opposita, linearia, acuta, glabra, planiusculo, a dimidia ad integram unciam longa. Stipulæ adsunt nullæ. Pedunculi (nec ipsi caules sed rami) & calyces pubescunt. Flores & fructus persistunt erecti. Calycis foliola lanceolata, acuta, concavaque, leviter in florescentia patent. Petala alba ex obverse angusteque ovata figura in unguem paulatim attenuantur, superne patentissima, perianthio ferme duplo longiora. Filamenta antheræ stylique pallent. Capsula ex oblonga conica, nitida, calyce longior & unilocularis semina includit circiter decem orbiculato-reniformia & muricata. Crescit in alpibus frequens. Floret Julio & Augusto.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA PRIMA.

CORONILLA MINIMA. *Linn. syst. pag.* 492.
Rosa quadam sylvestris. *Cord. Obs. pag.* 221?

Radix lignosa, perennis, calamum vel digitum crassa minimorum, ramosa, plus minus semipedalis, foris fuscescens, intus albida, gliscres fundit caudiculos, lignosos, ramosos, duas tresve uncias longos humique prostratos. Ex his quotannis rami enascuntur herbacei, annui, teretes, pallide virentes, etiam in ambitum prostrati, superne apicibus inque florum coronulam terminati. Folia sunt propria ex foliolis oblongis ut plurimum quinis, rarius pluribus aut paucioribus, obverse ovatis aut ex ovato subrotundis, etiam sæpe plane orbicularibus, obtusis, integerrimis, crassis, nitrinque glaucis, avenis, parvis, brevissime ac tenuissime petiolatis, sapore adstringente simulque rore pruinosis. Costam dorso teretem & supra sulculo exaratam finit foliolum impar, plerumque obverse cordatum. Stipula ad quodlibet novitter expressum folium adhæret unica, dein sæpe decidua, monophylla, membranacea, pallida, connivens folioque hic basin amplectens durosque superne bifida. Flores suaveolentes, lutei, circiter seni. Calyx parvus viret. Alæ admodum concavæ sunt, obtusæ, corollæque duplo longiores. Legumina sunt pendula, subtetragona, fusca, articulata & scabra. Semina oblonga & fusca. Tota est glabertima. Crescit in montanis editis; copiosius in alpibus. Floret hic Junio & Julio; sæpe Majo. Ad latus tabulæ est stipula expansa; tum coronula fructifera, & flumen. Non est coronilla Halleri hist. helv. num. 390, uti ex pluribus missis speciminibus siccis Helveticis didici.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SECUNDA.

ARENARIA LARICIFOLIA. *Linn. syst. p.* 513. = *Scop. carn.* 1. *p.* 367. t. 18?
Affine foliis linearibus, angustissimis; calycibus subulosis, villosis. *Haller. hist. helv. num.* 869.
Affine alpina juncoo folio. *Bauh. pin.* 251. *prodr.* 118.

Radix perennis, teres, interdum in ceruæ divisa, fordidoque cinerascens; caules spargit plures, ramosos, humi prostratos, tandem semipedales & ultra, nodosos atque perennes; qui denso cespite numerosos generant cauliculos erectos, simplices, teretes, a duabus ad septem uncias altos, herbaceos, subvillosos, annuos, inferne magis villosos, ad summitatem divisos in duos tres quatuorve pedunculos uniflores & successive prodeuntes. Folia sibi opponuntur, subovata, acuta, sessilia, plus minus seminunciali, ad oculum nudum fere glabra, ad amarum brevibus albidisque pilis ciliata, facie plana, dorso convexula, erecta vel magis patula; quædam fasciculata, novorum ramorum principia. Flos campanulatus & ratione planulæ magnus calycine foliola habet villosa, hirsuta, ex oblongo acuminata, & semisuper patula. Petala sunt alba, plana, calyce forme duplo longiora, obverse cloungato-ovata, obtusissima, patula, lineisque ramosis, quæ ad lenem cæruleum fulcos indicant, copiose notata. Filamenta longitudine calycis, alterna autem breviora, gerunt antheras pallide ochroleucas. Styli breves albicant. Capsula est glabra, ovata, ad apicem trivalvis cum valvulis singulis bifidis, & calyce longior. Semina sunt muricata & nigra. Crescit in lapidosis & arenosis montium locis. Floret Julio & initio Augusti.

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA TERTIA.

PRIMULA MINIMA. *Linn. syst. p. 151. Jacq. obs. 1. p. 25. t. 24. Mantiss. p. 108. Scop. carn. 1. p. 136.*
Primula foliis cuneiformibus, nitidis; scapis unifloris. *Hall. hist. helv. num. 674.*
Auricula ursi octava minima. *Clus. hist. 305.*
Sanicula alpina minima. *Lob. ic. 871.*
Sanicula alpina minima carnea. *Bauh. pin. 243.*

Summarum alpium nostrarum frequens incola, & elegans planiculo, radice nitidar perenni, calami ad fumorum crassitie, foris per ætatem nigrescente, insipida, fibras albidas & prælongas emittente plerumque solitariscondes, & multicipite. Dentit crescit, ut cespites formet. Folia in rotulas collecta, utrinque perpetuo glaberrima & nitentia, sessilia, crassiula, a dimidia ad unciam integram longa, cuneiformia, dentibus ad apicem incisdatur numero variis & summitate foliulatis. Scapus axillaris, obsolete triangularis glaberque erigitur, modo longitudine foliorum, modo brevior multo, imo nullus quandoque, ut flos evadat sessilis. Hic solitarius, terminalis, erectus, & vix odoratus subfolicitus bractea unica vel geminata, lineari vel oblonga. Calyx rubet vel virat, teres, erectus, ad lenem obscure villosus, obtusus, ad unam tertiam partem quinquefidus. Corollæ purpureæ vel magis rubentis, omnium rarissime albæ, tubus cylindrico-infundibuliformis, ad fauces albidis villis hirsutus, & nullo collo coarctatus. Limbi patentissimi laciniæ sunt obtusæ, planæ, & obverse cordatæ cum incisura magis minusve profunda. Filamenta in varia tubi altitudine locantur in diversis, antheris donata flavis. Capsula obtusissima nitida & fusca est. Floret a Junio ad Septembrim. Colorum admixtis, non mutabiliter de mutatur.

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA QUARTA.

LONICERA ALPIGENA. *Linn. syst. pag. 166. Scop. carn. 1. p. 154.*
Lonicera baccis bifloris, floribus bilabiatis. *Hall. ic. 167. f. 2.*
Caprifolium foliis ovato-lanceolatis; bacca singulari, bicolli, biflora. *Hall. hist. helv. num. 675.*

Pe-

Periclymenum rectum quarum. *Chef. bift.* 59.
Chamæcerasus, *Gem. apud Sebastiani. num.* 43. *tab.* 14.
Chamæcerasus alpina; fructu rubro gemino, duobus punctis notato. *Bauh. pin.* 451.
Xylosteum folio cercis. *Rio. monop. iv. p.* 120.

Frutex ramosus, diffusus, teneus, ab unico ad quinque pedes altus, cortice in crunis & ramis senioribus cinerascente vestitus, frequenter in subalpinis sylvaticis & fruticetis occurrit, ubi floret mense Junio, dum fructus Septembri maturescunt. Rami juniores sunt subangulati, glabri, nitidi & virentes cut pallidi. Folia ramo opposita, numquam terna, lanceolata vel ovata, acuminata, integra, subtus nitentia, brevissime petiolata, ad oculum nudum glaberrima, ad armatum vero valde brevissime ad nervos dorsales pubescentia, & ad oras sæpe densissime cilisata, a ceribus ad quinque pollices longa, in aridis autem locis quandoque diminuta bimedalia & obtusiora. Ex alis foliorum pedunculi exeunt utrinque solitarii, tenues, subbipollicares, angulati, nitidi, terminati bracteolis duabus oppositis subulatis canescentibus & ad oras brevissime ciliatis; quas inter germen sedet sulco longitudinali utrinque exaratum, glabrum, viridi, & corganicum perianthio duplici exiguo pubido & quinquedentato. Germen autem corollas gemellas, inodoras, bini subtus in gibbum depressa fabricandum, obtuse sanguineas, tubi tamen minus colorantes, interne pubente. Ex tubo foliaceo-bilabiatorum aperiunt in duo labia longa; quorum inferius ab unguibus minus oblongum obtusum & patentissimum; superius late ovatum latera reflexa habet apicemque acidentatum. Filamenta alba infra medium sunt hirsuta. Antherae rubent, oblongæ fuscescunt. Bacca unica, rubra, nitida, sulco superficiali insignita, pentalis nigris geminis ad verticem notata, quæ vestigia exhibent delapsarum corollarum. Seminia albida semisolubet duodecim fuvet, quorum paucissima ad maturitatem pervenient. Bacca quidem, ubi externe fulcos apparet, per dispunctionem medium in duo hemisphæria dividitur; sed etiam quadabet semen per membranam lentam lingulatam in locello proprio continetur, ut hinc bacca evadat aliquantum multilocularis. Hæc eluceat ex discisso fructu immaturo. Semen ad marginem tenuissimum fulcatur in tabula.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA QUINTA.

LICHEN ÆRUGINOSUS. *Jacq. vindob. pag.* 198.
Lichen crusta cinerea verrucosa, cinerea; scutellis carneis, planissimis. *Hall. bift. helv. num.* 2044.
Lichen crustaceus, alpinus, ligniis putridis adnascens, glaucus; receptaculis florum carneis & tumentibus. *Allob. prod. num.* 38. *pag.* 98.

In sylvis subalpinis udis putridos vastorum arborum dejectarum truncos crusta frequenter obvestit coloris æruginosi, modo saturatissimi, modo pallidissimi, late sese densique extendens, quæ per lentem conspecta nihil adeo offert præter mammillosam homogeneamque subtilissimam; externa magis cinerascens. Huius superficiei scutellæ innascuntur glabræ, pulvinatæ, inæqualiter orbiculatæ, modo integræ, modo lineatæ, convexiuscæ, quædam in medio depressiuscæ, lineam unam alteramve diametro æquantes, sessiles, cuticulis magis minusve carnei, etiam ad oculum armatum homogenei, & conflantes cortice coriaceo & carne excolore atque elastica. Reperitur per totam ætatem, imprimis Augusto.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SEXTA.

OROBANCHE PURPUREA. *Jacq. eodem, indeb. p.* 252.

Orobanche caule simplici; stipulis ternatis; calyce quinquefido. *Hall. hist. helv. num.* 294.

Nec caulis lævis est, nec staminia exserta, ut Orobanche lævis Linnæi esse negavit. Scapus sub terra crassescens, & ex flavo fordide pallens circumdatur ad basin glomere denso fibrillarum intercextarum ac fragilium; hinc assurgit sesquipedalis, squamis lanceolatis acutis appressis sparisque vestitus, totus pubescens, simplex, erectus, ex flavo fusce cæruleoque fordide tinctus. Bracteæ ad singulos flores ternæ, acuminatæ, villosæ, concavæ, ex rufo fuscæ cum oris flavescentibus, longitudinem calycis habent; exteriores lanceolatæ; interiores magis lineares subulatæ. Flores inodori a septemo ad vigesimi spicam efficiunt haud densam. Perianthium monophyllum, companulatum, valde villosum, & semiquinquefidum flavescit; laciniis ciliatis, quarum quatuor lanceolato-acuminatæ erectæ & æquales magis virent; quinta summa locatur, ubi laciniæ priores maxime distant, brevissima acuta triangularis pallescaque, interdum obsoleta, ut desiderari ideas. Corolla calyce ferme triplo longior, rotaque cum intrema cum externa, solo hic tubi dorso excepto, hirsuta, rugosa, ut basin ex flavo paller, superne violacea. Labium superius semibifidum, striatum; laciniis semiovatis. Labii inferioris trifidi & luti laciniæ sunt oblongæ & obtusæ; intra quarum divisuras fauces in duos gibbos albidos longitudinaliter per totum tubum protractos intorsum accolitur, hinc multo angustior redditur. Filamenta albi vix ad labium corollæ pertinguntur, adeoque perpetuo inclusa manent. Antheræ sunt didymæ, oblongæ, incumbentes, flavæ, hinc obtusissimæ & pilosæ, illinc acuminatæ. Totum pistillum est villosum. Stigma valde crassum, capitatum, bifidum, albidum. Fructus congenerum. Glandulam ad basin germinis viteo nullam. Crescit in salinosis. Floret Junio. In tubulo ad latus situatur calyx, tres bracteæ, pistillum; tum autem pars filamenti cum antheræ.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SEPTIMA.

CISTUS CANUS. *Linn. syst. pag.* 367. *Scop. carn.* 1. *p.* 377. *Crantz. fasc. pag.* 103.

Chamæcistus tertius. *Clus. hist. p.* 74.

Chamæcistus foliis myrti minoris incanis. *Bauh. pin.* 466.

Chamæcistus foliis myrti secundum canis & cinereis. *Bauh. hist.* 2. *p.* 18.

Radix lignosa, ramosa, foris nigra, & intus albicans, plurimos fundit cauliculos brevis, lignosos, perennantes, glabros, humique jacentes; ex quibus summum ramuli adscendunt herbacei, foliosi, sobvillosi, inque racemos erectos, vix umbellatos dicendos, terminati. Folia sunt angustæ ellipticæ, oppositæ, petiolatæ, acutæ, utrinque incana, facie quidem minus, sed magis hic pilosa. Stipulæ ad folia nullæ. Flores in eodem racemo a duobus ad septem, pedunculati, uti. Calycis hirsuti & albicanti foliola tria majora sunt striata. Petala furcata flavent. Antheræ sunt luteæ. Capsula ovata, acutiusculo, trigona, vix manifeste hirsutula, trilocularis & trivalvis calyce obtegitur. Semina in quolibet loculamento sunt quinque, duo vel tria, ovata, acuta, angulata & lævia. Crescit in collibus lapidosis. Floret Majo. Semina dat sub finem Junii.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA OCTAVA.

SENECIO TENUIFOLIUS.

Ra-

Radix perennis, calamum crassa, paucis uncias longa, fibrisque crassis albicantibus copiose donata, horizontaliter progrediens, annuatim caulem unum alterumve proferens, herbaceum, erectum, simplicem, teretem, ab unico ad tres pedes altum, striato-angulatum, firmum, extrai crassitie, totum densius foliatum, sæpe hirsutum ex integro rubescens, cæterum arachnoideo-Subtomentosum, ad extremitatem ex ramulis aliquot foliativis in corymbum evolutum, a decem ad centum & ultra flores sustinentem. Pedunculi sunt magis minusve squamosi. Calyx viret, apicesque geris nulla nigredine infectos sive subsecatos. Corollulæ radiantes fere vredecim, lineares, flavæ, patentissimæ & ad finem subdentatæ. Floscuti dicti sunt lucci. Character in reliquo respondet generi. Folia omnia eandem formam habent, sentque pinnata, utrinque glabra vel subtus arachnoideo-tomentosa; inferiora longo petiolata; superiora erecta & subsessilia; pinnis sublinearibus, acutiusculis, subtus nervo medio protuberante insignibus, decorticatibus ad costam usque abrasis, longis, distantibus, integerrimis vel raro dente incisis, ad oras revolutis. Crescit in montanis, florens Septembri & Octobri. Vere differt a Senecione Jacobæa floribus odoratis minoribus, tempore florendi magis anomali, calycum apicibus pallentibus nec fuscis, foliisque caulinibus & omnibus subpinnatis similibusque. Culta adhuc magis ab illo recedit foliis circumscriptione multo amplioribus, magis subdivisis, semper hirsutissimis.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA NONA.

ROSA ALPINA. *Linn. Syst. p. 548.*
Rosa rupestris. *Cornut. Pass. p. 85.*
Rosa incarnis. *Tourn. Inst. alt. p. 128.*
Rosa inermis, foliis septenis glabris, calycis segmentis indivisis. *Hall. hist. helv. num. 1107.*
Rosa alpina rubra spinis carens Burseri. *Mil. succ. p. 583.*
Rosa rubello flore parvo simplici, non spinosa. *Bauh. hist. 2. p. 39.*

Ex eadem radice plerumque caules exsurgunt, ab unico ad quatuor pedes alti, calamum vel digitum crassi, ramosi & erecti. Stipulæ foliis adnatæ lanceolatæ acutæ & serrulatæ. Foliola cum terminali impari caulis inferiorem eidem utrinque ut plurimum una, rarius etiam quatuor, vel sola duo, glabra, argute serrata, subovata & subtersinia. Pedunculi pilis glandulosis capitatis semper adspergunturi. Flores suavissime & fortiter olent. Germina sunt ovata & plerumque glaberrima, raro hispida. Calycis foliola integra lanceolata & concava in longum attenuantique acumen excurrunt, & ad oras in flore lanuginem gerunt incanam, microscopio facilius spectandam. Petala sunt emarginata & satis tactilissime ex purpureo cubri coloris, quandoque tamen dilutioris. Stigmata sunt villosa. Fructus ex oblongo ovatus, infra calycem in collum coarctatus, interdum parumper incurvus, utrinque nitidissimus, eleganter rubens, calyce coronatus connivente, & glaberrimus, semper propendet, ut hinc quam maxime ad Rosam pendulinam accedat, a qua differt ferme foliis suis pedunculis, nunquam, ac vel in culta quidem, glabris. Invenit enim fructum magis subrotundum, rarissime etiam hispidum, quos tamen utrosque ad latus addit. Cæterum hirsutie caulium variat. Rami semper glabri sunt. Costæ foliorum & stipulæ rarius pilos habent. Caules quidem plerique nudi sunt; sunt tamen etiam non rarissimi, sæpe in eodem frutice, qui aut toti aut aliqua parte densis pilis replentur, uti ex alterq depicta planta patet. Veros autem aculeos non observavi. Atque hæc per culturam non mutantur. Crescit copiosissime in subalpinis aprieis, florens Junio, fructiferens Augusto & Septembri.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA.

ARABIS BELLIDIFOLIA. *Linn. syst. p. 443. Jacq. obs. part. 1. p. 22. t. 12. Scop. carn. 2. p. 31.*

Leucoium foliis lævissimis, rariter dentatis; imis petiolatis, ovatis; caulinis amplexicaulibus. *Hall. hist. helv. num. 446. a.*

Nasturtium alpinum bellidis folio inajus. *Bauh. prodr. 46.*

Turritis foliis caulem amplectentibus polycerasion. *Bocc. musæ. p. 49. t. 41. Schreibe. il. 2. p. 143.*

Planta perdia est sapore subacri, nec grato. Radix perennis & longe multiceps plures caules producit, foliorumque rosas, quæ ex latâ angusta & petiolum æmulante in pagium expandunt obverse ovatum lanceolatamve, obtusum, rariter dentatum vel integerrimum. Caulina magis lanceolata sunt, sessilia vel semiamplexicaulia. Omnia autem laetare virent, crassula sunt, nitida, & aut glaberrima, aut punctis magis minusve prominentibus inque pilum brevem delinentibus varie exasperata. Caules sunt simplicissimi, teretes, glabri, plerumque incurvati, superne paulatim in longum racemum elongandi. Flores corymbosi, inodori. Calyx ex flavo viret, vix ad bilin gibbus. Petala alba in leucophæum quandoque colorem rantisper vergunt, calyce duplo longiora, integerrima aut subemarginata, ex obverse ovata figura in unguem angustata. Antheræ obtusæ. Siliqua ad caulem parallela, erecta, glabra, linearis, compresso-plana. Valvulæ cum bifi rum apice dehiscunt, deciduntque hic relicto dissepimento, nec revolvuntur. Semina plura biseriatim. Crescit ad radices alpium locis udis. Florer a Julio ad Octobrem. Fructus maturescunt ab Augusto ad Octobris finem. Ex seminibus in horto enata, modo folia glabra protulit, modo eadem, quam in sequente, vix minus hispida.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA PRIMA.

ARABIS PUMILA.

Arabis bellidifolia. *Linn. syst. p. 443. Jacq. obs. part. 1. p. 22. Scop. carn. 2. p. 31.*

Cardamine bellidifolia. *Gunn. fasc. p. 43.*

Cardamine pumila. Bellidis folio, alpina. *Ger. emac. 260. Seg. ver. 1. p. 387.*

Leucoium foliis radicalibus subrotundis, scabris, dentatis; caulinis amplexicaulibus hirsutis. *Hall. hist. helv. num. 447.*

Planula cardamines alterius simula. *Clus. hist. p. CXXIX.*

Sinapi pumilum alpinum folio bellidis. *Clusio. Bauh. hist. 2. p. 870.*

Nasturtium alpinum bellidis folio minus. *Bauh. pin. 105. Schreibe. il. p. 44.*

Quoniam celeberrimi botanici hanc a priore ceu speciem distinctam separare perguunt, seorsum sub proprio nomine hic tradam, quamquamvis ipse allucedam de hac dubitem diversitate. Pumila hæc planta saepissime in variarum nostrarum alpium jugis nascitur, idque saepe abundanter, florere incipiens sub Junii finem, siliquas maturas gerens Augusto & Septembri. Radix perennis, ramosa, fusdate albens ac multiceps gignit caules ab unico ad decem, hirsutosque vel glabros, a duobus ad sex uncias altos, teretes, subrectos, annuos, rarissime ramosis nudos. Folia radicalia sunt crassula, integerrima vel paucidentata, obverse ovata, in petiolum attenuata, plura simul in rosulas collecta, plerumque ciliata & punctis elevatis pilisque scabra, illique semper scabrilius quam in praecedente. Caulina sunt lanceolata, sessilia, utrinque ac plurimum glabra & ad oras obsolete ciliata. Flores sunt corymbosi & inodori. Calyces foliola oblonga obtusa concava erecta & glabra e viridi flavens. Petala sunt alba, obverse ovata, obtusa & calyce duplo longiora. Fila-

mena-

menta calycem vix superant. Antheræ flavæ. Siliquæ immaturæ erroriæ; maturæ erigunur, continenque seminia circiter decem; prioribus similes. Planta depicta; major ex loco alpino demissior. est.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA SECUNDA.

BRASSICA ORIENTALIS. *Lion. hist. p.* 444.
Brassica campestris prima, *Clus. hist. p.* CXXIII.
Brassica orientalis perfoliata, flore albo, siliqua quadrangula. *Tourn. cor.* 16.
Brassica campestris perfoliata, flore albo. *Bauh. pin.* 112. *Sog. ver.* 1. *p.* 380.
Erysimum campestre, *Scop. carn.* 2. *p.* 27.
Erysimum perfoliatum. *Gouan. fasc. p.* 27.
Erucæ folii. ovatis, integerrimis, amplexicaulibus. *Hall. hist. helv. num.* 457.

Hæc ita convenit cum subsequa, prolixe describpa, ut sine flore fructuque non possint modo illo dignosci ab invicem. Folia exactle eadem. Caulis idem. Idem totus habitus. Discrimina itaque sola adnotabo. Et hæc quidem minora esse solet humiliore, quam inaequalitatem sæpe tollit soli diversitas. Cubo in horto semper mihi floruit eodem anno; qua super re in sylvestri non certum mihi judicium est. Multicaulis Lepius est quam alterra, quabis elegans apud Clusium figura extat. Proprerea unicaulem ego exhibui, specimenque minus & non ramosum. Sic icon utraque nea, & Clusiana, optime diversos situs status, quibus utraque stirps vegetare suevit. Hæc par totum agrum Viennensem reperiuntur; subsequa paucis in locis. Flores paulo majores. Calyx quandoque leviter purpurascit. In petalis viror unguicum venosæ persuerit breitcum album, paululum ochroleucum, & magis patentem. Stamina calycem dimensiat æquant, nec superant. In siliqua constans diversitas est. Hæc enim erigitur quidem, sed paulo magis modo; æquabilissime & seguius tetragona est; nec habent latera ejus striam illam elevatam alterius. Semina minus sapida sunt, & vix amara.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA TERTIA.

BRASSICA AUSTRIACA.
Brassica campestris perfoliata, flore luteo. *Lef. prodr. pag.* 29? Autopen judicabunt Boruffi.
Brassica perfoliata. *Gouan. fasc. p.* 37? Sed siliquam *cuneo-tenglidam* dicit.

Culiæ ex seminibus primo vere in horto satis, alix eodem anno florent Julio mense; alix soli solis radicalia producunt, perfunt hyeme sub dio, floccenque jam initio Maji, semina perfectorræ Julio. Hæc nunc fata Iere germinant, sed ex his nulla planta flores ante proximum annum. Atque tali ratione licentem esse plantam sylvestrem, opinor, quam Majo hæc, vel etiam sub finem Aprilis, flocere incipiæ, pergatque in Junii cursum usque. Radix alba, subfilignosa, rarius ramosa, semipedem plus minus longa, crassa calamum vel gracilior, saporem raphani quendam habet. Caulis plerumque unicus, infrequentius (ac in culis ut plurimum) multiplex, recta assurgit ad altitudinem, si una racemum addis, duorum porum, ex alis foliorum emanatum. Folia sunt integra, ad extremitatem rotundata, crassa, glauca, amplexicaulia, sapore herbaceo nec acri donata, omnia perpetua, ne cotyledonibus quidem exceptis, glaberrima; radicalia obverse ovata; caulina ovata, baribus rotundatis, nec unquam, uti in Brassica campestri Floræ Danicæ, acutis. Neque flores, quales ibidem delineantur, racemosi sunt; sed corym-

rymbose paucissimi simul explicantur, ut discrimen hujus a campestri abunde patet. Calycis tubulosi foliola cum flavedine virent, erecta, oblonga; opposita duo concava & in gibbum haud valde nobilem detrusa; alia duo, in parte floris magis compressa sita, planiora. Petala lutea ex ungue longo erectoque in laciniam definunt ovatam obtusam paululumque. Filamenta erecta pallidaque extra calycem eminent. Antheræ sunt sulphureæ. Siliquæ strictæ erigantur, fere parallelæ caulibus, cylindricæ, glabræ, subacutæ, rectagonæ cum singulis lateribus tria longitudinali protuberantia notatis. Dissepimentum pellucidum albidumque hinc atque illinc foveolas intercepitis pro locuudis seminibus habet, quæ sunt oblonga, nigra superiusque ingrati & amari. Crescit in asperis, inque arvis.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA QUARTA.

CHERLERIA SEDOIDES. *Linn. syst. pag.* 313. *Scop. carn.* 1. *p.* 322.
Cherleria. *Haller. hist. helv. num.* 859. *tab.* 22. *Sieg. ver.* 3. *p.* 180. *t.* 4. *f.* 3.
Lychnis alpina, anisofolia foliis dentium stipatis, floribus parvis, calyce duriore. *Plukn. alm.* 233. *t.* 42. *f.* 8.
Sedum montanum perpusillum luteum. *Morris. hist.* 3. *p.* 471. *s.* 12. *t.* 6. *f.* 14.
Sedum montanum perpusillum, luteolis floribus. *Park. theatr.* 738.

Radix perennis fusca longa ramosa & valde multiceps densissimum, quandoque vel semipedalem, cespitem rotularem format, quæ constant ex foliis parvis, linearibus, acutis, glabris, dumque elongantur in ramulos rotulæ, (quod in sylvestri accidit interdum, in culta fere semper, tunc sterilibus,) appositis & circa nodum connatis. Infra rotulas folia emarcida præteriorum annorum conspiciuntur. Pedunculi unifiori, breves ita tamen ut eminent, ex centro rotulæ adulioris enascuntur, ad quorum latus nunc nova rotula prodit. Flos erigitur. Perianthii foliola quinque, crassula, patentissima in floris explicatione, dein iterum erecta & conniventia, ovata, concava, æqualia, apice obtuso concavoque terminata, ex flavo virent. Petala nulla unquam vidi, vel optimo usus microscopio. Nectarium monophyllum, campanulatum, calyce triplo brevius, e viridi luteum, & prefunde quinquepartitum, e receptaculo communi inter calycem germenque oritur; laciniis obverse ovatis fissisque ante laciniis calycis. Filamenta decem, primo erecta, post fecundationem patentissima, subulata, pallida, longitudine calycis; ortu omnia ex ipsius limite nectarii, alterna inter laciniis, alterna ex laciniarum crenis; nulla a me observata egredi ex receptaculo communi, aut ex nectarii dorso. Antheræ didymæ, ovales, flavæ cum polline fabvicente. Germen subrotundum vel ovatum, obsolete trigonum. Styli tres breves & erecti. Stigmata simplicia. Capsulam non vidi maturam. Crescit in montibus alpinis jugis. Florent Junio & sequentibus. Ad latus tabulæ flos antitus conspicitur.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA QUINTA.

CAMPANULA PULLA. *Linn. syst. p.* 159. *Jacq. obs. part.* 1. *p.* 30. *t.* 18. *Scop. carn.* 1. *p.* 148.
Campanula alpina latifolia, flore pullo. *Bauh. pin.* 93. *prodr.* 33.

Radix fibrosa, ramosa, gracilis, perennis, repens & multiceps caulículos profert plures, annuos, teretes, aut totos glabros, aut inferne rarius hirsutiolos, subtenellos, a quatuor ad septem uncias altos, simplicissimos, superne in pedunculum abeuntes aphyllum & unifiorum. Folia sunt alternatim sparsa, subovata vel lanceolata, obtusa vel acuta, infima attenuata in petiolum, summa sessilia, obsoletius serrata, glabra, inferiorum pe-

pedicelli interdum rarior ciliatis. Flos cernuus & inodorus habet foliola calycina lævia, subulata, acuta, & patentissima. Corolla eleganter & laurentissime violacea in laciniis superne flexuosa, breves acutas papillas & seminovatas. Nectarium est hirsutum. Germen inferum, globosum, sexovireos ac pentagonum. Capsula trilocularis & ad basin tribus foraminulis trivalvis continet semina minuta oblonga & flavescentia. Crescit in alpestribus. Floret Junio & Julio; extra in horto, ubi quam maxime cespitosa evadit, nec exterum mutata, a Maji initio ad Septembrem.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA SEXTA.

HIERACIUM PORRIFOLIUM. *Linn. syst. pag. 523. Jacq. enum. vindob. p. 273. t. 6. ex Scop. carn. 2. p. 107?*
Hieracium plantagini folio. *Vaill. act. 1721. pag. 184.*
Hieracium montanum, asphodeli foliis acuminatis. *Boccon. mus. p. 147. t. 106.*

Planta glabra est, etiam ipse calyx, qui in commeratione stirpium agri Vindobonensis a sculptore, tabulam septimam initiato, hirsutus per errorem factus fuit. Ex radice perenni, fusca, brevi & fibris longis pallidioribus crassisque ornata, caulis exsurgit unicus, aut ex eadem varius multicipite multiplex, a semipede ad duos pedes altus, teres, erectus, foliosus, gracilis, superne in pedunculos paucos, squamula una alterave instructos ramosus, paniculatim divisus. Folia sunt subtincaria, acuta, integerrima vel varias sinuosa quadam denticulata, plana vel connivencia; radicalia quatuor vel quinque uncias longa, supra ipsam originem subtomentosa; caulina sessilia, sparsa & succedentia breviora. Flores corollam habent flavam, calycemque glabrum & cæsium. Semina oblonga & fusca coronantur pappo sessili piloso & ad lentem denticulato. Tota lactescit. In horto cultra nihil mutatur. Crescit passim in rupibus ad pedes alpium, vix ad alpes ipsas adscendens. Floret Julio & Augusto.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA SEPTIMA.

HIERACIUM INCANUM. *Linn. syst. pag. 522.*
Hieracium saxatile montanum. *Clus. hist. CXLI. Bauh. hist. 2. p. 1038.*
Hieracium montanum angustifolium, nonnihil incanum. *Bauh. pin. 129.*
Apargia incana. *Scop. carn. 2. p. 113.*

Planta lactescens ex radice crassa, perenni, foris nigrescente, intus albida, pecque ratem multicipite floret plerumque promix scapos teretes, erectos, foliis duplo triplove altiores, solo foliolo subtomentoso uno alterove vestitos, exterum aphyllos, flore solitario terminatos. Folia omnia radicalia sunt, anguste lanceolata, basi aliquantenus attenuata in petiolum, obtusa vel acuticuscula, a duobus ad sex uncias longa, tantisper & rariter denticulata exterum integerrima, erecta, crassula, & utrinque denso tomento ex pilis albis apiceque stellatis incana; cujusmodi etiam pili stellati sed sessiles scapum abducunt. Calyx etiam similibus pilis adscendentibus bipedes squamas habet acuminatas, exteriores magis virentes. Petala & styli flavent. Antheræ sunt luteæ. Receptaculum vestitur villis brevissimis. Semina pappum gerunt sessilem & plumosum. Crescit frequens in montibus apricis saxosis, florens Maio, Junioque semina perficiens. Ad marginem adhæ pars folii ad lentem setosa.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA OCTAVA.

AGARICUS NIVEUS.

Lignis putridis in sylvis subalpinis parasiticus innascitur, ad Amanitam Halleri num. 2335 proxime accedens. Totus est unicolor, laetens, tenellus, fragilis, ac pellucidus; quae omnia in icone sic exprimi non potuerunt. Omnes sunt brevissimo stipite horizontaliter egredient: donati, a quo pileus porrigitur, etiam horizontalis, dimidiatus, qui supra est glaberrimus planiusque, & ad oras tantisper inflexus & convexulus. Lamellae a stipite exorsae partim dimidiatae, partim integrae & versus pilei limbum ramosae, tenuissimae, laetae in principio, post aliquot horas modice fordent. Stipes basi pilis albis est hirsutus. Caro est nivea & tenera. Sub finem Augusti anni 1774 comes mihi in itinere alpino clarissimus Mikan, nunc Clementiae & Boeseliae Professor Pragensis, copiosum invenit.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA NONA.

EUONYMUS LATIFOLIUS. *Scop. carn. 1. p. 165. Linn. spec. pl. num. 1. β. pag. 286. Bauh. pin. 428. Bauh. hist. 1. part. 2. pag. 202.*

Euonymus primus sive latifolius. *Chaf. hist. 56.*

Euonymus pedunculis lateralibus patulis, foliis subrotundis, fructibus alatis. *Hall. hist. helv. num. 830.*

Fruticis hujus lignum albidum vestitur cortice ex fusco & leucophaeo vario. Ramuli juniores ad summitatem diametrat parumper compressi, caeterum teretes jam sunt, uti seniores. Folia sibi opponuntur petiolis insertis brevibus, ex ovato lanceolato quae magis ovata, acuta, utrinque glaberrima, a duabus ad quatuor uncias longa, omnium tenuissime ad oras serrulata, ut videamus primo intuitu integerrima, unde nec apte expressi in figura denticuli potuerint. Pedunculi communes ex alis foliorum oriuntur, graciles, compositi, patentissimi, virides, paucis ad apicem floribus, & ipsis breviter pedicellatis, subumbellatim unustos; elongati in fructu, rubri, pendulique. Flores parvi, inodori ac pretentissimi calycina foliola habent subrotunda & concava; petala subrotunda plana & duplo ampliora; filamenta vix conspicua cum antheris flavis. Horum autem quam plurimi sunt pentandri & pentaperali; nonnulli, ligne praecipue extimi pelmique florentes, tetrandri & tetraperali. Calyx & corolla initio dilute virent, brevi maculis fordide purpureis inficiuntur, tandem sic purpurascunt tota. Capsulae magnae, coccineae, nitidae, pendulae, glaberrimae, pro ratione florum pentacocceae aut tetracocceae, in rotundem angulos eminentes & sectos excurrunt. Semina ex ovato oblonga & obtusa involvuntur tota in pulpa arancia. Floret Junio. Fructus maturescunt Septembri. Crescit in sylvaticis ad radices alpium.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA.

HYPNUM AQUATICUM.

Hypnum aquaticum nigricans, foliis angustis falcatis. *Dill. musc. p. 334. t. 45. f. 70.*

Muscus squamosus nigricans, sub aqua viscus. *Pont. comp. bot. 2. p. 23.*

Muscus squamosus, aquaticus, longissimus, & ramosissimus, atrovirens; foliis longis, angustis, falcatis, & quam latus specilamilibus; capitulis crassioribus, incurvis, brevibus pedicullis insidentibus. *Mich. gen. p. 114. num. 107.*

Mu-

Muscus squamosus, squamosus, atrovirens, viridis longis, semionibus; foliis basinalis, angustis, & quam parcem spatulatibus; capitulis inclusis. *Muh. gen. p. 115. num. 140.*

Nudis saxis, super quibus fluit amnis Schwarza ad pedes alpium Schneeberg & Hegyn, infra aquam ■ variam profunditatem elegans hicce & perennans muscus copiose innascitur, cespitem formans densum, laxaque basi firmiter adhærens, dein sub horizontali ambitu fluentem secuens. Radix sæpe crederetur nulla, quum integri cespites avelli de saxo queant, foliaque omnimque crustam carcaream pro basi habentes. Sed per ipsam hanc, quam ex præcipitato de aquis spante fontinque ibidem deposita pulvere lapideo oriunt existimo, crustam, tum etiam nonnunquam copiosius supra illam, fibræ radicales vagantur numerosæ, velut glomeratæ, capillares, brevis, nudæ & basilæ, quæ farcularum bases connectunt, & post solutam crustam prodeunt in conspectum. Surculi sunt aut simplicissimi, aut brevibus ramulis, ex quibus præcipue capitula exeunt, diversimode inclinata, caeterum teretes, semipedales vel breviores, tuti densissime foliati, aut foliores inferne nudi rigiduli & foliorum jam deperditorum superstitibus basibus inæquales, nigrescentes. Folia numerosissima & foliis surculos imbricatim occupant, omnia versus alterum latus flexa, hinc falcata, ex lineari acuminata, integerrima, facie parum concava, dorso convexula, atrovirentia. E summitate ramulorum, varius ipsius surculi, exeunt pedunculi teretes, longitudine ipsorum capitulorum, nudi, recti, fascescentes, inferne incrassati ac geniculati: qui singuli capitulum gerunt oblongum, teres, superne acuminatum in conum, obtusum, rectum, in principio more solito gracile & pene virens, tandem crassius & atroviride, dumtum calypera conico-acuminata, fascescente & recta. Quandam tamen capitula vidi incurvata, idque præsertim ad exortum cimi & calypteæ. Floret Augusto & sequentibus. Tabula repræsentat muscum cespitosa loco fluviatili increscentem; cum surculum aliquem ex ramosissimis, bris jam apicibus; aliumque ex simplicioribus, radice prædicum: capitulum calypteatum cum pedunculo foliumque in genuina magnitudine; auctu vero folium, capitulum calypteatum cum folio terminali summo, capsulamque a calyptea solutam.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA PRIMA.

CLEMATIS ERECTA. *Linn. syst. p. 377. Scop. carn. 1. p. 387. Oeder. fasc. pag. 176.*

Clematis caule erecto; foliis pinnatis, ovato-lanceolatis. *Hall. hist. helv. num. 1144.*
Flammula Jovis. *Sterck. monogr. p. 7. t. 1.*
Flammula Matthioli. *Cast. hist. p. 124.*
Flammula recta. *Raub. pin. 300.*
Flammula altera. *Dodon. pemp. p. 244.*

Acris & urentis saporis planta ex radice perenni, & ramosa quamamnis producit caules herbaceos, annuos, teretes, vix ramosos, a tribus ad quinque pedes altos, hirsutos, & superne in pedunculos paniculatos. Folia sunt opposita, pinnata ex foliolis utrinque a duobus ad quatuor cum terminante impari, petiolatis, lanceolatis vel ovatis, acutis, facie glabris & virentibus, dorso villosulis & subglaucis, integris aut rarius magis minusve bilobatis. Ad pedunculorum divisiones stipulæ adstant minutæ. Petala sunt alba, oblonga, quatuor vel interdum quinque, obtusa, villosula, staminibusque paulo longiora. Pistilla plura contigua in feminea absunt pauca ab unico ad tria vel quatuor, rarius ultra, ex nigro fusca, glabra, utriculata, valde compressa, ex apice contortula frena plumosum flavescentia longumque. Crescit in fruticetis, ad sylvas. Floret æstate. Semina maturescunt Augusto.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA SECUNDA.

FIGURA PRIMA.

CRATÆGUS MONOGYNA.
Mespilus Oxyacantha. *Scop. carn.* 1. *p.* 344. *Gmelin. sibir.* *p.* 82.
Mespilus decima tertia. *Dalech. arbr.* 2. *p.* 20.
Mespilus sylvestris, foliis trilobis splendentibus. *Vaill. bot. p.* 127.
Oxyacantha spinosa, minore folio. *Barr. p.* 125. *ic.* 563.

FIGURA SECUNDA.

CRATÆGUS OXYACANTHA. *Linn. syst. p.* 342.
Mespilus spinosa, foliis glabris serratis remotis trilobis. *Haller. hist. helv. num.* 1087.
Flora Danica. Tab. 634.

Duæ stirpes, specie inter se distinctissimæ, a Botanicis aut plane confusæ, aut ab invicem separatæ fuerunt tam officiosiores, ut operæ pretium duxerim, una illas eademque hic tabula tradere, qua melius patet stabiliatque diversitas. Et impressa quidem jam illa coloratuque, venit nuperrime primo in manus meas Floræ Danicæ fasciculus undecimus, in quo unum ex his vitii delineatum. Haud tamen, opinor, accidet injucundum, utrinque sic junctim spectari; dum nec poterat amplius hæc figuræ evitari repetitio sine damno inutili meo. Ex synonymis difficulter eruendis citavi paucas, quæ certiora videbantur. Utrinque ager Viennensis alit; monogynam quidem passim & copiose ad margines viarum, in fruticetis, in sylvis Danubiabbus, in montibus, atque alibi; Oxyacantham vero in ipsa urbis vicinia nusquam, sed in montium carena illa, quæ a Danubio ad Styriam extenditur, haud infrequentem, interdum cum affine monogyna mixtam, quando eunc vel eminus ambæ discernuntur. Habitus utrique apud nos plerumque dissolutus est, inconcinnus & humilis, dum rarius altitudinem decempedalem excedit. Materies dura albet. Spinæ singulares, rectæ, acutæ validæque ad latera pannuntur ramulorum, etiam alibi vagæ, aut terminales; modo frequentes, modo pauciores, modo tam tenæ, ne obesse videantur. Ramulos juniores virides & alternantes folia ornant alterna petiolata & utrinque virentia cum dorso pallidiore. Pedunculi subterminales & ramosi flores sæpius ternos, alias etiam plures aut pauciores sustinent, colligunturque omnino sæpe numerosi in umbellas densas, quæ totos frequenter ramos obsidendo stirpi florenti elegantiam non mediocrem addunt. Flores odoratissimi habent petala alba, calycem cum virore pallescentem, antheraque rubra. Fructus succedunt ratione florum pauci, dum reliqui abortant; subrotundi, nitidi, rubri, & calyce marcescente coronati. Caro iis albida est, siccior & vix sapida. Semen lignosum, durum, pilosum & uniloculare includit nucleum ovatum compressumque. Hic quum constet ex carice proprio membranaceo fuscescente & ex subtilissima interiore alba; ipsum etiam semen suturam oppositam indicet manifestam, cujus ope per culturam immissum adductumque facile in duas veluti valvulas findatur; fructus ad drupas referri meretur. Etiam ex nucleo inferne appendicula prominet, quæ suturam penetrat. Florent Majo. Semina maturescunt Septembri & Octobri. Atque illa conveniunt monogynæ cum Oxyacantha. Nunc transeundum est ad perpetuas diversitates, quas in foliis floribus fructibusque observavi, & ex quibus species judicentur genuinæ ac distinctæ.

Scilicet in Cratægo Oxyacantha folia sunt ad nervum venasque dorsales notabiliores, cum etiam ut plurimum pedunculi petioliques, villosula, qui tamen villi armato quam nudo oculo spectantur evidentius. Sunt obtusa, per totum ambitum inæqualiter serrulata, superne tantum obsolete trilobia perumque profunde secta. Laciniæ calycis in flore patent.

tenuissimæ quidem sunt; quandoque etiam ultra, nunquam tamen insignifer, reflectuntque; & tales pectiant in fructu. Styli adsunt gemelli, in raris individuis cerni, quos etiam pauciflorus in floribus quaterenos conspexi. Unicus dum se stylus quandoque obtulit, semper tunc ille, egressus, non ex geminis centro, [illegible] ad hujus centri latus, indicabat evidentissime alterius styli prætermansionem aliquem vitiosumque defectum. Fructus fovet semina duo, vel tria, aut quatuor, quæ nempe styli fuerunt in flore; variæ hinc pro diverso numero sua figuræ, dum in medio fructus, absque illis interposita pulpa, lateribus suis planis sese mutuo contingunt. In fructibus disperatis sunt semiglobosa, sive globi referunt dissecti ambo hemisphæria. Tetraspermorum semina foris convexa sunt, intus ex duobus lateribus planis in angulum concurrentia. Tria semina si sint, tunc unum reliquis binis opponitur, triplo majus, dimidiumque fructum occupans; similie dispermi, dum reliqua figuram tetraspermorum habent.

At vero in Cratægo monogyna folia sunt glaberrima magisque nitentia; eum etiam plenique valde profunde secta in lobos quinque vel tres acutos & aut integerrimos nec ad summitatem parvis dentibus serratos. Pedunculi nullis villis pubescunt. Laciniæ calycis semper cum in flore tum in fructu ita reflectuntur retro quamvis, ut ad germen fructumque arcte apprimantur postica sui parte. Stylus unicus adest constantissime, ortus e centro germinis, nunquam mihi variare visus in ullo flore; hinc etiam fructus gestat semen æque constanter unicum, idemque subrotundum, nec ullo latere applanatum. Sive igitur offerat quis alterutrius floccii, sive folium aut fructum, momento sine hæsitatione ulla speciem dignoscemus. Prima tabulæ figura sistit Cratægi monogynæ ramulum copiosus florentem aliumque fructiferentem; fructum immaturum, Julio carpsimus, quando figura magis ovata gaudet, quæ in numero (nec tamen in omnibus) magis rotundari solet, & hinc evadere Oxyacanthæ similima; semen integrum; idem transversim dissectum; tum quoque per suturas illum longitudinaliter cum infrazente nucleo integro; nucleumque eundem exemptum. In altera figura ramulus exhibetur Cratægi Oxyacanthæ parce florens, (nam ita ludere florum numero sæpe utraque fecit,) idemque fructifer; tum fructus immaturus, Julio etiam carpsus ad latus prioris; semen dispermi; idemque cum sectum transversim, tum illum per suturas longitudinales cum nucleo integro.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA TERTIA.

HIERACIUM STIPITATUM.

Planta pedalis vel altior in pratis montanis citius crescit, flores Junio, semina mensis Julio serens. Ex radice perenni, fusiformi, teretes, præmorsa, obliqua, calamum plus minus crassa, pallide fuscescente, & fibrillis nudis, promit annuatim caulem solitarium, teretem, subfistulosum, sistulosum, inferne glabrum, superne raris aspisque pilis hispidulum; aut unico folio in decursu munitum, aut plane aphyllum, in duos tres quatuorve pedunculos unifloros erectosque divisum, quibus singulis folium parvum ceu stipula subjacet. Folia radicalia parva, ex figura obverse ovata & mucronata paulatim longeque attenuata, tenuia, utrinque glaberrima, rariterque densata, facie lete virent, dorso ex viridi pallent. Caulinum, si quod adest, oblongo-lanceolatum, sessile, acuminatum, subdentatum, pro varia inferiorum altitudine, prouti ibidem caulis est, modo glaberrimum est, modo hispidum. Calycis subæqualis & atrovirentis squamæ sunt acuminatæ pilisque nigris densæ hirsutæ. Corollulæ luteæ & quinquedenticulatæ. Antheræ fuscæ. Calyx in fructu reflectitur. Receptaculum nudum punctatum & planum semina sustinet oblonga, obtusa, fuscescentia, subumbricata, coronaque calyculo pentaphyllo & pappo stipitato simplice. Cum generibus affinibus plura habet communia; ab Hieracio secedit stipite pappi; ut singulare genus constituere posse videatur.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA QUARTA.

SALSOLA PROSTRATA. *Linn. syst. p. 196. Amen. acad. 2. p. 347. Pall. it. 1. p. 490. f. tab. C. litt. o p q r.*

Salsola lignosa, ramis filiformibus adscendentibus, floribus conglomerato-spicatis. *Lagh. hisp. p. 131.*

Kali hirsuto affinis, Amaranthoides forte aliqua species. *Bauh. hist. 3. part. 2. pag. 703.*

Chenopodium foliis subulatis, sericeis; florum glomerulis geminis. *Hall. hist. helv. num. 1575.*

In Austria sylvestrem circa oppidum Retz crescentem reverendus Andreas Zanuchi invenit primus, antiquae mensae; dein ex Hungaria clarissimus Botanicus & Chemiae professor Tyrnaviensis Winterl. Radix lignosa, altero jam anno digitum minimum saepe aequans, tandem diametri uncialis, long., foris fusca, intus palleus cum paucis circulis magis cinereis, in truncum brevem, cum capite, accollitur, ex quo caules producuntur copiosi, ad basin fruticosi lignosi & perennantes, caeterum herbacei & annui, prostrati vel adscendentes, ramosi, teretes, sesquipedales vel longiores, inferne nudi & virentes superne subtomentosi & saepe sanguinei. Folia sunt linearia, acuta, ex glauco virentia, intermia, crassula, mollia, tomento fere inconspicuo obtecta, plana, sessilia, plus minus, semiamplexicaulia, infra flores fasciculata, ad eosdem subfoliaria. Flores sessiles, parvi paucique aggregatim insident foliorum alis, longeque spicatos sic caules reddunt. Perianthium persistens, monophyllum, campanulatum, semiquinquefidum, utrinque pilis longis albidisque hirsutum iisdemque ad oras ciliatum bipinnas habet semiovatas concavas erectas & arcovirentes. Petala omnino desiderantur. Filamenta quinque subulata erecta & albida receptaculo innascuntur, calyce duplo longiora, nec huic inserta. Antherae purpureae subovatae compressae obtusiusculae bilobae erigunturque. Germen subovatum viride & glabrum attenuatur superne definitque in stylum subbifidum, subulatum, hispidum, circiter calycem & calycis paulo longiorem. Stigmata sunt simplicia. Atque tales quidem flores vidi jam per tres annos a Julio ad medium usque Septembrim alii succedere, augerique numero antigniter, at non volumine, nec dare vestigium fructus ullum. Hoc autem tempore inter illos alii exeunt flores, neque parvi, etiam apetali calycesque simili donati, sed qui flyorum divaricatione summa, longitudine ac rubore eleganti conspicuos sic reddunt. Hi feminei sunt, staminibusque plane carent, forte sed sterriles. Circa medium Octobrim alia calycum foliacea apparent, & fructus increscunt, qui, dum maturi sit, capsulam exhibet semidiaphanam membranaceam, quae includit semen subglobatum viride & semicirculariter inflexum. In tabula exhibentur radicis pars; caulis aliquis, ab tabulae angulum in erecto nonis situ; cum aucta ad lensem calyx fructiger, flos hermaphroditus sterilis, cujus stamina duo aliqua cum pistillo, flos femineus & semen nudum; rendem in statu naturali semen & capsula.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA QUINTA.

ONOSMA ECHIOIDES. *Linn. syst. p. 147.*

Cerinthe echioides. *Scop. carn. 1. p. 128.*

Symphytum foliis lingulatis, hispidis. *Hall. hist. helv. num. 601.*

Anchusa evaltiato flore. *Chaf. hist. CLXV.*

Anchusa echioides, Cerinthes flore, monanthos. *Col. ephr. 1. p. 182. t. 183.*

Anchusa terria. *Cater. epid. p. 736.*

Anchusa latea major & minor. *Bauh. pin. 255.*

Fo-

Folia primo anno sola radicalia produnt, angusta, acuta, integra, a duabus ad quinque uncias longa; altero caulem subcrectum, teretem, purpureum vel magis pallidum, a dimidio ad sesquipedem altum; foliis ornatum ex oblonga lanceolatis, sedilibus, & alternis; post peractum fructum perit. Ex foliorum omnium axillis rami adscendunt simplices, foliosique. Pedunculi breves unifiori & solitarii ex omnium foliorum superiorum alis expediuntur. Flores inodori, cum ante expansionem, tum etiam explicati, suavant cum ipsa ramorum & caulis summitate; post fecundationem paulatim accrescunt, ut calyx fructiger sit creatus. Perianthium dividitur in foliola quinque, lanceolato-linearia, acuta, erecta, persistentia, quorum aliqua sæpe connata sunt. Hæc, uti etiam caulis, folia ramique, pilis albidis rigidisque densè hispida & aspera sunt, in planta senescente etiam pungentibus. Corolla in principio nivea est, mox autem ochroleuca aut magis flavescens evadit, calyce paulo longior, tubulosa & superiora versus sensim ampliata, circa medium quinque sulcis interrupta trusa, brevissime villosa externè, limbum habens exiguum ex quinque dentibus triangularibus & patentissimis. Filamenta quinque, crassa, alba, fabulata, compressa & conniventia ex media oriuntur corolla, antheris prædita subdiaphanis, flavis, in apicem membranaceum terminatis, magnis, & conniventibus in canum; unde flamina faucem petali, cæterum pervium nudamque, sic claudant. Sed his filamentis longitudinem corollæ habet, etiam sæpe transspice longius. Semina oblata quatuor, ovato-acuminata, hinc gibba, illinc angulata, fuscida, glabra, & cinerea. Radix semipedalis, digitum crassa, intus sordide pallens, cortice velutino nigro subfaceroque, sub hoc eleganter rubra, similique tingens colore. Crescit in saxosis aut fabulosis locis. Florent Junio. Semina perficit Julio & Augusto. In margine adstant corollæ integræ, eadem abscissa ad ortum filamentorum, ut hæc cum antheris stylique in conspectum prodeant; flamen avulsum, & semen hinc atque illinc visum.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA SEXTA.

CONVOLVULUS CANTABRICA. *Linn. syst. pag. 157. Scop. carn. 1. p. 141.*
Convolvulus minimus spicæfolius. *Merr. hist. 2. p. 17. t. 1. n. 4. f. 3.*
Convolvulus linariæ folio. *Bauh. pin. 259.*
Volubilis tricoloris. *Bauh. hist. 2. p. 160.*
Cantabrica quorundam. *Clus. hist. p. XLIX.*

Multos annuos, hirsutos, teretes, semipedales aut bipedales, tenues, humique prostratos caulis ex radice perenni, columnam plus minus crassa, ex fusco fordente, semipedali vel sesquipedali, ac multicipite fundit. Folia sunt angustè oblonga, crassula, pallide virentia, utrinque pilosa, integra, alterna, radicalia obtusiora inque petiolum ciliatum attenuata, caulina acuta & sessilia. Pedunculi axillares, solitari, ab uno ad tres unciales longi, & villosi, tres vel duos flores sustinent breviter pedunculatos. Calyx hirsutus in laciniis lanceolatis acutisque dividitur. Corolla carnea utrinque lineis quinque latis rubrisque habet, externas pilosas. Antheræ pallent. Stigmata duo sunt filiformia. Capsula glabra subrotunda & bilocularis continet in quolibet loculamento semina duo fusca. Crescit in montosis apricis asperis. Florent Majo & Junio. Semina maturescunt Julio & Augusto.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA SEPTIMA.

LEONTODON AUREUM. *Linn. syst. pag. 522. Jacq. vindob. p. 268.*
Taraxacum calycibus hirsutis, squamis reflexis. *Hall. hist. helv. num. 57. t. 1.*

Dens leonis, foliis extremo subrotundis, floribus aureis. *Raj. hist. emend. p. 399. Syn. ver. 3, p. 265.*

Hieracium aureum. *Scop. carn. 2. pag. 104.*

Hieracium alterum minus quarum. *Col. ephr. 2. p. 31. t. 19.*

Hieracium dentis leonis folio obtuso minus alpinum, flore ferrugineo. *Schreebr. t. 1. pag. 40.*

Inter amorum hasta planco fundit. Radix perennis, praemorsa, calamum vel digitum crassa, fibris adscendentibus longisque auctis, intus albicans, foris fuscior nigrescens, plerumque plantulam unicam profert, nonnunquam multiceps etiam plures. Folia sunt radicalia omnia, modo paucissima, modo plura, oblonga, versus basin sensim angustata, recte virentia, utrinque glabra, inaequaliter sinuoso-dentata, obtusa, idque interdum cum exiguo acumine. Scapus unus alterve, teres, striatus, erectus, infeme glaber, versus superiora pilis asperis hispidus, fistulosus, ligula una alterave in varia altitudine munitus, a tribus ad decem uncias altus, florem erectum unicum sustinet, simplicissimus, aut rarissime ex ramo bifurcus. Flos elegans corollam habet primo intuitu luteam, foris croceam, qui colores brevi subsumuntur amplius. Calycis squamae ex lanceolato oblongae, acutae, erectae, ex nigro virentes, pilisque asperis hispidae, ad basin augentur squamulis brevioribus. Semina linearia pappo coronantur sessili, niveo, & simplicissimo. Crescit in alpinis & subalpinis passim. Floret aestate.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA OCTAVA.

SALIX SERPILLIFOLIA. *Scop. carn. 2. p. 255. t. 167.*

Exiguus frutex, varius pedum longitudine excedens, humi prosternitur in summis alpium jugis totus, in subalpinis ramulos gerens magis erectos, ex iisdem fibrillas radicales etiam terrae immittens; nec habitum notabiliter mutat in horto cultus. Caules & rami nudi calamum vel digitum crassi, dictuti, glabrique inserie constant albida & cortice nigrescente, qui in exsiccatis specimineibus sicc evadit. Folia sunt ovata vel lanceolata, integerrima, breviter petiolata, utrinque nitidissima, facie glabra, dorso subvillosa, ad oras haud ciliata, obtusa vel acuta. Amentum late componitur ex squamis a tribus ad decem, oblongis, concavis, obtusis, pallide fuscescentibus, & ciliatis per pilos in margine extros, ad apicem densiores longosque. Hae singulae in maribus locant stamina geminia filiformia erecta & longiora; in feminis pistillum pedicellatum, cui, uti & staminibus, altera squamula minor a regione opponitur. Capsula est glabra. Crescit in alpibus, floret Junio, dans semina Julio. Tabula exhibet plantam feminam florentem cum adhuc ramulo fructigero, & autem ad lemem feminea flore; tum ramum masculum, auctum florem masculum, & ramulum foliorum variegatum in horto.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA NONA.

MUCOR MINIATUS.

Mucor elegans, tenellus, debilis, & mollis, ut mucilo in pulverem collabitur, nitidus & totus glaberrimus, constat filipite albo cylindrico, & capitulo pyriformi, cum intus tum foris miniatis coloris. Substantia interior homogenea est, exsiccatione evadens firmior & carnosa. Innascitur putridis lignis in sylvis udis subalpinis mense Septembri, ubi expertissimus Paulus Antonius Sangiorgio Mediolanensis, anno 1774 itineris comes, detectum mihi adferebat. Ad latus solitar fungulus auctus.

TA-

TABULA TRECENTESIMA.

MESPILUS AMELANCHIER. *Linn. syst. pag. 343. Scop. carn. 2. p. 347. ex Allil. n. 1787.*

Mespilus folio rotundiore, fructu nigro subdulci. *Tourn. inst. pag. 642. Sag. ver. 2. p. 314.*

Mespilus alni lanato folio minor. *Pinch. alm. p. 248.*

Sorbus Amelanchier. *Gaertn. fruct. p. 90. t. 2. f. 4.*

Pyrus foliis ovatis, serratis, subtus tomentosis, calycescentibus. *Hall. hist. helv. num. 1095.*

Amelanchier Gallopravincier. *Rerr. in. 527.*

Vitis idæa cretica. *Clus. hist. p. 61.*

Dyospyros. *Gem. apud Schend. num. 53. tab. 15. Bauh. hist. t. p. 75.*

Alni folio lanato minor. *Bauh. pin. 452.*

Arbores elegantissimus inter frutices, dum floret, numerari omnino meretur. Ex eadem radice pluribus caulibus ramisque ad angulum rectum egressis fruticet, a tribus ad septem pedes altus, lignum habens albidum corticemque ex lanugineo rufescentem. Novellarum dumtaxat ramulorum cortex lanugine alba obducitur, quam teniores deponunt. Atque illi exeunt ex stipulis pluribus lanceolatis concavis rufisque, antea germinum constituentibus. Folia ex gemmis aggregatim plures, eodem cum floribus tempore exoriuntur, in ramulis elongatis alternantia, petiolata, serrulata, magis minusve obtusa & ovata, ex nervo dorsali medio nervulos lateralis adscendentes producentia, facie semper glaberrima & virentia; quo autem junjiora, eo magis conniventia inque postica superficie villis incana albis, per ætatem ferme ex integro deperditis. Pedunculi communes uniflori lanuginosi & incani sustinent flores odoratos, a quatuor ad decem. Pedunculis propriis ad lineam adstat stipula rufa & subulata. Calyces villosi & profunde scissi laciniæ sunt lanceolato-acuminatæ, planæ, patentissimæ, & ad apicem rufæ. Petala quinque ex ungue angusto in laminam paulatim latescente oblongam, obtusam, integerrimam vel subemarginatam, planam, in prona parte glabrum, in supina lanuginosum, cum subfusco colore albicante lactam, inæqualiter patentissimam, & calyce multo longiorem. Filamenta circiter octodecim, albida, calyce breviora, & patula, antheris donantur ochroleucis, effetis fuscis. Germen est villosum. Styli sunt quinque, breves, crassi & obtusi. Calycis limbum adnatus obvestit callus compactulus obtusus decemdentatus & viridis. Baccam juniorem constantissime inveni decemlocularem & decaspermam, sic ut quadribus duo vicina semina, versus hacce centrum ad se invicem magis convergentia tenebantque mutuo contingendo, eterna differimenta ibidem solum dimidiata redderent. Membrana autem peculiaris, semina includens, uti in Pyro, liquid adest: sed solo carnis divisæ parietes magis indurati & æqualiter hoc dissepimentorum sunt. Est autem bacca primo viridis, dein rubens, tandem atra, subrotunda, coronata calyce persistente & patente, nitida, versus summitatem modo parum lanuginosa, modo etiam hic glaberrima, pisi volumine aut paulo major, carne albida succulenta & dulci prædita, semina includens atra, nitida, leviter compressa, ad hilum emarginata, a duobus ad octo, nam aliqua plerumque abortare solent, nec ossea, sed feminum pyri structura. Ad latus adstant bacca immaturæ transversim secta, ramulus fructifer, & semen. Crescit in collibus saxicosis saxosis. Floret ab exeunte Aprili ad finem Maji. Semina maturescunt Augusto & Septembri.

Tabula tituli expédmit prospectum ex Türkenschanze, qui collis est pago Weinhaus imminens urbique Viennæ vicinissimus, ad montem Cetium versus lævam, monasteriumque Leopoldi dextrorsum situm. Ad quorum pedem ex imo prodit pagus Grinzing.

T. 202.

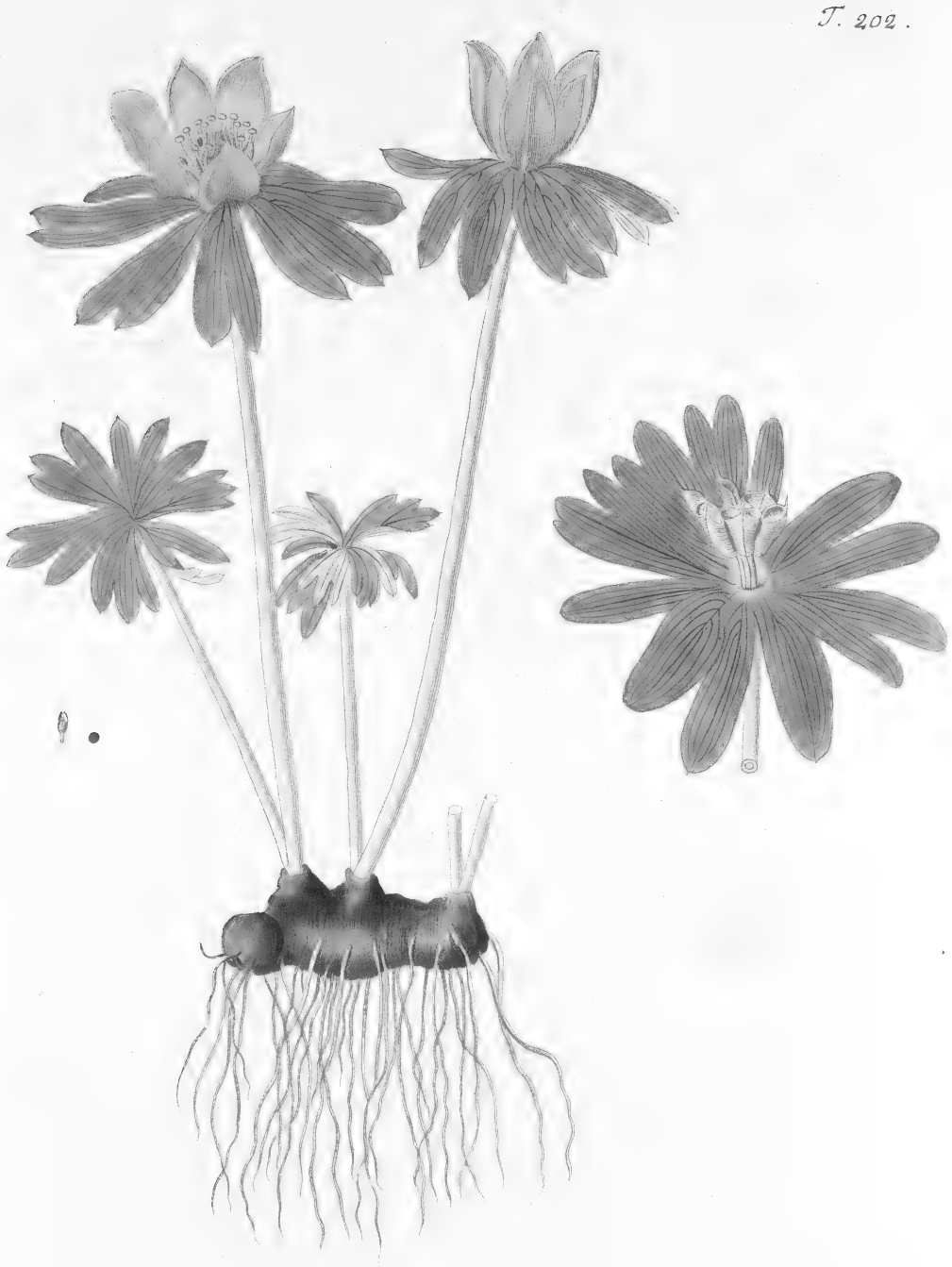

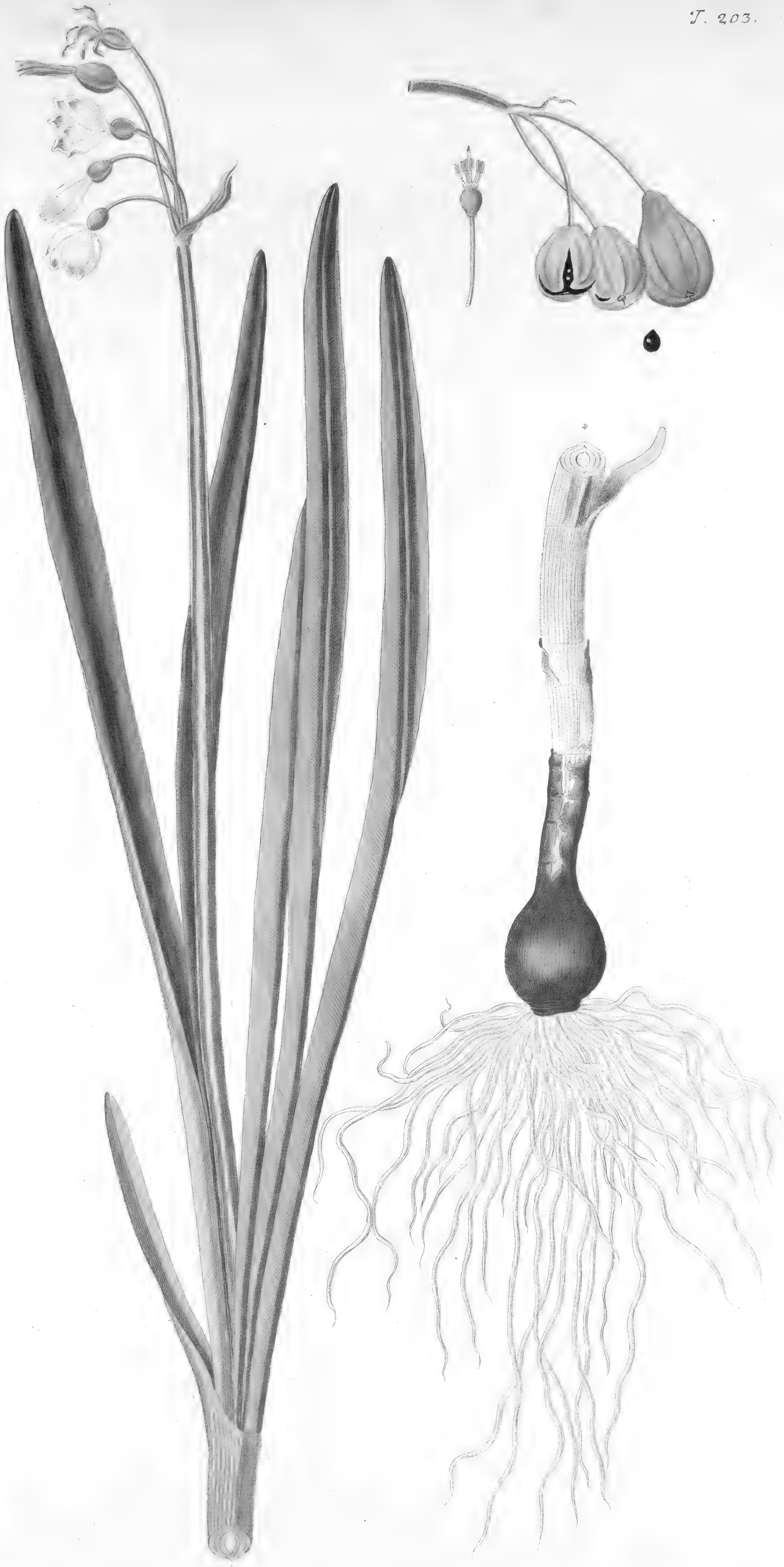

T. 205.

T. 206.

T. 207.

T. 208.

T. 209

T. 210.

T. 213.

T. 214.

T. 215.

T. 217.

T. 218.

T. 219.

T. 220.

T. 221.

T. 222.

T. 223.

T. 224.

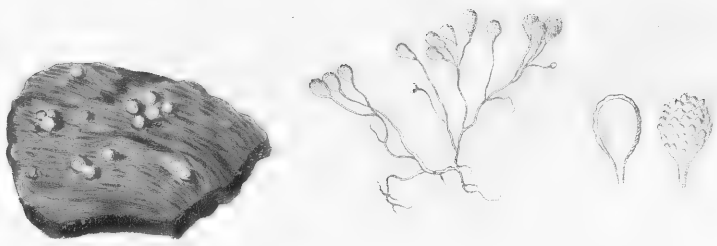

T. 225.

T. 225.

T. 227.

T. 228.

T. 230.

T. 231.

T. 232.

T. 233.

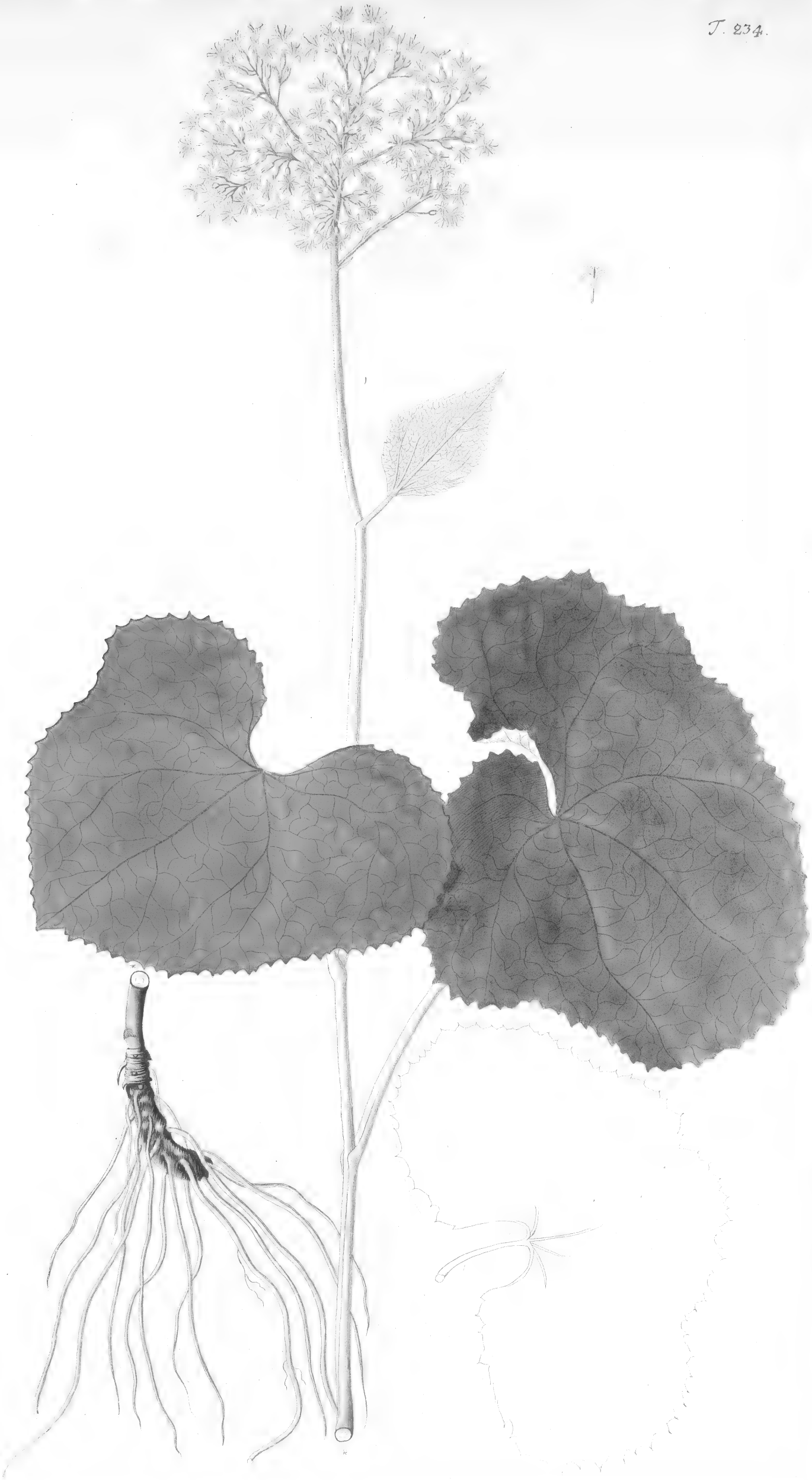

T. 236.

T. 237.

T. 238.

T. 239.

T. 240.

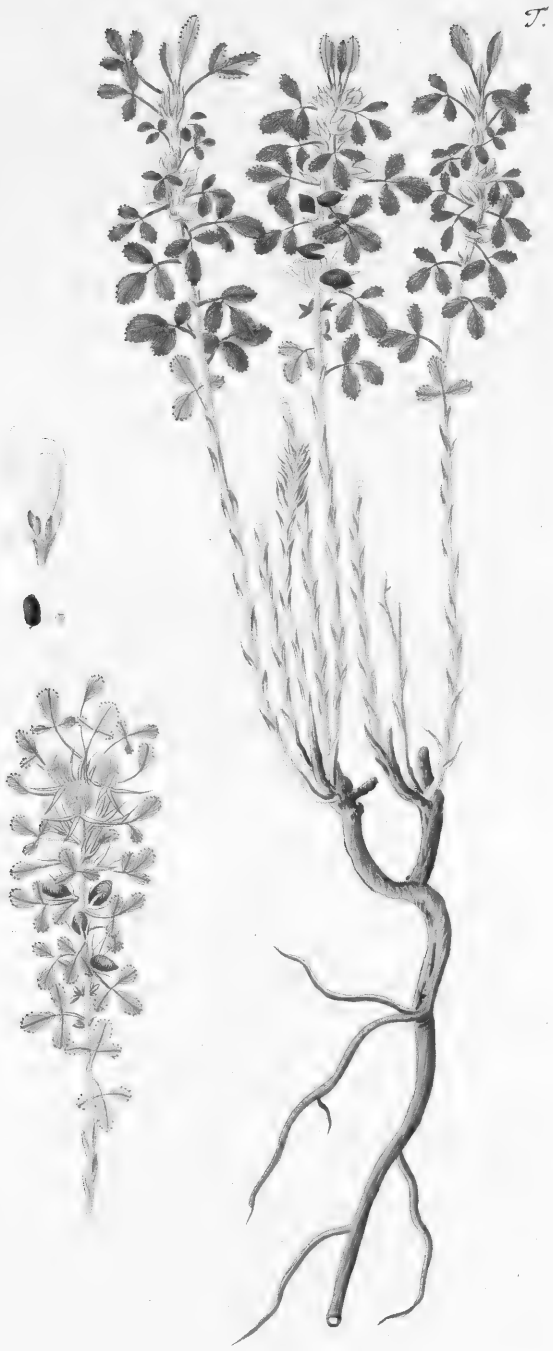

T. 242.

T. 9.43.

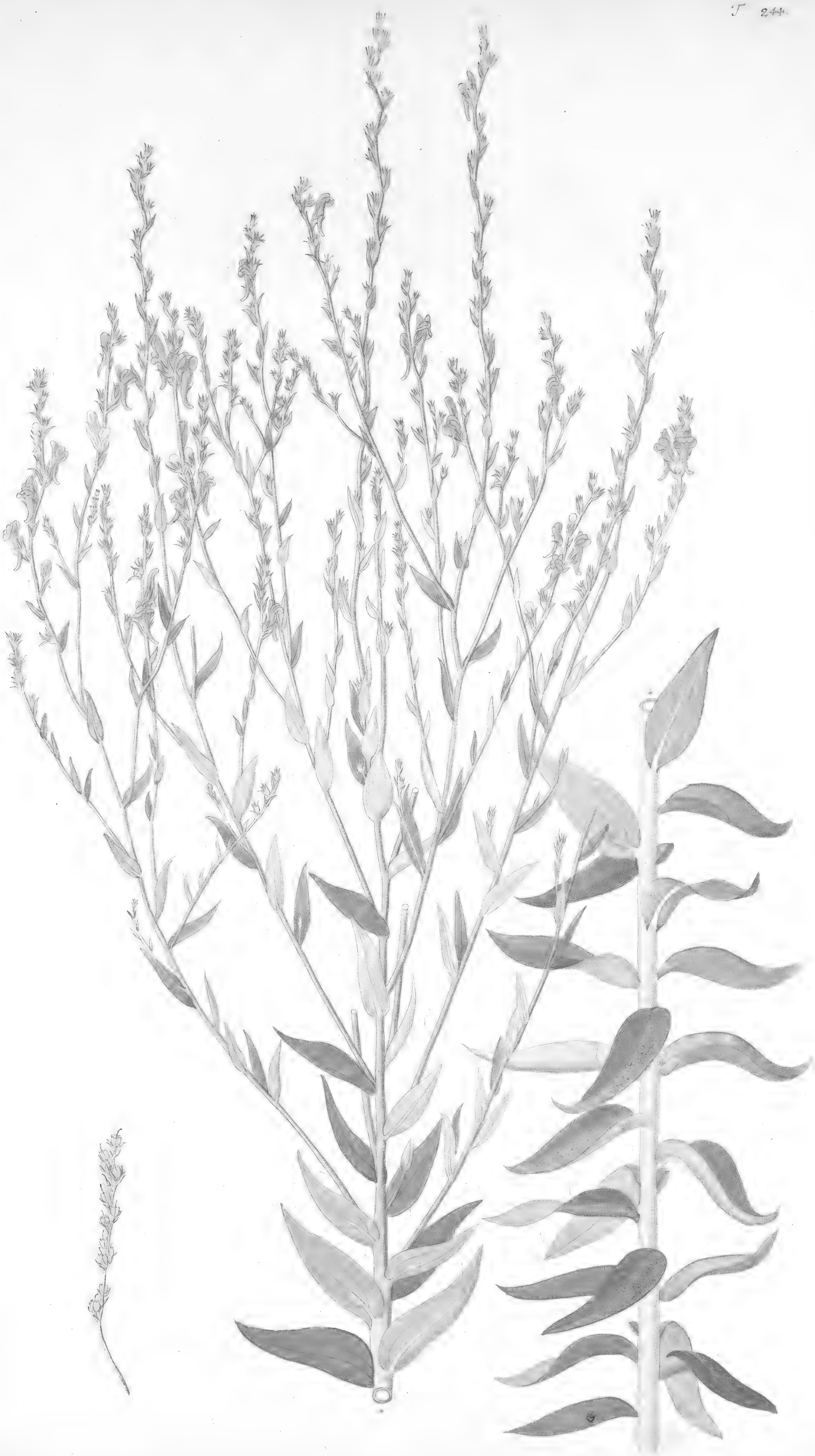

T. 245.

T. 246.

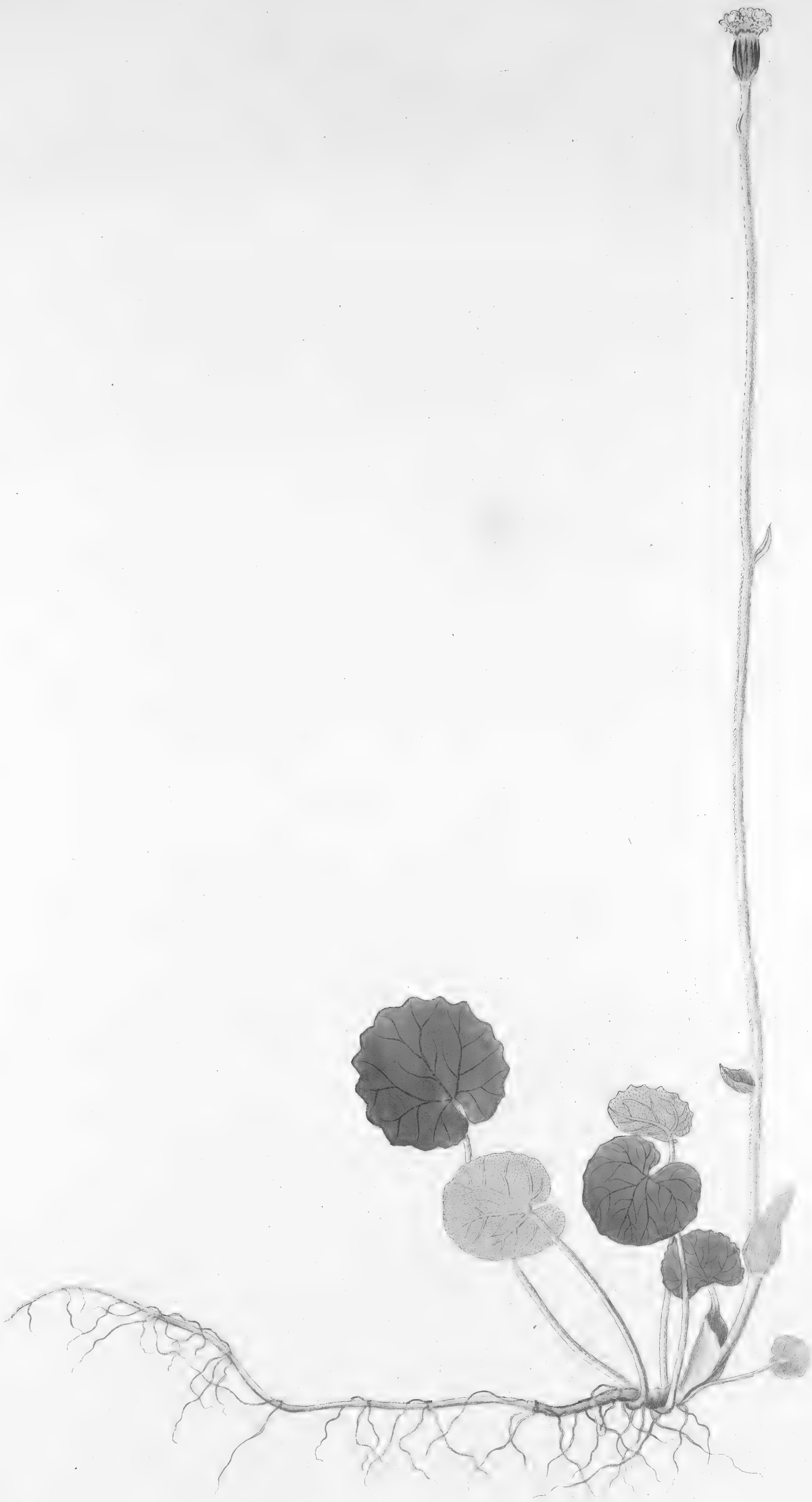

T. 247.

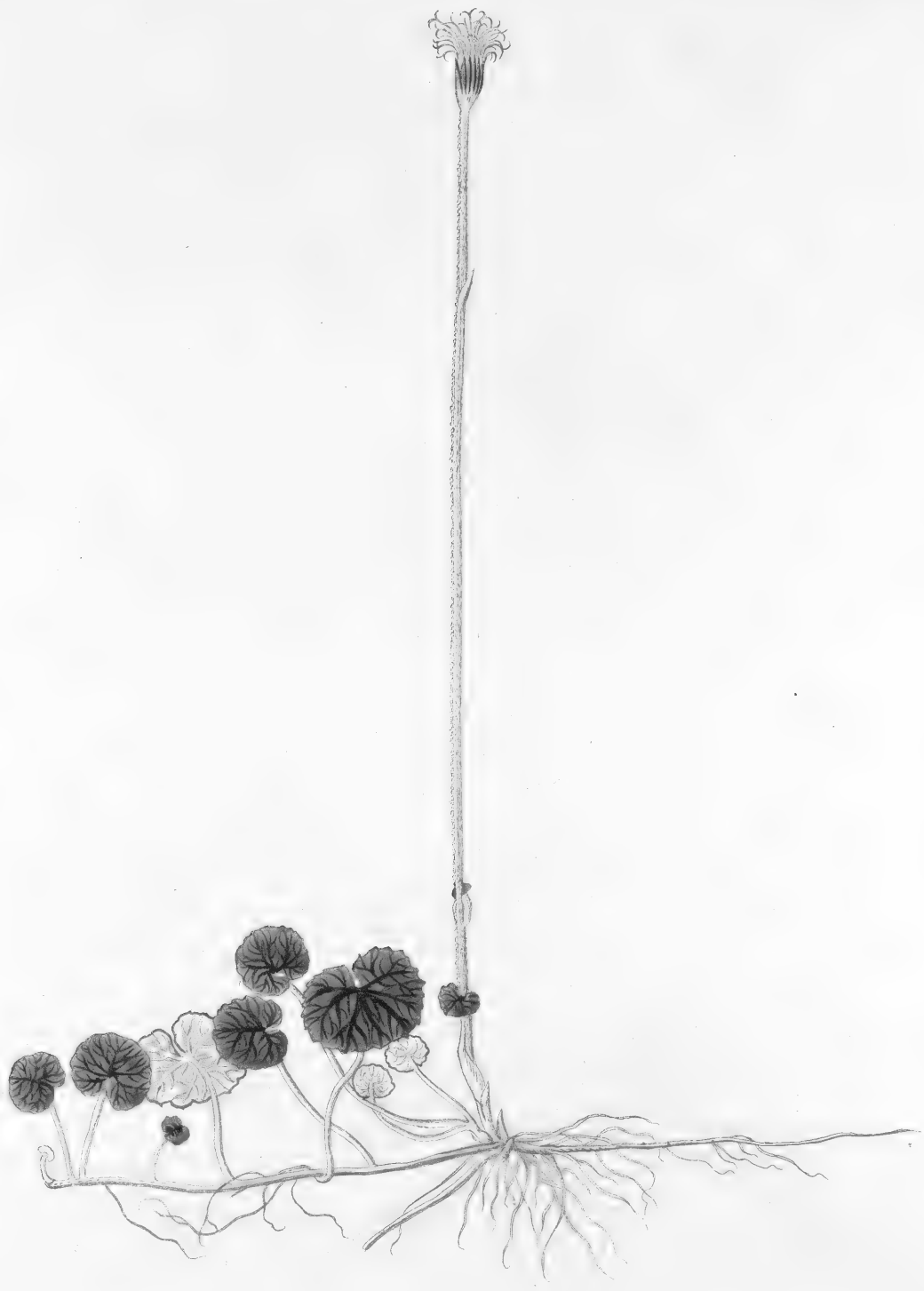

T. 248.

T. 251.

T. 252.

T. 253.

T. 254

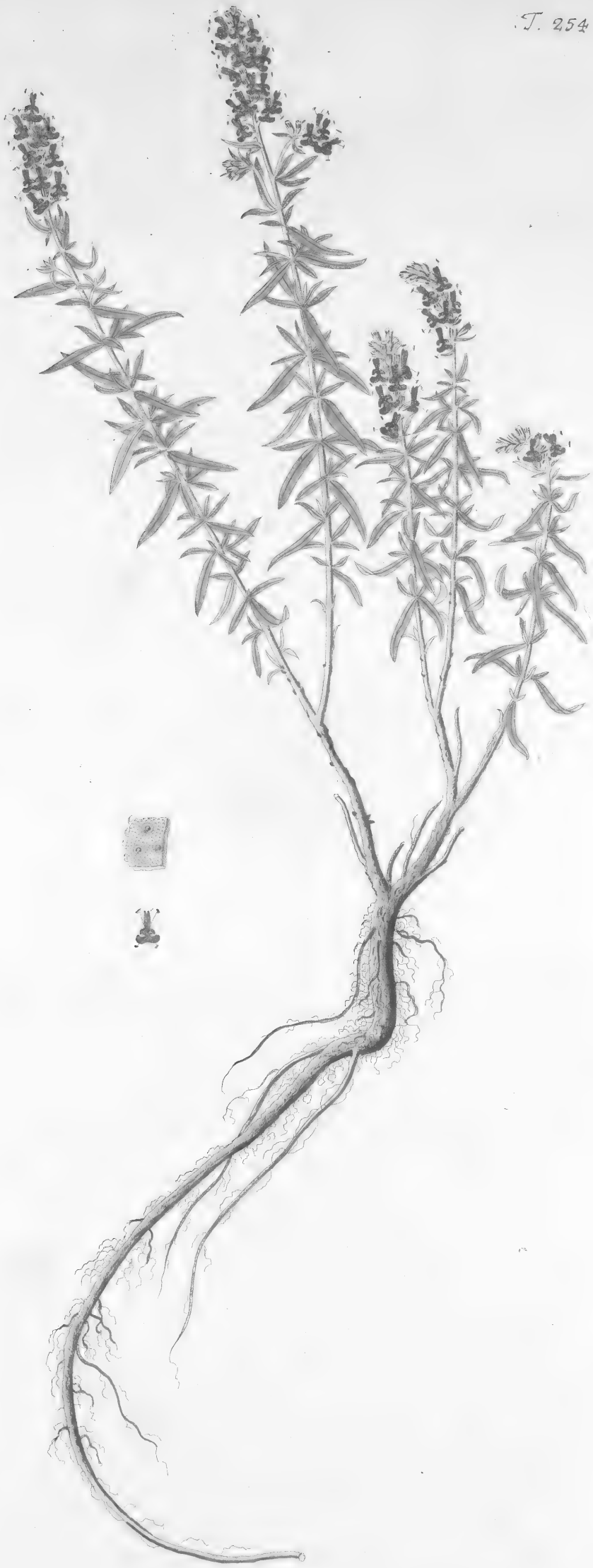

T. 255.

T. 256.

T. 259.

T. 260.

T. 262.

T. 263.

T. 264.

T. 265.

T. 266.

T. 261.

T. 268.

T. 270.

T. 271.

T. 272.

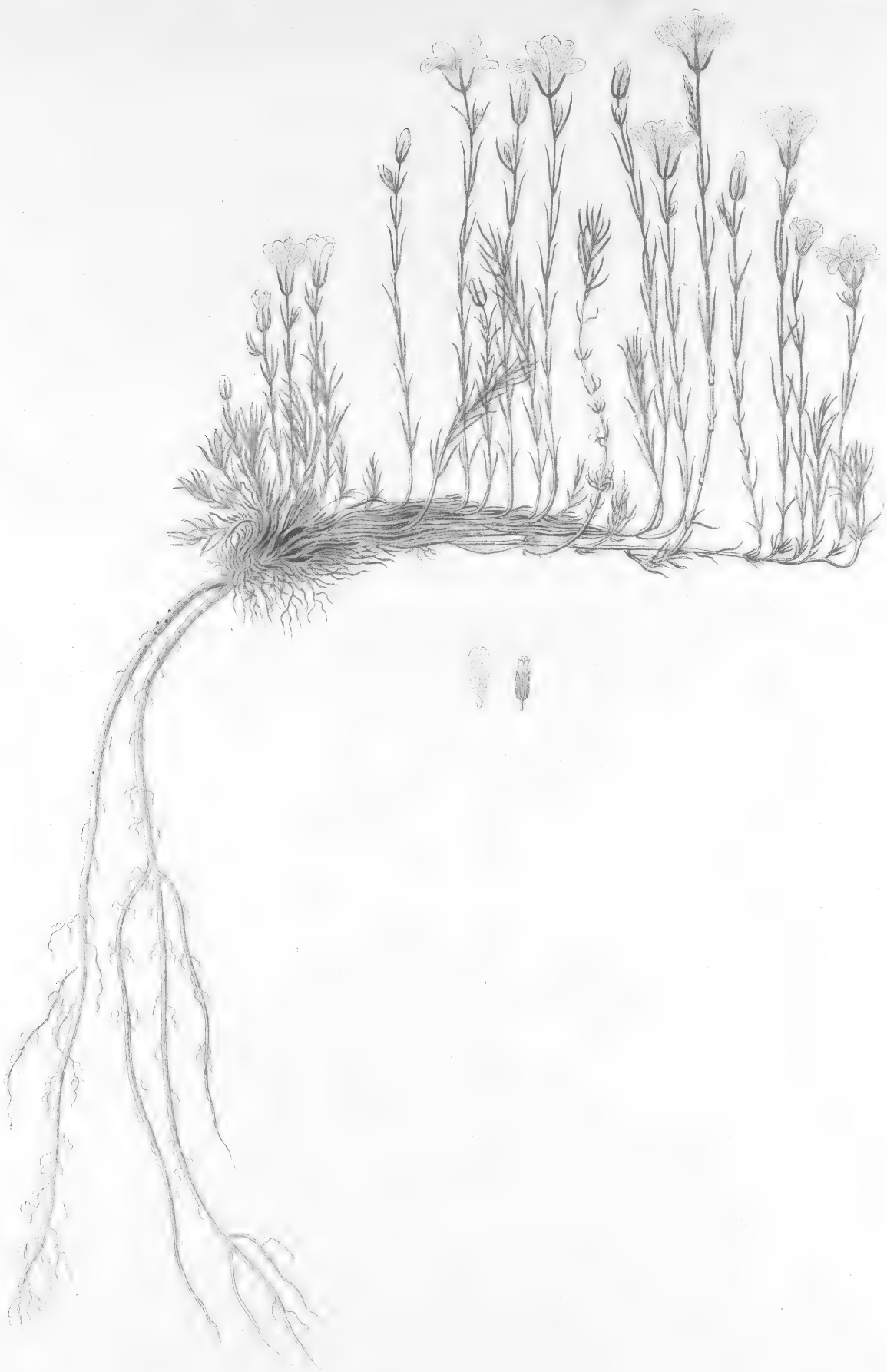

T. 273.

T. 275.

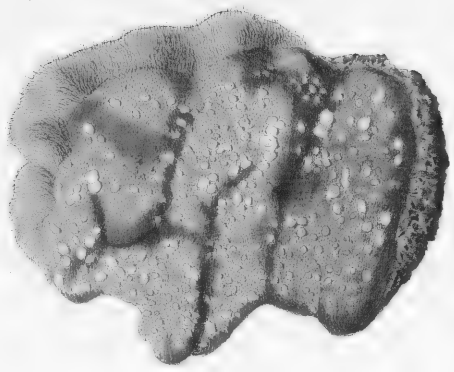

T. 276.

T. 277.

T. 278.

T. 280.

T. 281.

T. 282.

T. 284.

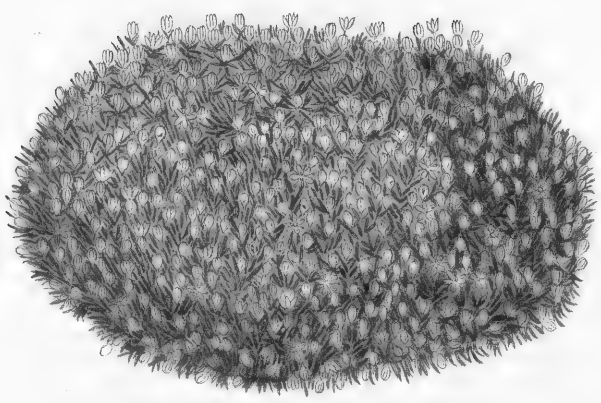

T. 285.

T. 286.

T. 287.

T. 288.

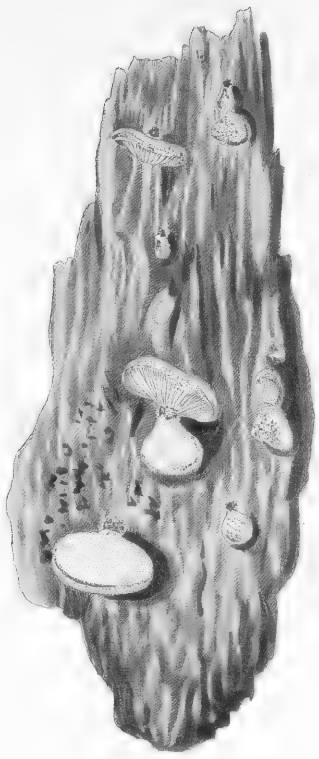

T. 290.

T. 292. f. 1

f. 2.

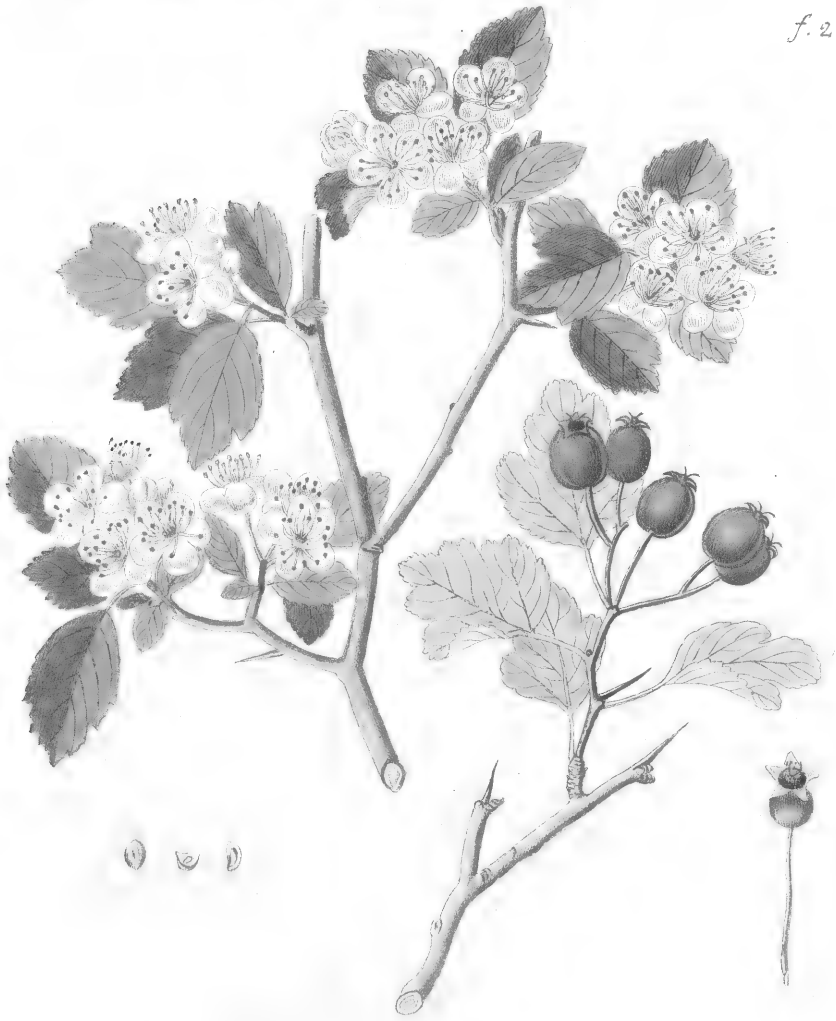

T. 293.

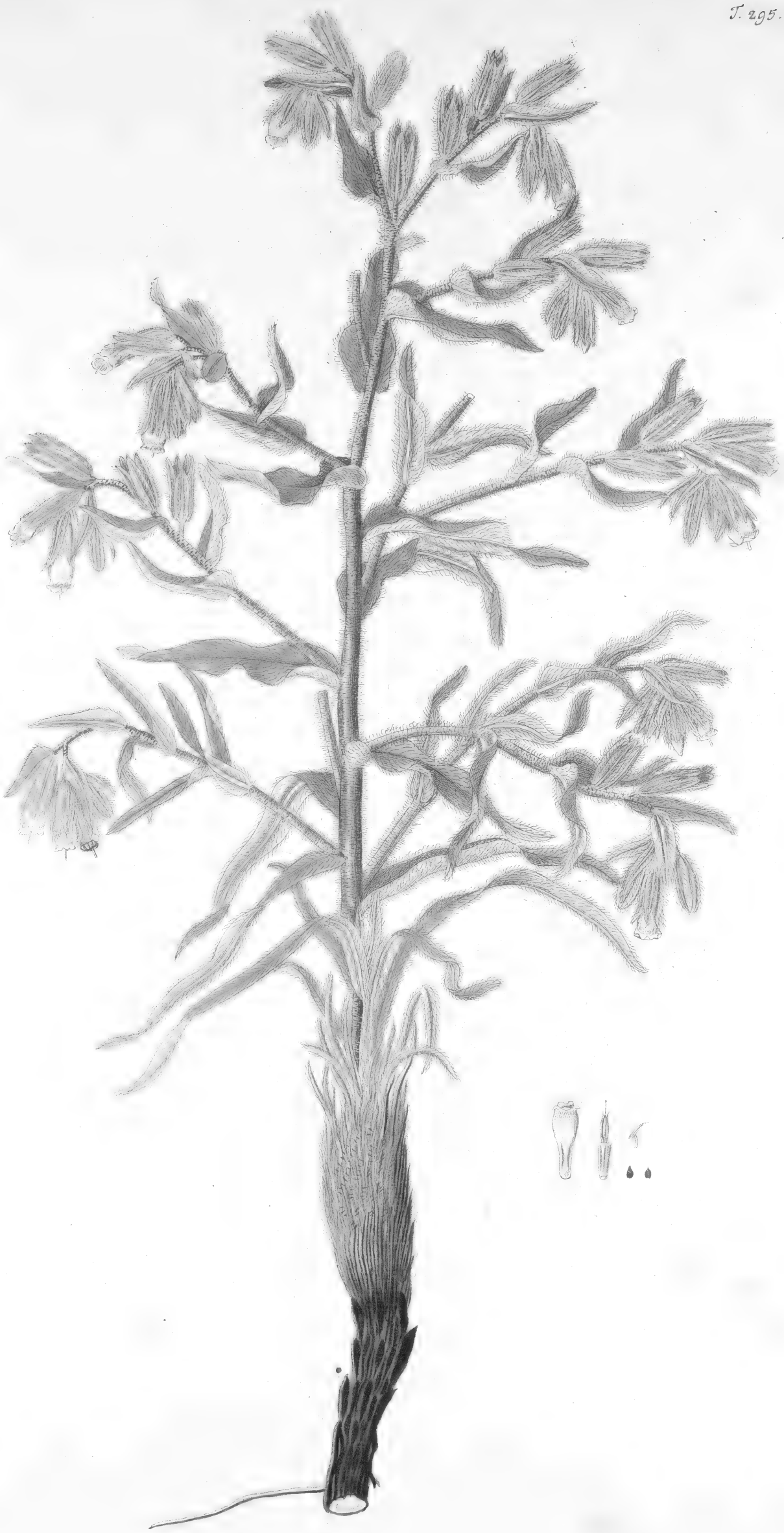

T. 296.

T. 297.

T. 298.

T. 299.

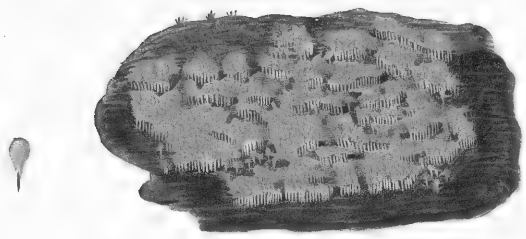

T. 300.